Est Jos. Veg Anno

Ms 61

1752

Vissi Adamtol Karmalos

Nagyab

Ha

Vanyam

Vonc Is

Urbanus Papa volt Pécsöje

ur Nagyanak 1264

11
3
33
16
49

A racta kapitulacta a vsu Nona

Pratuita ex oblatione

Clarissimi Domini Michaelis

Intze de Lisnyo, optinet

Simeon Sisser de Pidofalva,

Anno 1772 Diebus Martij

Kolozvai

Петръ Попъ

K 9 Th 55

12. Oratio Communis.

Örökké áldando és imádando Mennyei nagy Felség! minden rest Lelkének Istene, minden joknak ki szárad hararlan kut feje Világosságnak Attya.

Az Egitt ér Uram a te jovoltod és a felhöket fellyül mullya a Te irgalmasságod, ezokáért Te hozzád mennek az Embereknek Fiai hogy jovaival házadnak meg elégittessenek mivel nálad van az eternek kutfeje, es a Te világosságodbol látunk mi világosságot.

A Te jovoltodnak sokságában bizván, jöttünk miis a' Te házadban, és a Te felelmedben hajtyuk meg magunkat a Te szentségednek Templomában, hogy igazságnak áldozattyával áldozzunk Teneked mi kegyelmes Istenünkk mert vallyon kinek hajtanok meg inkább térdeinket és kinek zendittenök meg inkább nyelveinket mint Teneked mi kegyelmes Istenünkk, a ki minékünk életet adtál, az Izrael magvából alkottál ama Szelid olajfában a Krisztusban oltottál, a Te Sz. Sionodon születtetni, ama Mennyei Jérusalemben neveltetni és a Te Sz. nevedröl nevezetni méltoztattál.

A Kegye

A Kegyességnek nagy Titkát, az Innek Testben való meg jelenését az Egnek a földel való meg békéltetését, melly örökül fogva az Atyának kebelében el rejtetett szívünkben nyilván valóvá tetted, a bekességnek ranáadását, melly a' Testnek és a Vérnek felnem fejtetett, nekünk is idétleneknek meg jelentetted.

Oh minden Kegyelemnek és Vigasztalásoknak Ine, ki hivtál minket a' Setetségből a Te világosságodnak esmeretire, Te voltál külsőképen, a mi életünknek kő vára, ételünknek éralunknak és ruházatunknak ki Sáfárlója, Lelkünknek és testünknek Gazdag tárháza, ki a Te szerelmeddel és Kegyelmeddel gyermekségünkről fogva környül vettél, házadnak jóival külsőképen meg áldottál kivaltalos munkáinkban elő segítettél, közelebb ez éjjel s: ez Napon :s Lelki és testi ellenségünkről meg mentettél, ez reggeli s: estvéli :s órákra által hoztál és Színed éleibe az hála adásra elő állítottál.

Oh Uram mitsoda az ember k. meg emlékezel ő rolla, és mitsodák az emberek fiai, hogy öket Felséged így kedvelli, kikor az ő szívének gondolatja, gonosz az ő gyermekségéről fogva, Oh vajha ezrek egy nap multnék el tőlünk, a Te Szent Parantsolatod által hagyása nélkül, de oh melly hamar el felejtkezünk az Urnak Törvényéről, mely Örömest követnyük a Testnek kényét, melly kinnyen tapodjuk e Világnak fénes és veszedelmes ösvényét. De oh Kegyelmes Istenünk emelly fel minden napi esetünkből, és ujitt meg a Poenitentiának tartás által minket.

Nintsen minéműnk vigasságunk Te rajtad kivül, nints szabadulás a Te karodnak erején kivül, nem bizunk mi a Fejedelmek ben az emberekek Fiaiban, kikben nintsen meg tartásra való erő, mert kimegyen az ő Lelkek és ők földé lésznek, a' Jákob Istene ami segedelmünk, ki uralkodik minden népeken, ércletes tején a Földnek minden Dinasztiái közöt, meg feddi az ő meg kenetteinek a Királyokat, és nem engedi hogy árthassanak az ő Prófétáinak.

Oh emberekek szeretője sz. Jn. Ne fejtkezzél el a Te Szölödről, mellyet hatalmad által ki hoztál ama Lelki Egyiptomból, és jó földben plántáltál, szálitsad áldásodot erre a menyből örizd meg ezt az ő gyülöletedet a kik erre törekednek szemtelenül szaggatni, ki-

ő gyer-

ki gyökerestől Az Evangyeliomnak rúzsa fol-
lyamaival régyed ezt remekennyé hogy ni-
ragozzék mint a vízmellé plántálnod a előtt.
Seregeknek Ura Istene! ímé mi vagyunk a fi-
ak, kiket még Anyainknak méhétől fogva el fog-
laltál Te magad számára. Vezérj rovásba is
minket a Te ranasoddal es Sz. Lelkeddel,
hogy a' bűnösöket a' Te utaidra ranitsuk,
a kiryin hirüeket baratsuk, a szelidséget, lá-
zarossagot, es ajó reménnyt kövessük nelly es
szivel és igyekezettel. A Te igeretedben vetett
valhatatlan reménységgel, és az Urnak utai-
ban valo járással, tedd bizonyossá a mi Lel-
künket az örök életnek birása felöl.
Tégy kegyesen ami földünkel, borsájsad meg
é marotsni Magyar Izraelnek büneit, engedj
meg ellenünk valo haragodot, Szoly békessé-
get é' népnek, és végyed környül a Te Ke-
nyörületességeddel a bölcsességnek hellyeit
amellyekben a Te felöled valo igazság
ra nitanik, és marajsjad meg minden hel-
lyeken, és ez hazában is kornazd meg
áldásiddal kik a Jésus tábainál lerele-
pedtek fe adakoznak. Szent Lelkeddel és
Kegyelmeddel segilyed elé öket es az i-
gazságnak utaira vezérelyed.
Sok szükségeink jöt-lekes vannak Urain
minek

minekünk, de kiváltképen Felségednek ezen ke-
nyörgünk h. lakozhassunk a Te házadban hos-
szu ideiglen: Mert igen szerelmeresek a Te
hajlékid, feleze igen gyönyörüségesek a
re Lornázid oh Seregeknek Ura! mert
itt látásod áre jövendod, ita hirdeze-
red a re örök élet ado beszédedet, amely
nek haralma mind hivőknek az üdvegére
Tégy álharangokká minket az hitben,
nevely a bölcsességben, buzgokká a szerete-
foglalatossokká a buzgo könyörgésekben,
amellyet keresünk mint a mezőben elej-
tette Kinzet. Oszlassad el elménktől homá-
lyát, mennyei Kegyelmednek fugárival, szen-
teld meg akaratunkat, adj előmenetelt dol-
gainknak, és végezd el ur Te azokat, a-
mellyeket elkezdettél bennünk az Dicsőségedre.
Mind a Testi, mind a Lelki eszközöket
minékünk Szolgáltassad ki, adj békessé-
get és bőrséget, látassad dolgaidot az te fiai-
don, és az te dicsőségedet az estuán következő
rendben.
Igazgass minket e mai napon is a Te pa-
rantsolatodnak Sz. és igaz utaiban, hogy
örömmel várjuk az eljtvend Idejét és ak-
koron vig szivel dicsőitsen Tegedet ami Lel-
künk Ámen.

Gallianak

Csiszér Lajos
1851.

K9 Th 55

AXIOMATA ET NOTÆ EX CHRISTIANO MATHIA EXCERPTÆ.

I. Religionem veram armis propugnare Magistratui non licet.

Ez ellen cselekedett Nimrod, a' ki volt Babyloniának elsö Fundátora, a' meg átkoztatott Kámnak Unokája Gen. 10: 8. a' ki a Subdituskat az igaz Gittöl el tiltotta, és az Gamis religiora Gajtotta. A melyt példát mind a' Nap keleti, mind pénig a' Nap nyugoti Anti Xtus követett, a' nap keleti (: Mahumed :) ezzal dicsekedvén, hogy ö nem csuda tételek által; hanem fegyver által viseli a' Messiási titulusz: a' nap nyugoti Anti Xtus is ezt cselekessi, a' mint csak a' Magyar Országi persecutjebel meg tettsik. Vid. Hejdegeri Hist. Papatus.

E' Semmi nem egyél, hanem a' lelki esmereten való uralkodás, mely egy emberek

Sem

sem engedtetik. Igazán's teppessen szolgát Ba
tori Istvánt, Magyar Orszi Király midőn a3
mondotta: Deus tria sibi reservat. 1. Ex nih
lo aliquid fecare. 2. Futura prouuidere. 3
Conscientiús dominari. Imén mondja Maxi
milianus Imperator: Nullam esse Tyranni
dem intollerabiliorem, quàm conscientiús do
minari velle, quum solus Deus sit Conscien
tiarum Dominus. Ide Pál Apol 2 Cor. 10: 4. tz
Golott meg mondja: Hogy nem test
fegyverrel a' lelki ellenséget kell hadakoz
ni, mert a' nemis lészt. Vid Apoc 1: 16. itt nem
kell értem testi fegyvert, hanem lelkit, amint
é meg tettük az első leczkéből, igaz az Ige
hogy nem kell, s nem is lészt a Hogy az
ért el az erőket lelki ellenségi ellen a Ma
gistratus pedig világi fegyverrel hajtani.

II. Multi per astum atqz jocum perveñere ad Imperium sine regnum.

Példa ide Semiramis a' Caldeai Ninivi Ha, k
Ninust az 3. Monarchiának Feleségé lévén, tőb
bedi lőtt, egyszer a' Királyt azt mond
hogy varasságával járván, hogy ő egy dolgot
kívánna elvégezni a' Királytól, mellyet sem
meg jutalmazni, sem remélni nem mér, mi
által a' dolog felette nagy, a' Király semmit
nem félvén Esküvésétől, meg engedi, hogy
tétsen

tétsen a' mit akar. Semiramis tehát a' Király
ját ruhát, és az Asiai birodalmat ött napig med
dzet meg engedvén, fel öltözik a' Királyi ékesség
ekben ülvén a' Királyi palotában, s első gyö
vendégségét szerez, minden fejedelmeket és fő
városit. Második napon látván, hogy minden
engedelmességet nil; Nimust a' Királyt meg fogat
ja, meg kötözteti, és megis ölteti, és így Semira
mis az Assyriai elsőtsin a' Királyt s az ő ura
vasságával ejtvén Asiának Monarchiája tetetik.

III Etiam Feminis est virtus masculа et fortitudo heroica:

Exempla ex S. Scra Jud. 4: 8. Judic 5: 7. De
bora talis fuit. 2. Jahel Judic. 4: 21. 3. Judith
Jud. 13: 8. 1. Példa de Semiramis, aki hadala
tos erejű Asszony volt, ugymint: aki a Cal
deusokat is az Assyriusokon ugy egyenlegy
urakodott. 2. Tomyris, Massagetak Királ
nija, kinek Urának holta után egyes Királyt
200000 Perssekkel együtt olyan kiterjedett vész
tett el, hogy mint mondani sem szabad hi
tett csak egyik Kezének penig a' fejét el vitette,
is egy részét meg tölt gőzében bé vetette, ut
Sat-ctro bratione Crudelitatis: Satia te sangui
ne, quem sitisti: cujus insatiabilis semper
fuisti. ut refert Justinus. 3. Az Amazon
Scithiai Asszonyok, kik hadakozásban ellen
nyoktesten hadakoztanak, és hogy a' Gerjedő
tanulatlan

tanultabban vidulhanak megebet, a fel esedezbet el igyekszik, ugy tartodik bekeszibben meg ujoztat, gyermekeinek s hazajat. ff. Eadallo Da Pozziol Artemisian, Carianak Kiralynejan, Mausolus Feleseginek, hogy Xerxessel a Perzsak ellen mint Szovetsegesi, ki is, miben lenna Xerxes Kiraly, hogy barathban harczolna mint a Perzsiak, igy kiale fel: O Jupiter ex Virgis mulieres fecisti, ex mulieribus Viros. ut Trogus refert.

Sto Milo mint jeles Gresiburh felol Anglianak Kiralynejara felel it, ali olly tudos, olly ekes, es ely szadalosi velt, hogy Sydnira milo, liirol mikepi mondotta egy Valeri ama verset: Vos etenim suolnes animos gerittis muliebres

Illa Virago Viri.

IV. Bellum non necessaria varo felicia.

Exempla Sanc. in Iesia Regis dias pienisse ni Sena Scrib 2 Reg. 19: 35. Esa. 37: 36

Pelda ide Semiramis, ki az Indiaiak ellen nem egyebiet indito szadat, hanem hogy maganak halhatatlan nevet szerezne, melyben ki mingyt nem egyib lett, Tamen hogy az Indiaiakat ki abban az idoben igen hadalosi Gmbelek voltanak, mind magat meg sebesitette, mind sok az Indiai gyalazatos el uzette.

V. Vesanus amor corrumpit vi ros, & perdit sepe homines.

Pelda ide Semiramis, kis sok jeles vitezle dolgai iran, amaga Fiaval osszve felutt, qui ex

Xerxem

Xerxem maternum Concubitum, cum interficisse creditur Anno imperii 42 Cratis 62. es a fija Xerxesel Hermippel, amaga vitele dolgainak diiesejet oriilte vali gyalazattal illetette Plutarcus, Diodorus ut refirunt.

Ide vagik a Pelmsok is kik midon Kinpaian telelmenek, a bova szivelem miatt minden erejek oda lett ugy hogy ijen adagimorsnil tan mondattak fel ulni: Cum quo velis alterum fuisse Gannas.

Semiramis Halaly lett Amalatott vala egy toporsot maganak, a Babloniai magas Capu felett, melyre ilyen Hekot irattott vala: Si quis rex pecunia indigaerit, is ejelso Joe inveniet. Sumat quantum velet, mely jet Darius Hystaspis Perzsak Kiralja, midon meg chasta volna, a pinzt kivan kiszaroli indiai Kincsit, a toporsot meg nyitotta, melyben egy pinzt sem talalt, hanem ilyen irast veltanyta: Nisi malus fuisses homo, & pecuniae insatiabilis, nunquam sanctum Sepulcra violasses. Hoc refert Plutarchus.

VI. Virtute decrescente crescit arrogantia, & inanis gloria; item Grecibus titulis & ambitiosis nominib. decrescit virtus.

Pelda ide Domitianus, ki tsaszlyjibe amyira ment, hogy minden edictumaiba & Caspari Diplomajaiba extraordinair ilyen iratta:

Dominus

Dominus Deus noster Jovi mandat. Az Ismeg a' közönséges beszédben is és a' titulusokban is: Dominus Deus noster Domitianus. de igen bódogtalan vége lett, mert a' maga igyában, a' vele együtt hállottal, hiú álmai egyben elenyésztenek. Valamia rajta sit sokat ejtsen, meg ölnie jut Eusebius.

Trajanus Imperator (alias Optimus) minden nemü hájában pompás titulusokat szokott vala iratni; az Isman Constantinus Imperator ötet mindenkor így szokta: Herba parietina, mint Aurelius Victor irja.

Huc referunt Antiochi Orientales ipse Graecarum Imper. qui omnium Imperatorum tex matjmos se appellant. Ita Antiochi Occidentales, qui titulos Xti Dni sibi Competere arrogant Conf. Bellar. lib 2.

NB. Aelius azt irja Hadrianus Imperator felöl, hogy mj ellenben, mielött a' közönséges élet felöl remenyje nem volt, ilyen versus irt maga felöl:

Animula, vagula, blandula,
Hospes, Comesque Corporis,
Quae nunc abibis, in loca
Pallidula, rigidula, nudula,
Nec ut Soles dabis jocos.

Simile Epitaphium molitur Romae Chiavelucii Notarij. Vixi quemadmodum volui, quare mortuus Sum nescio.

VII.

VII. Blasphemia in Deum fugienda.

Ejusmodi Proverbia: Aures Cauta est ad audiendum ea, quae Deus loquitur; labia audita ad celebrandum Deum Condita. Solemnia Lactantii: Lingua cum virtutem majestatemque Dei interpretari Coeperit, tum demum officio naturae suae fungitur. Hinc est, quod Hebraea voce linguam & gloriam appellant. nam verus linguae usus in eo Consistit, ut Deum suum glorificet. Contrarium ejus Senacherib Esa 36. 37. ubi tum super hâc tum blasphemia ejus videtur. Julianus Apostata, qui Xtum per Calumniam nominavit Galilaeum; cum deriserit eum in bell. Persico, atque Sanguinem in aërem projicientem, Vicisti Galilaee.

VIII. Literatura decet Imperatorem.

Ejusmodi de Julius Caesar, Imit ~~decet~~ ilyen descriptional adják a Historicusok: Hogy ö lassan tudott e világ dolgokban irni, bal kezében tartván egy könyvet, jobb kezében pedig egy tárcát, ilyen Inscriptional: Ex utroque Caesar, mely Descriptional meg mutatja, hogy mind tudományival, mind hadi tárcával tudott a' birodalmát, és azt azzal is tartya meg.

Item Ptolomeus Philadelphus, aranyra Biretta a' tudom Ant. Hogy nagy bölcsességet a' Bibliát siderol, peregre fordittotta, quae est Versio 70 Interpretum.

Ezért

Ezért mondja Sigmond Imperator, midőn reprehendaltatnák étket, a' tudomanyban nem gyönyörködő fejedelmek, hogy nagy bestiabus bentartanák az alá való szerzetes emberiket a' tudomá-nyiket. Quidni amo eos, quos, nisi Artes antecellerent Voluit

Carolus Romai 4. Imperator, egy alkalmatossaggal a' Papai Collegiomban mikor, midőn a' Bölcseszetekről 4. Orais disputationjokat Galgatta volna, a' Tanacsosi modjaik. hogy mire valo-ranak ideje el jött, ő meg felelvén azt mondja. Nihil tempus est minime, nam Cura mea fuit esse

Ludovicus 12. Gallor. Rex potentissimus, egy Fajon nevü tudos Emberrel professionjait, mint a' Jamitvanja sintén ugy Jol gaudiált, sőt a' buzke utain maga mellé vette Fajont, Szivesen fel tetette, sugy szolt Volle, hit megis ajtón de-bőtt egy Oranyas palástos.

IX. Matrimonia inter inæquales personas Contracti non debent.

Exemplum Vdarius Bohemor. Dux, qui ex Vena natura vertente, incidit in filiam rustici cujusdam et az ő-el nyargalván, nyájastul bé nem bo-csátotta, 's meg eskteti Feleségének, nihil motus disparitate Status: sed secutus potius dilectionem Quod Veri Virgo rustica fuit, eadem, Cras Princeps fuit matrimonio, sed una nocte effecerunt, hogy az Oneabol nem vitette az vegbe, hogy az Vdvarban tsúl a' Feleségre iránt meg válna Donec, Amat nam Vir Beatus. Dubravius Hist. refert.

X.

X. Nemo Successorem dignitus desi-gnatum e medio tollere potest. Rom. nam Dei Decreta immutari non possunt. Psal 33: 11.

Exempla ex S. Scra: 1. Sam. 23: Saul Voluit David neciare. 2. Salomon Voluit interficere Jerobeam 1 Reg. 11: 30, 31, 40. & 12: 15, 20. Herodes Voluit Xtum Messiam, at non potuit Mat. 2.

Exempla profana: Cambises, Cyri Fia meg intette ábrahámban, hogy neki Semerdis Successor lenne, de meg tsalatik, mert Semerdist, maga ölte meg ő-het. Domitianus ábrol az Ifi Decemvirek tudtára-ra el, mert egy Magus Fia Semerdis nevére-ne magát, nek Successora lészen, ki ő tőle ábrahámban a' birodalmat el vegyi.

Tiberius Cæsar: (Optimus princeps:) mindenkor Valahi Excellens lé, és az Imperium ha Generosusnak Voltanak, meg ölték, de ugyan tsak nem ölette meg Caligula ő Successorát.

Valens Imperator (qui fuit Arianus:) a' maga Successorát meg akarta ölni, mikor meg-re midőn kérdené az Oraculumtol: hogy ki len-ne ut ánna az Imperium Successora, az ördög-től ilyen nyers Feleletet vett: ΘΕΟΔ, melyet jelentett, hogy e' Volna az ő Successora, neve-ben Theodorus, ezért mind meg ölte Valá-nak nevében ellen Cast a' Keresztyén Vallando-ra, de ugyan Cast nem ölhette meg Theodosiust az ő Successorát.

XI.

XI. Mutabilitas inest Imperatoribus

Cultores sunt ipsa Vulgaria: Aulica grãã facile senescit. item: Aulicæ voluntates sunt instabiles. In Aulis regnant duo: Gratatio: & mutatio. huc pertinet Epigramma: Nec duo blande, nec scelerate sedeo sereno: Nam facili cuncta Dñus mutatur ab Aura.

Exempla: Nabugodonosor Dániele elsőbb fiul gyanant gratia Agia imádni Dan 2: 46. de mi fog ki menetele vide Dan 3: 1. Hasonlolépen a' Dániel társait Dan. 2: 48: 49. sed extrema vide Cap. 3: 15.

Darius Perssiai Királya elsőben nagy grãã ban volt Daniel, de majd meg vált tőle, elmijt Dániele az Oroszlánok közé ben, Vitteti, Vide Dan. 6: Prov. 15: 33. & 18: 12. Gloriam præcedit humilitas

XII. Circulus Rerum hominum

Circulus Rerum hominum recurrens: Fers rotam Versat, Versat omnes fatum. Sic bonis miscet mala, nempe rerum Omnium sic magna Disposituc est.

Az Isman a' Herenc Circulusban üres fejtül le, li az ő forgásával, a' magasat, fölé feli fordítya, az alazatost pedig fel magasztalja, azért mondja a' Példa:

Prædispositum movet illa Rota, mutatque labor.
Hos premit, hos elevat, hos dejicit, erigit illos.
Cogit & in Varios hominum descendere Fatis.

Sesostris Egyptomi Király potentissimus minden uránnak sok nemzetségeket maga birodalma alá

hajtott volna, gramboltal is drága kövekből egy Szekeret készíttetett magának, melyben ülve, is Ő Királyokkal, kiket Hadakozás, fuzatta magát: midőn azért egyik Király a' terhes forgását látva fordulván erőssen nézte volna, kérdi tőlle Sesostris, hogy miért nézne látva? respondit: Cur Rotam Sursum deorsum que Volvi Cerno, Vicis humanæ & Fortunæ instantiam Symbolo, in quo perpetuus summa ad imum devolvitur, ima ad summum evehuntur. Melly mondást a' Királyra szab. Ezt Zalrain, a' Király jelmezi gondolja a' Szerentsének Változandóságát, a' Királyokat el bocsátattja, és annak utánna nagy becsületben tartya.

Azt irja Herodotus, Cyrus felől Perssiai Királya felől, hogy minekutánna meg győzte volna a' Lydusok Királyát Crœsust, Kegyetlenül parancsolván Crœsusra, hogy meg ölné, Crœsust ez Volt Attis nevű fiának Fia, ki addig Szóllott nem Szólott, ki midőn látná, hogy meg Várat meg vették, és az Atyát meg akarják ölni, meg Szól és azt kiáltya: Miles parce Regis Atyámnak Királyt az ellenség kardját meg kérdtya: Attis is ez után egész életében Szóllott.

Ez Akkor egyikn nem élik meg Crœsust, annak utánna Cyrus rokonai fel Indítatták, Crœsust reá lötötték, hogy meg égettesse, miként mondhatnak Crœsus egy Szót sem, Crœsus egy Szóval így kiált: Ó Solon, Solon, Solon, melyet midőn Cyrus hallotta, hogy miért kiáltana így felel:

Jam

Jam recorder Sapientissimi Salomonis monita:
Ne quis se beatum ante finem, vitæ prædicaret:
miseri ugy meg indulc Creus, hogy minden ket
reszteste, is Agaga boraz tözi Hamlátza, sőt
tanaes Hánatis fegadta. fuerunt.

XXIII. Tyranni cum uno inter-

fectores plures interficere Gentem. Unde publicè
tabit Lucanus: Nullus semel ore receptus.
Pollutas patiere sanguis mansuescere fauces.
Rectè inquit Plato: Homines semel gustato Cæ-
ne, postea fiunt lupi.

Exempla: Herodes magnus Infantes
Bethlehemiticos numero 144000 ferè quidam ex
Aspe 7: 2. Cognomento Jesum crucifigi mandavit, imò etiã
eum proprium Filium, Unde Augustus Cæsar ait:
Melius est Herodis porcum esse, quàm Filium. Un-
de undecies ad Fujus Sceleris genus pervenit.

XXIV. Hostium dona, c. Sed dona.

Sicut enim pueri asperalis, ita Tyranni fa-
cibus ludunt. ut Paulus ad Rom. 1: 31. loquitur
sunt ἀσύνετοι. Exemplum habemus 1 Sam. 18: f
17, 20, 21. Gabitæs Persiæ Királja barátsá-
gának alatt, John temetésed ígen szépen ígérte
tud a' Szerencsés Királjának, a' Szerencsé-
nek Királja szive vérén, hogy az ajándékát vitte
Szine alatt lelkeket mentse, nem ölni ugy an
meg, de igen keményen ebtirgalja.

XXV. Tyrannor. exitus tragicus solet

esse. Nam Regula justitiæ Divinus est, quo
[illegible] tardocia

arrocia delicta ordinariè puniantur arrocib.
pœnis etiam in hac Vita, unde Juvenalis Poëta:
Ad Deorum Cereris sinc Cede & Vulnere pauci
Descendunt Reges, & sicca morte tyranni.
Filia ide Cambises, li vér Bonjuhozó volt
ugy hogy maga allyafiatis meg ölette; li midön
egyéb lévá alarma übi, fi sivadván lardja fü-
vébül a' Bonjúgo halálos sebet gyit, mely sebéd
annak utánna Bal Samar Siriának egy Vereshá-
meg is hall.

NB. Tres Reges in S. Scra Assueri appell.
I Astyages Rex Medor. Darij Medi Pater. Dan. 9.
1. 2 dus è Cambyses, de quo proximè dictum est,
Rex Persar. Cyri Filius, qui ædificationem Templi pro-
hibuit Esdr. 4: 6. Itius Asverus è, maritus
Esther, de quo vide Esther 1: 1. Jui dominatus est
super 127. provincias. Finitur.

XXVI. Per quæ quis peccat, per eadem

Prov. 11: 17. Psal. 37: 9, 17, 15. Exempla Saul, 1 Sa.
31: 4. qui Davidem sæpius voluit interficere. Sena-
cherib Ezechiam voluit trucidare; sed gladius in-
travit in proprium ejus, cum a' filiis suis in tem-
plo Nisroch interfectus è. 2 Reg. 19: 36, 37. Esa. 37: 36.
Similiter Cambyses gladium intulit adversus
innocentes, at ipse pro scriò gladiò vulneratus
miserè interiit: Ejus ipsius pœna testimonium,
regula: Omnis, qui gladium acceperit &c. Mat. 26: 52.

XVII. &

XVII. Homicida ō Sr. dū Superstites.

Psal. 55: 25. Luc. 12: 19. Mat. 24: 50. 51. Mat 26: 52. Apoc 17: 10. Apoc 6: 10. Psal. 9: 13. Exempla 1. Cambyses. 2. Interfectores Julij Cæsaris, qui multos triennium supervixit, imò omnes violentâ mortè, præsertim gladijs, quibus eadem perpetrarant, ipsimet perierunt, ut Valerius Maximus refert.

XVIII. Ante Victoriam ō. Triumphū:

Nam hæc ē. Superbiæ signum, Superbia autē præcedit ruinam. Huc pertinet Adagium: Ante victoriam Encomium. Cauē.

Exempla Darius Hystaspis Persæ 3dik Királya mintegy 700000 Scithyára gyűlt volna, illendőül vesztē magát, azt gondolván, hogy ő azon triumphál, melyre nézve két ajándékokat küldött, t. i. a Scithiai vitézek ilyeténképpen ki: u: m: Példa és Vízet: (quæ subjectionis symbola erant:) A Scithiak Királya pedig mint olyes ember, ily nagy ajándékokat tudni nem tudi u: m: Madarat, Egeret, Békát és Ēt nyilast.

Midőn Darius Perse, t. mire való volnának azon ajándékok, egy Zabrias nevű Magust kérdé, ez mit magyarázván nékie, ezt mondja: ō Perse! nisi effecti ut aves subvolet in cælum: aut ut mures subeatis terram, aut ut rana mansitatis in paludes ō. remeabitis unde venistis, sic confecti Sagittis. Darius abból fölvén a Scithiabeli követtől értésére, hogy hadat ott hagyván, maga nagy félelemmel vissza balad.

Hæc

Hæc Helena fuit Scythiæ victoria, quā simplicio triumpharunt.

Darius Condomannus Perse[a]ku utolsó Királja, nékie Bessus Bactrianus, t. Alexander M. gyermekkorában ellene támadt, és magát Királynak tette, mikor nékie 3. ajándékokat küldött vala: Egy Veszőt, Lapdat, és egy Darab Aranyat: Jelentvén a' Veszővel, hogy úgyan azzal bősönyöge meg verni, mint szerencsétlen vitéz Gólyagondolkodású a Lapdával jelentette t. az Alexandrek tellyesen azt, az ideiglenes, és az Aranyban illik nékie, mint a' fegyver. Az Aranyal jelentette t. Alexandrek sokkal annyi aranyat nyerhessen, mikor ő hadat indítsanak, a' Perse[a]k Királja ellen: De ezekre az ajándékokat Alexandre jó szívvel vévé, Darius pedig ilyen módon felelvén: Virgam accipio à te mihi traditam, ut te & populum tuum primam, mihique subjicam. Pila vero globum imperij tui denotat, pilam ergo tibi remitto, simul regnum tuum mihi tradit, quod vi retinuit. Sub meam potestatem redigam. Machæram quoque sumpsi, ut optimi omnium mihi amplectar, Eam Deum omnium tuar. Divinat. me fore capido. quæ partem ultro mihi obtulisti. Kemény vólla még Alexandert ezzel a' remélésig, mert még győzni Darius az egész napkeleti Asiai birodalmat elfoglalá.

A Magyarok felől olvasunk, t. Anno Xti 955. igen nagy készülettel Német Országra Otho Imperator

Imperatore ellen Henrieus Imp. Fia ellen mentek
lik oly nagy Vakmerőségből, s kedvetlenségből így merek
dicsekedni: Aut Coelum Cadens nos obruat; aut ter-
ra dehiscens nos absorbebit, alioquin nunc spectium nos
multitudine superabit. De mire jutának, Otto ellen
Jamarsággal hadat Bedsi ex Bavaria, Svevis, Saxo-
bus, Thuncis, Bohemis: sőt ki Báll ellenek Lyens fo-
lyó vizből Augustától nem mysse be, és az egész Ma-
gyr hadat bevégyitia, egy kevéssel első segét klemek,
kik közöt volának 3. Királyok, kiket ostrá Henrics
cus Bavarus fel akasztatott.

De mi nagyobbat Ohajtunk Sixtus V. Roma
Pápa felől, ki Octob. 1588. Angliának legyes Ki-
rályniját Elisabethát ávok alá akasztotte, Király:
i titulusától meg fosztotta, subditusit is meg
szabadotta, s nekie engedelmes hűségre a' Királyné-
nak, és a' Királynak való kötelességre alol fel fol-
hyt. Anglia Országát egy II. Fülöp hispanus Spa-
nyol Királynak kiirtására, s' hatalmas meg a'
nagyobra járta volt: s' t. illik Fülöp hispanus Királyát
Fülöp hispanus által 3. egy Esztendőig
lőtsötte az Hajokat is minden Fadjaikkal Szerszámo-
kat s' Angliára menni. Az Hajokba Simplicat-
tal Oskeyket, ej tsak ollyakat s' seil. Mesterei
Jeles Vitézeket választ együtt a' Sok Barátokig, kik
meg olvasták vala az Anglusokat téritteni, és a' Pá-
pista Hitre hajtani. De nagy hajón le volt ví-
vik, vagy Esztse a' Szűz Máriának lépe ilyen mes-
tséggel: Vindica Deum Filii tui, és egy Hieron.

Hieronymus Vida nevű, Ember közülök ilyen gö
zdelmi notát fudnyal vala:

Tu, qui Borbonas Veluisti sternere leges,
Hispano Decias subdere colla jugo.

De mivel 3. ő mendi 25 Maji Angliorama
ra, az Angliai Hercegek 88. ötödik napig
temetetlen sportálva Bassa meg estétlenitik, és hajó
hartól meg győzik, sokan el Szalasztanak, sokat
meg fogának, sokan 88. közül el pusztulának,
tömsédelen gazdagsággal az Angliai Királyné:
nak Elizabethnek Szerecsi prédája a Sott, kit a' Pápa
Országától el tiltott vala, s minden Anglusi
tasításit el rontotta vala. Így lévén a' Királyné
s az ő Cassisainak első hajójára ilyen Gri
gramma irata:

Tu, qui Romanos Veluisti sternere leges,
Fulmineo Deicas subdere colla Deo.

Ennek így oda elvolt, s tsuda elégy, mint egy Já:
rom el tiprodvén, a' Sok Szegénységet, kit Spanyol Ország
allen hadakoztak, az Sok hadat offerálva vala
Elizabetha, melyen a' Pápa fel indult, és a' Ki-
rálynét Országát másnak ajándékozta. In hoc
Papa emperatur Diabolo Vid. Lac. f. 6.

XIX. Luxus atq; delicia st. ipsis delicatis
permixta. Exempla in Balthasare ultimo
Rege Babylonior. Dan 5. Vid.
Simile Exemplum habemus in Dario
ultimo

ultimo Rege Persar. qui etiam voluptate atq; delicijs Regnum suum perdidit, & felicitas Plutarchus, S. Mindön ab Barbon Szalados Vala, ßö tis Zaraczn vibre talál, mely Ember veresegnec vele elegedne, Bennju beelic ipsik belölle Szaz mondotta: Jesus Sba gröfsörüsegesebbö amál nem ivatt, jelis mondotta, mint Sba töb Sör Szomjuságtol nem ivatt vala.

XX. Spurii sunt mali inquieti et turbulenti.

Exemplum Pen 2. v. 12. Jud. 9.

XXI. Magna conscientia vão habeda est.

Nam nihil par dum est mala conscientia, cujus judicium nemo hominum effugere potest, nam perpetrata facinora motu perpetuo non sinunt requiescere malos. Rectè enim Cicero ait quamvis Scelicinat. Sceleratos homines agitant, inde furiantq; furiæ, non ardentibus tædis, sicut in fabulis, sed angore conscientiæ, flandisq; cruciatu.

Similiter Ambrosius recte inquit: Nullus major est dolor, quàm is, qui peccato mucrone vulnerat conscientiam. Neque ullum gravius est omni, quàm peccatorum sarcina, & pondus flagitor.

Exemplum sit hoc, in Nerone Domitio Christianor. persequutore, qui occisâ Matre Agrippinâ, sæpe conscius exagitari se maternâ specie, verberibus furiar. ac telis ardentibus

Svetonius

Svetonius ita scribit: Nero occisâ Matre, vidit in somnio navem sibi regenti extortum, mox ab Octavia uxore, (quam etiam occidisset) in horridissimas tenebras, et modò pennarum formicarumq; multitudine oppleri, modò à simulacris spectatum ad pompeji theatrum delicatas circuiri, arrectoq; progressu.

NB. Hic fuit Dominus Nero, dictus Christor. persequutor, quem Paulus leonem nominat 2 Tim. 4. v. 17. & dicit se fecit amabutamina Pol Apost. Romában sto xti (69. mindön az Evangeliumat 34. esztendöt elatt Sdrcalotta Vala. Petrum Apostolum quoq; quidam Scriptores Veterum velut Eusebius, Hieronimus &c. ajunt jussu Neronis Crucifixum esse (secundum dictum Domini quo Paulus capite perditus (capite ad terram versö asserebat se mortis signum, quod sic crucifigat. Sicut Sanctus Petrus. Alii dicunt statuunt tum nunquam Romam venisse, sed Hierosolymis à Rege Agrippa trucidatum esse, sicut Livius ait.

Exitus Neronis. Postquam Nero impie degisset, fugisset, tumultuq; Senatum, tum Milites, tum Populum, tumdemq; totam Urbem Romanam, Galbâ Sergiò loco Neronis delectò, Senatus decretum tulit contra Neronem, ac hostem eum judicavit, constituitq;, ut nudus per publicum deferretur, furcâ collo ejus insertâ, virgisq; usque ad mortem cæderetur, atq; ita è saxo præcipitaretur.

Ad

& Nero fugam recepit, cumq; audivisset deputatos à Senatu ad eum interficiendum missos, prospe ejse: fatoq; prius sibi & Epitaphio: Juxpiter vixi, turpius morior: & ferrò propriò se jugulavit, sic impletum est. Omnis qui gladium accepit &c. Nam ille gladio Xtianos persequutus fuerat, nunc gladio ipse suo perit.

XXII. Nullus Tyrannor. ulterius procedere potest. Sed quousq; Decretum Dei fert.

Exemplum Flavius Domitianus Imp. XII. Rom. Monr. Voluit Apollonium Philosophum Comtemnere, cum vero Philosophus ei non cederet, sed acta ejus vidicat, verecundiâ motus illum dimisit, hunc gavit Versum: Me non occidesi, nec enim hoc tibi fata dederunt.

NB. Hic Secundus Xtianor. Persequutor, qui & Joannem Evangelistam Romæ in oleum igneum immergi curavit, ex quo cum evasisset salvus, in Pathmum insulam relegatus est Aõ Xti 9. ubi quamquennium fuit, & Apocalypsin scripsit Circa finem Imperii Domitiani vide Eusebio & Hieron.

Exitus: Cum Domitianus cunctis inimicus suis esset, omnes tum Amici, tum liberti intimi contra eum Conspirârunt, ita etiam Conjunx ejus Domitia, cum illa reperisset Catalogum interficiendorum, scriptum in pagella, in quo & ipsius, & multor. amicor. & Clientor. nomina scripta erant.

Re deliberatâ, cum illis liberti Domitianum interfecerunt in Cubiculo suo, gladio brevi primò trucidatus à Stephano Augustæ procuratore, cui dum repugnaret, septem vulneribus à libertis Cæsaris accurrentibus trucidatus est, atq; ita periit Aõ ætatis 25. Imperii 15.

XXIII. Tyranni putant se cultum præstare Dîs, si Xtianos persequerentur. Quæ est falsa persuasio. Sicut Xtus prædixit Joh. 16.

Exempla: Ulpius Trajanus Imp. XIV. Romanor. Unam in Imperio Romano Religionem esse debere statuens, aviti religionis Cultus Gentilium sectatores Statuit: uti etiam Hodie Jesuitæ Cultus religionis vera pernitiosè docent Xtianos.

NB. Tertiâ Die Fuit Xtianor. persequutio, nam prima facta è sub Nerone, qui Romæ ab illo instituta est Aõ Xti 65. Secunda sub Domitiano Aõ Xti 96. Tertia sub Trajano de qua nunc loquimur Aõ Xti 105.

NB. Joannes Evangelista sub hujus Imperio Aõ Xti 99. Evangelium suum scripsit, & Aõ 100. Epheso placidè in Dño obdormivit Aõ ætatis 99. ut Eusebius et Hieronimus scribunt.

Sub hoc passus è Martyrium Ignatius, Joannis Evangelistæ & Apli Discipulus Antiochenæ Ecclesiæ Episcopus. Qui Anno Trajani 2do vinctus Romam mittitur, ubi Xtum professus Cæsarisq; Superstitionem reprehendit, postea

Leonibus

Leonibus immanissimis projectus, ubi triumphadte animõ dixit: Frumentum Xti sum, ꝺ dentibus Bestiar molor, ut purus panis Xi reperiar. Sine mora ipsis Discipulus Xti esse; Faciebat ꝺ ne rei omnium sive visibilium, sive invisibilium admiratõ, ut Jesum Xtum assequar, omnia supplicior genera in me coarcerentur, ut Jesum Xtum dignitaxat adipiscar. Eusebius refert.

Justinus Martyr refert, quod medios inter cruciatus nomen Jesu semper in ore card, inter rogarent Tortores ejus, quare toties nomen Jesu sepe nominaret? & quodnam lucrandi inde haberet? Ipse ldtõ hilari & vultu respondit: Nomẽ Jesu Corꝺi suõ inscriptum esse, ideq; nunquam ejus oblivisci posse. Recte dixit nam:

Jesu dulcis memoria, dat vera Cordis gaudia.

Post mortem autem ejus pectus dissecuêre, & exemerunt, illudq; aperuerunt, nomenq; Jesu Aureis literis inscriptum invenerunt. Quõ viso multi ab idolatrica religione ad Xtum reversi sũt.

NB. Ulpius Trajanus in quedam Galliæ Oppido repente exanimatus est. Unde oppidum Trajanopolis dictum est. Ao Gratis 97. cum imperasset Annos 19. Menses 6. Dies 15.

NB. Quarta Xtianor. persecutio fuit sub Antonio Pio Episcopo & Lucio Vero in Asia, sub quo Martyrium passus Polycarpus, Smyrnensis Episcopus & Johannis Evangelistæ Discipulus,

Discipulus, de quo Martyrio pauca subnectimus: Polycarpus cum igni adjectus esset, & Clavis vellent affigere dixit: Sinite me, qui enim dedit mihi feducian ignis supplicium ferendi, ille quoq; dabit mihi cor, ut et sine clavor assistione flammas immutabiliter perferam. Jam omiserant, tantum manus ligarant sub tergum, & ita velut aries electus Deo acceptabile holocaustum obtulit esset, cumq; preces devotissimas præmisisset, carnifices ignem subjiciunt, cuiq; infusus esset ignis flamma supra corpus Martyris, sibat, eratq; illud in medio ardenti tanquam caro ardens, sed tanquam aurum aut argentum in camino ignitum. Unde tanto boni odoris fragrantia sentiebat quasi vel thus, vel aliquid quoddam pretiosum aromatis spiraret, tandem cum corpus illius ab igne non consumeretur, ferro transfoditur. Copioso sanguine manavit, ita ut ignis extingueret. Anno Xti 162. Sub hoc pontifice Martyrium etiam Justini Philosophi Martyr Ao 168.

NB Quintus Xtianor. Persecutor fuit Septimius Severus Imp. XX Romanor. Qui Judea finem vitæ ex Syria in Ægyptum transit ibi ingentem multitudinem Xtianor. supplicio affecit.

Omnis

Omnis ejus vita ex Elogio, quæ Senatus de eo dixit, patet, Elogium hoc fuit:
Hic aut nasci non debuisset, aut non mori.
Nasci ō debuisset, quia nimis crudelis fuit;
Mori, quia nimis utilis Reipublicæ videret.

NB. Sextus Xtianor. Persequutor fuit, Maximus Thrax, qui horrendam movit persequutionem in Oriente, hic XXVI. Imp. Romanor. Sub hoc passus Martyrium Ambrosius Lucianus et plurimi egregii viri.

NB. Septimus Xtianor. Persequutor fuit Decius, XXXI. Romanor. Imperator, et quidem horrendus persequutor fuit; Nam sub Decio, Xtiani domibus privabantur; patrimonio spoliabantur; bestiis objiciebantur; ignibus puniebantur; de quibus præterea Eusebius addit: Picem ferventem, lapidationem, calamos acutos in faciem, et oculos impositos, transverberationes viscerum, per sudes (: exustiones :) gladium, membror. fractiones, et sublimi præcipitationem etc. tollerabant.

Multi passi Martyrium horrendissime inter quos fuit Laventius Diaconus Ecclæ Romanæ, cujus in craticula jacentis fidem inter medias flammas elucentem graphice depingit Prudentius.

NB.

NB. Octavus Xtianor. Persequutor fuit Licinius Valerianus XXXIII. Romanor. Imper. Sub quo multi Martyrii coronati sunt.

NB. Nonus Xtianor. Pers. fuit Valerius aurelianus XXXVI. Romanor. Imperator.

NB. Decimus Xtianor. Persequutores fuerunt: Diocletianus, et Valerius Maximianus XL et XLI. Romanor. Imperatores. Hæc fuit maxima et horrendissima persequutio; nam decem integros annos duravit, ubi Diocletianus de nomine Xtianor. deleto palam ō dubitavit, numerari potest hæc sævitia, inter exempla diuturnæ crudelitatis præcipua, quæ Eccla sensit, qualem in Ægypto Pharaonis, et deinde Antiochi Epiphanis tempore experta est.

Adjungenda est huic Maximiani; nam hor. duor. Imperator. persequutio dicitur decennis, Diocletianus enim in Oriente; Maximianus in Occidente vastari Ecclas, affligi, interficiqz Xtianos præceperunt. Hic plurimi Martyrij coronam acceperunt.

Atqz hi fuerunt Decem Xtianor. Persecutores post Xti ascensionem in N. I. Eccla peractæ, incipiendo ab Ao 65. quod contigit sub Nerone, et perveniendo ad Annum 303. post natum Xtum. Licet fuerunt Imperatores

intermedij

intermedij, quod tamen nomina in Catalogum Persequtorū non inseruntur. Tandem post finita Certamina pax Eccla exorta est sub tempore Constantini Magni Imi Xiani Imperis.

XXV. Magistratui contra legem Dei non est obediendum.

Act. 5: 29. Mat 22: 21. Mat 10: 27. Luc. 12: 26. Exempla ex S. Scra Exod. 1: 17. Exod. 2: 2. Conf. Hebr. 11: 23. 1 Sa. 22: 17. Dan 3: 18. 2 Maccab 7: Hermisdas Persa nobilis, qui cum à Rege Sororane juberetur negare Deum Xti Chor. Respondit: Nec justum, nec utile precipis Rex; nam qui deos ut Deum omnium facile Contemnat, et neget, facilime quoq; spernit Regem, Tandem decollatus est. Refer huc Martyria, qui malurunt supplicia subire, quam divinitatis Confessione desistere.

Sta quoq; Milites Juliani Apostatæ recte fecerunt, quod ab eo in Alienam Contra Xtianos progredi justi Arma deposuerint.

NB. Hic Julianus Apostata Oraculū Apollonis instaurare decrevit, at cum delphin missset Orbasium Medicum ac Quæstorem, Ille opus cum inchoasset, tale à Dæmone responsum accepit:

Cruenti Artifici vacis Cortina labore
Constructa, Sol Regi redemptes dicite vestro:
Nec Casa,

Nec casa, nec Phabi reddens Oracula laurus
Illa Super, nulla veniunt à fonte loquelæ.
Extincti latices, qui profunda silentia servant.

Huc refer istud Porphirij:
Vade mihi tripodes lugete, perit tot Apollo;
Perit, quoniam ardelas non nihil infert cœleste lumen.

NB. Juliano Apostatā Ecclam vexante, Salustius Antiochiæ Præfectus Theodorum Juvenem ad stipitem tortorium suspendum à prima diei hora, usque ad decimam infandis affecit tormentis, et supplicijs, neque à tormentis cessatum est, nisi cum eum non amplius vivere tortores putarent, nihilominus tamen inter tormenta Divinā virtute Verberatus Solemnum illis reputat, nullumq; medicum dolori præbens, ipsis tortoribus Judici horrori meuit, Cujus Constantiam cum stupore admiratus Salustius, ad Imperatorem venius ingnit: Nisi Xtianos affligere destiterimus, illis quidem laudem et gloriam brevi parabimus, nos autem Odiosos omnibus proponemus. At Theodorus dimissus ad Suos longō tempore vixit.

Rufinus Historiā Eccliasticā scriptor memorat, se cum hoc Theodoro longō tempore post loquutum fuisse, et interrogasse An non cum Verberibus, tormentisq; afficerētur

relur, maximum sensisset dolorem? illum respõ-
disse: se initio aliquantum doloris sensisse, at
postea ei adsidisse adolescentulum; qui haud
dubiè fuit Sanctus Angelus; qui interèa molli
& frigidõ salicem sudore manantem continen-
ter tergeret, et bonõ animõ esse juberet: ac
tempus illud tortura jucundum magis, quã
laboriosum reddidisset. Et cùm carnifices ab
eo trucidando cessarent, se non voluptatem,
sed assitionem ideo sensisse, quod is, qui
eius levasset cruciatum una discessurus.

Hæc Historia memoratu digna
est, ex qua Consolationem spere debe-
mus, Deum iis qui propter nominis sui
gloriam persecutionem et tormenta pa-
tiuntur, ita dorsum & dolores (alias
intolerabiles) mitigare, ut perferre atq;
in confessione verbi perseverare possint.

XXV. Nemo confidat in fortitudine sua.

Huc pertinent dicta S. Scr. Jer. 9: 23. Sapiens
non glorietur in sapiã sua, neq; fortis in for-
titudine sua: neque dives in divitiis suis;
Sed qui gloriatur in dño glorietur. Item Psal.
147: 10. Non in fortitudine equi voluntã-
tem habebit, nec in tibiis viri beneplacitum ei-
tem habebit, nec in tibiis viri beneplacitum ei-
Exemplum habemus in Maximiano Imp.
Sic in fortitudine sua confisus, misere perijt.

Hasonlóképp járt Milo, ki egytor utonn
menvén, lát egy nagy Cserfát egy hasitó földön,
melyben hasadó fejéket verlenek vala; de meg
nem hasíthatták vala, ő penig bizván erejében
oda fut amodik, s' tsak el nem tudá hasitsa, mídőn
sẽ tudta belé dugva volna, ki esik a hasi-
tó fejek, oda bennsze ragadt a fa, és ott'
vadásztól el fogattatik, sorman irta Ovidi-
us ama Distichonjt.

Ut qui Milo robur diduxerat fissile tentes,
Ne possis captas inde referre manus.

XXVI. Dominandi libido eo homines im-

pellit, ut omni humanitate exuta in se mutuo sæ-
viant, et nigræ Parentes liberis, neque libe-
ri Parentibus parcant.

Exempla vide 2 Reg. 11: Herodes Ma-
gnus alias Ascalonita dictus, cum ex variis
conjugibus multos suscepisset filios, perpe-
tuò mutuas regnõ suõ multa tyrannide ac
quisito, immani sæviria omnes filios macta[illegible]
non parcens etiam dilectissimæ Conjugi Mari-
timi. Ita ut Augustus inquit: Melius esse
Herodis porcum, quàm Judæus cum macta-
Judæis non licebat. 2. de liberis Abso-
lon Davidis filius talis fuit vid. 2 Sam.
15: 16. Capitibus. 2 vide 1 Reg. 1. capite.

XXVII.

XXVII. Defensores clerigi & devastatores.

Elegans Epigramma Cardi Sfondrati:

Accipitres Milvi pulcrarum bella, Columbæ,
Accipiunt Regem, Rex magis Iosse nocet,
Incipiunt de Rege queri, quia Hominis esset
Milvi bella pati, quæ sine Morte mori.

Exempla vid 2. Reg. 16: Pyrrhus Rex Epiro tar. ab Alexandro Macedonis Rege contra fratrem Antipatrum in auxilium vocatus, venit quidem cum magno exercitu, sed pro auxilii lati mercede, magnam Macedoniæ & partem occupavit, ita ut postea Alexandro minus potens videretur.

2. Demetrius Poliorcetes ab eodem Alexandro in Macedoniam evocatus, tandem ipsi fit formidabilis, ideoq; Alexandri insidias sibi struens, ab ipso in Carrio trucidat. et Demetrius Regnum Macedoniæ occupavit.

XXVIII. De Parricidas graviter punire Solet.

Exemplum habemus in Sandro Fejes Familiaj, Ugyanis Sándor Ffjuságában a' Nagy Sándor Udvarában tartatott, mégis a' Nagy Sándor Anyját Olympiát mégsokra, de az Ifjú még büntetni benne ész a' nagy gyülöletségot, mint vis borságot, fzéthajtá Vendégeit, és ta réá, is végre a' fügéllel még ütté.

XXIX.

XXIX. Multi è statu humili in Sublimem exaltati Sunt à Deo Ezech 17: 24

Exempla: 1. In Iosepho Patriarcha Gen 37: 28. 2. Saul Filius Kis primus Rex Israël, minimus è tribu Benjamin Asinas sui Patris quærens, amplissimum regnum molitur 1 Sam. 9: 3, 21. 3 Ioh. 1. 3. Idem planè evenit Davidi Psal. 113: 7. Huc pertinet Distichon:

Ille ego qui quondam Gelidâ, sub arbore vitam
Pro Grege pleno vili, regia Sceptra gero.

Unde ipse David ait Psal 75: 4. Dedit mirabiliter Deus Sanctum; sed hic talis habeat officium, ut modestiæ semper gerat et Egidius cum Iosepho: Egressum sub Dio Gen 50: 19.

Pulcrum Epigramma Antonij:

Fortunam reverenter habe, quæcunq; repenté
Dives ab exili progredietur loco.

XXX. Miseri non sunt irridendi.

Quia iratus Dei in se provocat, qui miseris irridet. Azt mondja Sigebertus: Hogy egy bor egy Kodus Falmi Fajos Ebet alamisnát kéré, kinek Ruhájából fekélyek ütöttek ki Fajának Azt mondották: Hogy ökörnek tövénél egy ökör nincsen, a' Kodus Fiúnak tegyetlen tegyét Azt mondják nékik: Valami még semmi való állat Fajtokban vagyon legyen ő mind tőletek, a' mely ugyis Ruhátokból, és Testetekből Sinek még maradott, és

formája

formája mint Lédeknek olyan volt, de meg lemenyebb mint a' Lo. Ide való példa Vólja egy Hollandiai Herczegnének, kinek Szüléssel egy Kedves Asszony Cselábol 365 gyermeke lett Szület.

XXXI. Nullum simulatum

Ad Futurum.

Augustus Cæsár idejében egy Alexander sorsnek kedvéért tanúlta magát Alexandernek, kit minden utánna a Romában a' Cæsárságban vitetnek volna, meg ismérni a' Cæsár varrását, 's Beszéllyen valyon tanúl-e a' Cæsár a sorsát, vagy tsak arra tanúl-e volna, hogy tsak tsúfolódjék magát meg ölni.

XXXII. Animus iratus Contumelias officulter frenare iram et vindictæ cupiditatem sopitam. Nimis palure Prodromus. Sapiens Contumelia, clypeus patientia frangit.

Lingua Fr. quia lingit adulando, mordet detrahendo, vulnit petendo, ligat, et ligari non potest, labitur ut anguilla, pergitat ut sagittat. Nam ingenit verecundo à Cæsare Homini magno pudori est, imo cum verbum asperum, quam nullus dolor est major, quam is qui Contumelia malorum dolorat pectus, animumq; hominis ingenuum. Sed da de Cæsus, vtti nimis acerba Contumelia se tractabatur Volna, Caligulatol, lerehet sok sor alkalmatossagot, hogy azt meg öljék nemis sient meg addig mig meg nem ölte.

Egy sér Carolus VIII. Francziai Király, azt tsak Carolus Borboniustol: Menyasszámu tsinálni tagadná meg azö hozzá való hüségét, ama meg felel's azt mondja: Non tua regno, non urbis imperio abdicari possim, non omnium Cæsaris; Contumelia tamen et stoma sedã injuriã possim.

NB. Qui Cæsare Jonos scribit cum aspiratione, onus vero sine aspiratione? Nam ad Jonorem omnes aspirant, dan Jelent, verum ad Onus nullus aspirat, verum inverso ordine faciunt, qui Jor faciunt. Nam virtutis et Jonoris templa olim Romæ fuere conjuncta, ut ad Jmi nisi per illam nullus pateret aditus, Huc pertinet venustus versiculus:

Si quæratur Jonos, non fugiatur onus,
Fructus Jonos acris, fulcrus Jonoris onus.

Huc respexerant veteres Romani. Quod Agrippinus, qui ad agendum exeitgret, Stimulus nominatus, qui ad agendum sultro Stimulabat, et Suvenal

quod

quas faceret Serenum, intra Urbem tan-
quam Deos Colerent, qui Statuerunt omnia
laboribus vendenda esse.

XXXIII. Dies post obitu felix est
dicendus. Exemplum egy Sibaldus nevü Astro-
nomus egy alkalmatossaggal meg imte egy
Herczegnek, hogy Majusnak 13 napjára ollyer-
valaszt is magának vigyázna adjon a nagy
pon, mert a planetáknak constellatiojokbol
meg ismerte, hogy halálos nyavalyája ez
évben a napon, ha magára nem vigyáz,
az Herczegnek ado a' jövendölést csak con-
nálya Sinével adjon a napon egy Vigyázó
volt, hogy a 30 Mai napi ájával Solemnitat
Celebrálhanak, vigan mulassanak!

Ő jövén a' nap meg látja az Herczeg
az Astronomust s igy szolt niki: Dne Frate!
Dies 13 Maji jam adest, de quo tu mentio-
nem fecisti, Monachus respondit dicendo:
Imo Pietissime Dne Cornus Deus quidem advenit,
sed non pretereüt: fieri potest ut aute vespe-
ram, autegeam Cubitum eas, tragicus Casus
tibi eveniat, de quo nemo mortalium Cogitave-
rat. Verumtamen inquit Deus omnia mala
arbitrem, et astrol. Coeli predagia mutare
potest.

De mint

De mint lésszen a' dolog, Ostre fele
midön a' Meny Asszony a' Vitezt ebédre el vá-
rá, és asztalhoz ülvén mindnyájon vigan volná-
nak, egy más Prof Urfi, ki bosszulotta amaz
tol a' Meny Asszonyt által vevén hörnyüképed
vészti.

NB. Almandurus Agarenorum Princeps
Imperante Anastasio a' Krisztus Evangeliumát
Galgatván, hit és meg keresztelkedés, és az igaz
Religiora téve, Ojdez Severus Antiochiai Pat-
riárka levelet küldött, hogy a' maga hamis
tudománnyára hajlatná. Ugyanis ki a' Krisz-
ban lévő két természetet confundállya vala, az
honnan azt mondotta: hogy a' Krisztus Istensége a
testben szenvedett: / Almandurus lévén, mi-
képpen atsendumokat tanitangnak, meg akarná
őket győzni, azt mondja nékiek: Literas accu-
si Sodie, quia Michaël Archangelus mortuus e.

Amazok azt mondják, hogy le Quelen
dolog v dolgot képzell, mert egy halva meg az
Angyal. Respondit Princeps: Et quomodo de-
bes secundum vos nudus Crucifixus, nisi
duas naturarum esset Xtus, quando quidem
nec Angelus mori potest. Ezekből a' levelek
elvégeztével a' Fejedelem dolgait, hogy
vallással térnek vala.

NB. Ugyan Anastasius Imperatorsagaba

Caballus

Cabades Persák Királja á Keresztyéneket
Szörnyüképen üldözte, és nemeljekk nyel
veket el vágatta, hogy az igaz tudományt
ne hirdethetnék, mindazonáltal az ő
szollások semmiben meg nem változott,
hanem szintén oljan tisztán szollottanak,
nemeljekk pig á lábokat á térd haj
lásban el vágatta, á kik ugyan csak
jártanak, annakutánna is az honnan
Prudentius így énekell:

Christum loquenti lingva nunquam defuit,
Ne verba quaeras, quae rogantur organo.
Cum praedicatur ipse verborum dator.

Annakutánna Cabades sub fine Imperij Ana-
stasii á Keresztyéneket nem annyira üldöz-
te, hogy ezeket á csudálatos dolgokat látta.

NB. Ebben az időben Persia és Judia
között volt egy vár, melly felöl Cabades hal-
lotta vala, hogy abban teméntelen kincs és
gyémánt volna, meljet az ördögök őrizné-
nek, és senki hozzá nem jut hatna, á Ki-
rály á Persák és Sidekk magiájával pro-
bálta; de semmit nem tehetett, hanem folya-
modott á Keresztyénekhez, akik abban az
országban

Országban laktanak, kik Püspökjököt
magához hivattya, és kéri hogy probálja
meg ha könyörges által valamit tehetne,
az ördögökk. A Püspök sok Keresztyéneket
gyüjt egybe, és szivesen könyörögnek, mel-
jért az ördögök á kincset ott hadják,
és így hozzá jut á Király.

Mely dolgon á Király felette i-
gen tsudálkozott, és á Püspököt nagyon
betsülte, és nem hogy annakutánna á Ke-
resztyéneket üldözte volna; sőt inkáb á Sub-
detusinak mind meg engedte, hogy á Keresz-
tyén Religiot amplectalnák (meljet an-
nak előtte üldözött:) és arra akárki szaba-
doson álhatna meg engedte.

Igy lagyitya meg Ju. Valamikor akar-
ja az oroszlány termiszetü kegyetlen Ty-
rannusokat, ámint Esaiás is Cap. 11. erről em-
lékezik az oroszlánnak, Farkasnak, Pár-
ducznak Emblémájokban.

Subnectimus paucis historiam
excisionis Hyerosolimae et Templi;
ex Lucae 19: 41. et sequentibus.

Mintsutánna a' Sidok a' Romaiak ellen rebellalnanak Volna Sto xii 67. Flavius Vespasianus még Imperátorsága előtt a' Nero parancsolattyából Judaea indíttott a Sidok ellen, és az egész Sidó Országot minden városival együtt expugnálja, és abban Romai Praesidiumot institual, úgy hogy semmi egyéb nem volt hátra, hanem Jerusalem városa, és három Castellyok u:m: Herodium, Massada ő Macharon. Mintsutánna ségítsmár meg vétetődjen ne tetzen, Judaeos tartok, Jerusalemnek meg vételét bizza az ő fiára Titus Vespasianusra, kinek a' mellyik Judaeos tartok elsőbr Josius Florus incolaek, és az ő Attyai Flavius Continuak, ő magok-monadorai: Titus Vespasianus elvégezték, midőn t. i. volna a Romai Judaeak fő Generalissa Sto xii 73.

Circa quam expugnationem 3 notanda

I. Prodigia quae praecedunt expugnationem.

II. Expugnatio. 3. Quae Sequuntur expugnationem.

Quod attinet Prodigia: I. In Coelo.

Egy fényes tsillag, avagy üstökös tsillag laid formára egész estendőig Jerusalem városa felett állott.

II. Az Föld uz estvéken egész szen mindenkor viradtig Hemedessyatekzást. 2do. In Aëre. Vasi quoqi simul ante Occasum solis Currus et quadrigae, intota illa regione per aërem ferri, et splendes acrebatae per nubibus Commissuri.

III. In Templo. 1. A Pogacsás Immessen, mely 8. April. a' Templom nagyobb oltára körül olyan világosság lött éjtszaka, hogy azt gyakorlai, hogy a' nap hott fel. 2. A Templomnak nap kelet felől való réz kapuja, (: Cujus ostia viginti viri vix removebant:) mely vas lakatokkal, és egy réz gyökér zárral bé volt zárva, éjtszaka 6. orakor magától meg nyilt. 3. Bos cum Sacrificanda esset, agnum peperit. 4. Az Aldozó Papok Pünkösd ünnepén bé menvén a' Templomban, ilyen Hang hallottanak: Migremus hinc.

IV. In Urbe. Meg esztendővel es hatz elött midőn a' Levelet Ünnepen gyülekezet volna: Jesus Sidó fia Jerusálembe ment volna: cujus nomen erat Jesus: fanatico repente Spiritu Correptus exclamare coepit: Vox ab Oriente: vox ab occidente: vox à quatuor ventis: vox Supra Hierosoli-

Hyerosolimam Templum: Vox Superfpõ-
ses et fponsas, vox Supra omnem populum
A melyet éjjel nappal kerülvén a' Városb
liátt vala. Amaburámma ã Romai Prædi-
kéz Vitéz, holott mikor meg tsaptak volna,
sem nem mutatá, sem nem szót; hanem nagy
sírással Sz kiáltja: Væ, Væ Hyerosolimis:
Albinus prædikálá amaburánnak azta tanácsul,
hogy fenti fel se vimefségét, annaburáma
follalot, a3t Contemnálá; de ő a3t mind Gnã
tenmára a3 obsidioig, melyig mind addig
el nem hagyott, mígnem a' fő falon ala
s fel járvái, egyszer e3t is kiálta3a hogy
zai adván: Væ etiam mihi, a3 ellenség ágyu-
jának golyobisától meg lövetik, hként ő
a3on Sorca meg tal3ik Sidfeiét amos 7. et
menses 5:]

Ez ilyen hasonló példál a' Sidoi-
kat jó élém meg téréstre indíthatták volna,
na, melyre végre Isten ezeket cselekedte, hi-
lemének tekint egy termékhez fabott Való
prédcai a' meg térésnek. Mert a3 Isten
még nem büntet, míg elsőször meg nem in-
tí, meg nem igyekszik a' vesedelmet megnd
ízenlí: ut nihil dicis:] Innen vagyon, hogy
Apolo

Apol. és több Tanítványok vagy Keresztyének
Jerusálemnek meg állása előtt, hi által
által meg intetnek. 5. a' Városból menniének
el, és tekintének Jordánon túll Pellám Város-
ába, mely épületre a3 Ifiab Agrippa Király
nak birodalmába3 holott meg kártalanák.

Quod 2dum attinet circa Obsidionem
duo sunt notanda. 1. Tempus. 2. Modus. Tem-
pus rursum duplex: Terminus à quo et
Terminus ad quem.

Terminus à quo Titus Vespasianus,
Aº Xti 73. Imperii Patris 2 dli Judaici 6.
Neronis Aprilis die 14. Jerusálemet a' Pár-
tának Ünnepin meg állotta, melyre Jerusa
Ünnepek előtt, kétség kívül Isten gondviselésiből
volt, a' Sidókat keményebb büntetésre, mint-
hogy akkor, meg száll sereg lan nép gyűl
fel Jerusalemben a3 Ünnepek meg tartására.

2dik Terminus ad quem: Ennek meg
szállása obsidioja durálá egészen a' Hol-
napig [: ut Josephus refert:]

3tik Modum quod attinet: Jerusalemet
Titus Sánczal bé kerítette, Jesus Salvator Só-
kezat Luc 19: 43. és a' körül lő falat épí-
tetett [: qui erat Stadior. 39:] melyet Szemed
nap alatt végre3 vitt, amaburámma más Sánczo-
lat is épitetett melyektől ã Városkörnyül Vette

Mert

Nert ugyanis a Vár olyan erős volt, h. emberi erő
nek azt meg venni bészerelend láttatik vala, mi
vel egy vastag kő falakkal bé kerítetve, és ko-
ronás bástyákkal meg erősítetve vala, mely ben a
Sidok, ámmyra a fizetnek, h. a Romaiakat non ho-
gyen lettek a kő falról bozzonegni, s. azt mondá-
nis h. egy alább hagy Estvéndnek el forgása alatt
neis gondolják a Várat meg adnák, sőt nagy
kevélyen gúnyal predikálták: h. ha a Romaiak
Hárnyok volna, meg sem hárnyálhatnák azo kő-
falokat által. A Városnak az a része mellyen
Szá fekvének három erős kő fallal volt ke-
rítve, melyre nézve emlék el rontásáról szó-
galmaskodott Titus elsőször is, Sokat a Sidok-
kal gyakorta meg üközött. Az első kő falt 7 dje
alatt meg vette, és egyenes mind a Várnak
abc a részbe, mely a Templomnak éjszakfelől
való része felől vagy 4 mállatott vala, az
Tornak Neopolis Nevezteték. Továbbá 16. Ma-
jus a második kő falt is meg vette, és egyenes
mind a Városnak alsó részig, mely a' legelső
hegyen, ú: m: az Acra hegyen volt épületre.

Minekutánna már a Városnak két részét
meg vette, a' Sidokat, Innen kiveti, s. házaik meg
égetni, és követ kező hozzájok, s. földig le-
rontani, de a' Sidok a' követeket ruzulva ra-
ctázák, Sajgálják és kicsim h. meg nő is ölik.

Melyre

Melyre nézve Titus az harmadik falnak
el rontásához fogot, mely mindenikénél erősebb
tsik vala, és igen magas vala, melyet meg vévé
die 6 July. Sacerdotum Automa ita Josephus.

Minekutánna meg vészi az Automa
Várat a Templom hoz közel, a' Sidokat egyébárny
szor kimálva békességgel h. a' templomnak ked-
vezhetne, s mivel azt el rontani sajnálja, mely-
re nézve követeket is. küldött a' Sidok hoz, kik
a' Sidok mint meg valtoztak, és meg lemenyed
nyaly megsértek, egy Zsidó emmal illetven
nyilakkal tértenek vissza: melyért meg haza-
gyván a' közönséges Romai Katonák Titus pa-
rancsolatja nélkül a' Templomot meg gyujták,
melly nagy szertelenséggel olyan lángot vett,
h. emberi mesterséggel meg nem oltatni vala-
hat.

Igy ez az egész világ közt fényes
nagy Templomot Salomon el épitte, ugyan
abon a napon, és holnapban, melyen Salamo-
tol épittetett, és a' melyen felsőbent Antiochusnak
Nabugodonozornak fő Generalissától el égitte-
tett volt. Annakutánna meg Titus minden dí-
nyokat, és ékességeket, melyek a' Templomban
voltanak, meg szemlélé, annakutánna egy ne-
ked nappal a' Papok magokat meg adák, kiket
Titus mind meg ölettett, mert ez mondja vala:
Templo Crimata Sacerdotum nullus potest esse usus.

A Falsó.

A Felső Várost, melly Dávid városának hí-
vattatott 20 fegyveri tsapdosta Titus oppugnalni,
és meg vette Augustus 8dik Septembris.

Igazság mondotta Clemens Alexandrinus, h.
a3 Istenigyakorlásban a3 Emberektől, s. 6. vagy 7. de-
tűletes büntetni meg, nully bizonyos tsak annak
nagy három Cardinalis, ti: m: Fames, Pestis, bel-
lum. Ezekkel büntetni a3 Isten a' Sidusokat is alkalom
mert ugyanis: 1. A Városok meg szállása előtt
a' Sidus egy más küldöttek, ollyat is három felé
szakadtanak, mindenik részét vélekedvén ma-
gának, hit egy más ellen dühösködtek: a Fo-
gásul a' Latinok ellen tusakodtak, a3 erősebb
az erőtlenebbet meg fojtotta, bonumát el prá-
dálta's elfoglalta. 2. Fames, Éhség is nagy
volt a' Városban, úgy annyira h. két szerettek
sokan a' Romaiak táborára ki menni, kibis h.
a' Romaiaktol, kiket-is el ne vesszék, az arany-
nyat el nyelték; a' többi között pedig egyet rajz-
ta kapitanak a' katonáky, hogy annak gazdá-
ban keresi a3 aranyat, mellyre nézve ezt gondol-
ták az Katonák, h. mindenikétől a3 Sidus arany-
nyal, kik Bért oda menni vala, a3 Sidusokat
ki vágják vala, melyből egy éjjen többen vesz-
tek el 3000 Sidusnál, Titus eligé nézette,
h. a' városból ki ne menjenek, sőt tovább meg
is büntette, sokakot meg is ölettett felis akasztatt,

némelyek

némelyek kezeket el is vágatta, s. úgy küldötte
vissza, ilyen modon bünöztette, daniig semtalál-
talla még, h. a' táborra ki ne menjenek, mivel
olyan éhség volt, h. a3 Anyák tulajdon gyerme-
keket megették. Josephus de Excidio Urbis Hie-
rosolymitani lib. 5. cap. 27. Uxore genere nobili narrat dictu et auditu hor-
rendum Exemplum cum dicit: Hogy a maga fiát
meg nyúzta, meg főzte és meg akarta enni, mi-
kor ő a' tetőben vette volna a' bűnt, így szólott:
Infans in bello! in fame, & seditione cui te
servavero? Apud Romanos Crimen si vixeris ser-
vitutem. Fames autem prævenit servitutem.
Esto igitur Cibus meus, in bello meo sepulcrum,
quem hostia in ulcio meo gestari. Mellyet Titus
halván, mint Egesippus irja, ilyen szókra fakad-
ott ki: Isten ily nagy és szörnyű jöttünkre,
nem Emberekkel hadakozunk, hanem Ele-
mekkel: Mert még a' Fene vadakig szerették a3 ő
fiaikat, és táplálják a' hűségek idején, nem
hogy azt meg emnék, sőt mástól oltalmazzák, é'
minden szörnyű gyötrelemnél fogva, h. a'
mely tagokat a3 Anya szült, meg egye. Isten
vagyok én ettől a' rettentől, egy benn levő halá-
los ség előtted menten próbámat! mert jól
tudd, h. a3 ő szivemnek első indulatjából gya-
korta bekesíget Beatem nékie, és en gyöze-
delmes kezét Sionon, nem szégyenlettem bekes-

ségre

szegre hívni, kegyetlen akartam az ifjú Titusnak
szívében tsalódást, kedvetlen akartam a Küzdést
és a vérontást is, h. abban meg tartóztatnám, de rend-
jal tselekedni e kegyetlen néppel irgalmatlan igazat-

lan. Pestis. Ez a' nagy Éhség követte
Dög halál az honnan szokásos az irtózás. az
Additionalis egész idején, tizen négy házi cseléd
tanáltatik a' meg holtak számából: oh mind
keserüség feletti való nagy keserüség! abban-
nan Jézus ért halván, a' Szívének nagy gyötrel-
mében így szólt: O Deus vindex! quod Ille ego non
facio. Ez a' Pestis egészen öt holnapig tartott.

Quod 3. attinet: Expugnandam Hierosolymam
ma segnuta est. 1. Judaeorum Captivitas. A Sidók
száma, kik az egész Országnak általmarsálásával
val el fogattatának 97000. kik közül, kik ugy
estendőt meg halálnak Angliában sereg sze-
dára a' Jobbágy sorsra eltsolattatnak kétszáz
mok 17000 voltak. Ezeknek sok Ezer vadakkal el
haggattatott egy része, más része sok kincs-
rakott Parlamentum egy másik hembergremi-
kik ugyanazt Hörnyékén tsúfolkodtak meg ütni.
miben tsak Titus Vespasianus Caesarában a'
Bátyának ugy mint Domitianus Caesarában a'
zat elsőbbnek. A több Sidók sok első aszony
adattatnak el, és az egész világon ugy szétszak
el, kik a' két Ezer esztendőtől meglen halálig

ások

ások mind el adattak első árron, ugy h. 30
Sidót egy Pénz pénzben adtanak, melyre nézve
a' Romaiak által Ur meg tromfolva első Fiának
el adattatását; mert példaképpen, h. ő annak e-
lőtte a' Disciplinek Urát 30 Pénz pénzekkel
vette vala meg Mat 27: 3. ugy h. tőrülök
30 el adattatott egy Pénz pénzben, és igy az egész
világon el szétszéledtenek, és mind e mái napig
lan lettenek és tsúfoltatnak fiai minden Orszá-
lásban is mind addig, míg Ur maga a' tobo-
kéit meg vonván, és a' Messias Ő dicsőségé-
ről el tsúfoltván, be hozza az Anyaszentegy-
nak társaságában.

XX. Urbis Hierosolymae desolatio: Ez
követte Annak utánna Titus által Jerusálemnek
földig való le rontása, ugy h. mint Christus Je-
sus meg sírt is fel sóhajtott, h. egy kő sem
másikon meg ne maradna, mint a' Christus meg
jövendölte. Vide Luc 19: 42. sollicite ohaec
egy ő falakkal volt Jerusálem be kerítve,
h. szörnyen dologh láttatott, hasonlót meg vemül
nehéz nézve Titus is meg vitte tsán, maga
bóráttnak így szólott: Cum Deo expugnavimus
& Viri.

Ez a' Jerusálem pusztulása minden
bé meg tárt, mint Dániel meg jövendölte Dan.
9. 27. ugy h. Sóha fel nem épittetik.

Sollicite

Tollye ugyan a' Sidol sokszor probalak
meg az Ur dedemma ellen, h' a' Templomot es
a Poliriat meg epitsek, mind addig mindan
toron igyekezek fölben hagyott, es az epi=
tőkrez Kőnyu jelbeni bocsatvan, Egyen
vallással Sültenek bele, mint történt Julianus
Apostata, es Adrianus Imperatorok idejekben.
Julianus Apostata meg engedte volt, h' a Jem=
plomot a' Sidok meg epitsek, de az Ur Isun=
dalta, ölte, mert Ohjan föld indulást támasz=
tott, h' a' lő sok minden szerte hányattatott,
sok Emberek földet el nyelette, es munkajok
egy részét, s az epitőknek egy részét merő
lővé állitott, mely által Vesztette.

NB. Mivel uráma Sg Titus Vespasi=
anus Jerusalemet meg vette volna, vissza
fordulván az Egyptombéliek győzedelmi
koronát Vitellius elében; de ő el nem vette,
mert ezt mondotta: Ego hac non feci; Sedeo
arato, populum Suum ob peccata castigare
Voleuti manus meas accomodavi. Akarán
ugyan, bé menni Romában a' Vitsek dol=
gért egy győnsiges Triumphust Szerezni,
mely igen nagy Pompával; de' sirva győ=
nagy Igyalázatokkal is vétsedelmekkel
telek Végezte. Finis

HISTORIA QUAEDAM
De cursu Religionis: I.

Hellyes hasonlitotta a' Regisig az
Ecclat, nébol meg telő, es ismét elfogyó
Holdhoz, nébol nagy világgal égő, es ki=
nis hamvu alá takarodo Tuzhöz, né=
ből világosan tündöllő es ismét fölte=
lá, buvó csillaghoz, nébol lépe vrágó,
zepe gyümölcshöz es ismét föld, hó ala
le fedett Hellyhez s. a. t. Mert valamely
illapotba vagyon ebben dolgok, szinten
agy folly az Ecclanak is az ő dolga.

II. Ugyanis ha vissza tekintünk az Ur
Testamentomnak VI Seculumira, melly Je=
culumokba igen szépen tündöllött az In
láza, az Ur Jesus Christus, mint egy szép
napnak fényességének világával; nemely
Seculumokban pedig egy meghomályosodott
l: vagy az ülő Hellyhez tekintsünk Jelen tyúko=
ben mint egy föld alá takarodással, mintha
li föllő, vagy a' tudatlanságnak homályával el
fedettség, mint az Hamu alatt ezek nem fel
alumni láttatok tüzet, vagy rész szerint a' Sidok
tol, rész szerint a Pogányoktol be vett bálvá=
nyosságnak homályával el borittatván, mint
a' felső által hamvak elől elvétetett szép Csillag,
vagy

vagy a' nagyra vágyodó, elsőségét üző, tele
elmenyre, gazdag kamarára, meg valott
pinczékre, fürtökre bort hozra és nagy
para siet szakadva, Ollyes meg pisztalja
hajtozo Prelatusok, Püspökök, Szabozgasok és
nagy papok dmeiektől tapsoltatott Ur dics
motsolo, szinnyal ellentmondo, sok Keresztyen
ter meg botranoztato és veszedelemre vivo dg
lelkes tudomanyok, Emberi traditiok arany
látol meg szeritven, mint a nap vilagara a föld
arnyekaval meg fosztatott Hold:) hogy volt e
Ecclia, volanak e Istnek igaz tisztelöi alig látt
III. Mely dolgot Ha ki figyelmesebb meg
vas, szemes meg tekint, könnyü meg felelni az
3dik a' szabados nyelvek, ujlik pengetö tol
torokkal, mint valami Achilles: szegmentu
nat erősseget hogy tudnillik; Hol volt ami Ke
for. Religionk, mikor az egesz Keresztyensega
Romai Antichristus papanak gyongyeöl fuzötte a
vamgas palastja alatt, sillegalta szemeit?
Az mondom erre a' kerdesre konnyü fe
lelet, mert ugy gnis: hol vagyon az Hold mi
ter nem látattatik? hogy abert az Hold a' föld
arnyekaban, a' tüz a' Hamu alatt, a' sillag
a' fellö, megett, a' sköllö a' forrásza alatt ner
látattatik, valjon tagadnunk kellé, hogy mind
Ket Hult nintsenek! Semmi képpen! az erre
nál tovab láto Értelmes Emberaztnan
taga Hatja: Kinek igy hogy Ecclia nints tudo
lappangot: mint az Ketsab idejeben, amaz Bol
elött

terjedett meg nem hajtó tiszta szivnek ajtayes-
sel:) abbol azt nem itelhetjük, hogy Sohut sem
volt volna; sőt ha igaz akarunk maradni bi-
zony sokan voltanak eleiröl fogva, akik tsi-
rokkal az igazsag mellett meg hallgatnak, mint
az Hamu alatt Oltari tüzes sokseriben jövő
ket meg világositottanak, meg a' nagy vizek
ki omlasara is Luther, Calvinus és mások dics
Huss János Constantinapolyban miert egetett
meg 100 Esztendövel Huss János elött 40 Esz-
tendövel Wiclefus Contya miert tiltatott Gab-
re Anglia ból a' Romai rigalmas strynak gra-
tiajabol: Bizony nem egyebert, hanem abert,
hogy ezek altal ki villamlo igasag tüzze fel
ne lobbanyon, és a' Romai tüzes konyhanak
tüze a Purgatorium tüzevel meg ne alugyek.

IV De ez ezt vonut Valo disputatiot nem
akarok inditani: mellyet bizik a' Sanctus Gubernius
Hallatjuk rövideden belenek 2 t. i. 16 Secu
lum előtt nevely nevezetesebb Secu lu-
mokbol mint folyt az Ecclia dolga, egy felöl
mint tartatott Ecclesiaban, mas felöl sine
mint kezdett nevekedni, magat ellene venni,
és az Romaiak ebol mint kezdett a' világ sötsö-
ra kivankozni, és a' nagy kulcsu Keresztet altal
mint kezdette szemeit kinyitni és az Isten
ismeretinek igaz utyat mint kezdett
elöbb lépdegelni

V Ecclesia mikor dolog, szeretsegel
terjede az uj Testamentomtul kezdödvel a'
Jesus

Jésus Christus Anyaszentegyházának, amaz hegyen
parancsolt emberekből álló, világ perifériáján lévő Apostolok által, mikor megjövendölte, hogy
az Istennek országa elvétetik tőlök, és Apostolok, annak
sövénységét vádolják a Krisztust ama négy hatalmas
Korifeusokon járó rudakkal, a' Evangeliomnak
tál irásának fundált Grammaticájával, és tanításokkal mind nagy hirtelenséggel terjedett, sőt
nem az egész világon, mind a' pogány utálmakra
való tekintetéket semminek altyá, mind a' pogány irtóztató tyrannusoknak tüzeket lábol ta-
tapodá, mellyek tyrannusoknak a' pogány
300 esztendők folyása alatt hirdették a Keresztyének, mind a' pogány Császárok alatt, de kivált-
képpen amaz minden pogány Császárok felett,
10 nehezebb Vérengező Császárok alatt, és bé-
tölt a' vér Kopó Diocletianus Imperatorral 10 esztendőben Kínzatás, Kínzás és Halál által 295.
Esztendőben egy Sokaság alatt, Mennyei
Embereket ölettek meg a' Krisztus nevéért. Nicomediában is csak egy Templomban 20 ezer Embereket égettettek meg. Valéreius azt gyanítja:
Deum nomine Christiano, qui rempublicam everterat. Nem lehetett hihetőbb példára mikor
nál inkább mártírokra a' Krisztus nevéért a' Keresztyenekre, annál kapzsibbá és szomjúbbá tanulá a' Keresztyéneket. Sőt annyira nevekedett
Roma vala nagyobb részben Keresztyén a' pogányok,
mellyet a' Keresztyének mártírolattak, mint

Császár

Császár lakó helye volt, mégis ugy tettzik
hogy előbbenis nem találtatnak Keresztyének
mint Romában, az honnan Hudara helyheztetnek,
mindenütt a' Földes világon: Sanctus Martyrum
ecclesiae Christianorum.

VI. Ha több bizonyság nem tudnék arra,
hogy Romába Keresztyének sokat szenvedtek
volna, a' Szent Pál Apostolnak Romába való tanításának
és ugyan oda küldött levele, elégséges bizonyság
lenne. A' Krisztus Romába hitt egyházának.

VII. Midőn pénz Ázsiában és Africában
nagyobb részét, nyolc egy Esztendőben az igaz tudománynak,
nagyobb részét, nyolc egy Esztendőben az igaz tudománynak, midőn más-
ban az egyetemes Apostoli
Vallásnak utaitól elvezetnének a' Keresztyének, az első Seculumban Simon Magus Menander, Cerdon, Cerynthus, a' Második
Seculumban Basilides, Carpocrates, Montanus: az 3dik Seculumban Arrius: Novatus
Sabellius, Samosetanus: a' negyedik Seculumban: Arrius, Donatius, Photinus: az 5dik
Seculumban Pelagius s.a.t. Midőn mindenütt
mindenütt nyelvünk a' Szent Irásnak Halhatatlan
Synagogájok, és Gyülekezetek között az,
igazságnak napja; tudják Roma városa a'
Krisztus Apostolinak Szent Vallásának adott
hitét, hogy egy olthatatlan, és megszentségtelenített
folyása alatt, a' negy Constantinus ideje tájig.

VIII. Az honnan látjuk, hogy és tartomá-
nyokban és Országokban élő Keresztyének
a' Romai

a Romai Ecclésiabol illy álhatatosságot fedezte ígér örvendezéssel ő nékiek jövő nálnál a Romai akkori álhatatos Püspöktől nagy bizodalmat tartottak, de egy más Püspöktől felavaló Oeconomus avagy Oeconomicus Püspök lett Zelma, az, az Papa Zirc, Hamma szerint a mint az akkori Irók irják. Bizonyságok, hogy vagyon egy Victorinus nevü Romai Püspök ünnepi dicsává Concilium ot egybe az Asiai elszakadott Ecclésiat excommunicalni akará, de Irenaeus Lugdunyi Püspök ellenyét meg gátolá, sőt másik az is meg nem engedik s le alá tétek Aö 194.

IX De ős muratas rer species! quae mutatis temporibj mutantur, et ita homines ut dicit non nemo d abivi.

Ha fa ha fiel fujja tonnye gyökeres:b,
Fiüzet ha nem fujja tonnye be hamva:b

Meglé a Persecutionak hulláma hadja nyugodni az Ecclésia Országokat, addig az igaz hitnek által, mely be halnak gyökerekre a Jézus Crusban, mig az Isten Országának ellenségeb a Keresztyénekbe, addig a nagy Hadiság, békességes türes, alázatosság, mértékletesség, jámborság sat. ellenkezők valók, de mihelyt a Romai Császárság Keresztyénekre hálla, minden gyakorlott az előbbi dicsüretes és constans Ecclésiának hamvába tette magát, a Hadiság dölfösségre, az Istennek gyalázatosságra, a legyőzhetetlen nagyságra, a békesség

békeség haborusságra; a békességes türes, bokrú állásra; az alázatosság, kevélységre; a mértékletesség nagy pompára; a jámborság latorságra és igaz hitnek elenségére valók. Ollyá Hüvet a lator gyökeres rút Tör onoszal meg nem kalbarott, a békeség hüne alatt meg rontotta, Hüvességét meg piszkolta.

X Mert nagyanyja Job Ekkendő elfolyásával alatt a' Keresztyénség Romában a' Pogányokon forga; Urunk Jézusnak alatt, mint 306. Aö Xti 306. a' Magnus Constantinus Császár uralodni kezde, és az Ecclésia örömére Keresztyén né lön, kinek is segedzsével Isten uralkodása így lett: Mikor Uralkodnak vala Romában egyszersmind Constantinus Magnus, Maximinus, Licinius, és Maxentius, ezek közöt egyedül Constantinus tette az Ecclésiának jó akaroja, a' más 3 pedig persecutora, Maxentius nak egyenlenkedésével, teljes vala a' föld. Azért Constantinus bátrabba ellene támadhatna, és Tyrannusnak Liciniusnak segedzsége hüne alatt be Jöve, Maxentiust pedig Roma előtt kenibe hálla, meg futamtatá, a' Tyberis vízbe Rétette, holot Maxentius a' vízül el nyelettetek az igaz Keresztyénségnek ellenére, mint Istennek Isten feldobbitette Maxentii Similes, fujjon mirabilitur Haraszomis. Erre az Jaszra való tekintetből látta Constantinus amaz Xtusi jelző bevált ily formán

forman (X.) ihjed iraſsal: EV TSTO VIKE:
In hoc, vince: Ezzel gyözedelembenis nyere
magának Constantinus & Titulusſi: Magnus:
Vgyan akkor Bal Tamar abal lotöſtöke ma-
gát Bizantziud varosba, melyet is ereſsed my
epitecvén, nevezte a' maga nyrétöl Constanti-
nusrol Constantinopolinak.

XI. Ez Constantinus vere Magnus, mikel-
jed altalaggi tehette, az dolt a' Pogany Papa-
roktol Solat teszerdet Cecilant Afrikaorszá-
bekesſegre ada, a' Pogany Cſaſzároktol a' Keresz-
tyenſegre hamarsagosbod üsetteket Tisztsé-
ſirá lako helyekbed a' Confeſſalo jeleseket
visſsá ada, Sa tilos penig a' krisztet Talo hä-
lyeſsegbed meg Jelentando, azokat el-foglalo jo-
hagyat Istek dicsöſsegere ada; a' Pogany-ko
Templomjbol az Altarokat el-rontatta, da-
ne Talo bormokat reſs Keſsint a' Papok, reſs
Keſsint az Cecla Hamvara ada, a' Keresztyenek
Scholait meg epitteté, az Istek tiſztelyeit eppe
Helyre allatá, az Ceclat a' tractusokat Pap-
privilegiummal, es immunitasſtal meg ajande-
kozá, az altarok mellé elegſeges Allarimmat
rendule, semmit el nem mulatott Talam illette
az Ju dicsöſsege, mellett buzgo Fiedelmet: Hal-
jule e' Cſaſzarok egy vere Jgyek dolgát, leves Ke-
resztyenekböl es Poganyokbol allo Vonat-
nepe, illy pgrementsſaret ad ki a' Cſaſzar: Vala-
ki nili Kelgalmi alarma, a' Keresztyenſegröl
mindona

ly, es lenne Pogánnyai, Sokad tiſztek lönek
Udvarabol ki ruhazni, mintsem azzo Xtusokat
meg tagadni, es Vallásokat el hadni, sokan is-
mét tiſztek lönek Xtusokat meg atalmi, mint
sem e' siros tomb mellöl el állani: meghó-
lyagad azért e' Pásztor ekre a' proba at, igy
fedele: Ti tsak a' ti Xtus Jgaz ne Vgdtok igaz-
hat e' Hegyá, s' Tolnátok igazabb, ti penig tsak
hitsni Jgyenest Istentek meg ne tagadtatok,
Vallástokat el ne Hagyjatok, marok fogva ne-
ten Holgáljatok.

XII. Elöpod fordulván az Cecla bibeſsege
a' Pisſpökök es a' Predikatorok el feletteſsé gös-
talmas nagi allapotjokrol, es meg Jzakodá,
gaz hagodvá tsömlek egy mással Tanakodni,
vendegtsvá tsiki magának az elöſsöget, a' töb
Pisſpökök az Cecla fella üſsöltjit Romai Pala, a'
Romai minden, Dioscorus Pala az Alexan-
driai elöſsöget, Antiochiai magának Jasonat ne-
ves Pala, a' Constantinopoli, es a' Cſaſzár
ott lakásával, Sardicai magának Julius Palat nagy
tiszt Pala, es igy mindenkor egy más két Bi-
Pala, meg sem Ismérvén mind addig a' Romai
Pisſpök Bonifacius (Pectius, Maliſz-
tás) a' fö Pisſpöki ſegre meg nyerte, mivel
Urunk Vrunk Mattheust meg ölö Vitengebi
Imperator által Oecumenicus Episcopus az
az Papa tsak progumei altatik, mint vette a'
Papa az ö Authoritasſtat, ily utálatos viſsze-

gen

gező Cziprertől. az 3dik Bonifacius Püs-
pöke Selemmel privá a Thomas Cathedrá,
Thomas es Exspoliot Papává tevé, igy Pantheo
tetto Templomba az 7dik Seculumban.

XIII. NB. Miló Seculum es 7dik Aoxti
607. a Nap Nyugoti Papaság ala Lel. 614.
a Nap keleti Machmed ütte az Empiriumban Hé-
libet, tit is Tevlenellen nöt Bolga, az Or-
dögh es Sergius Barátok segitségével a nap
keletet a Xtus Fedus mellől, aller Asmya
ádral maga mellé Kiba, igy lör az 7dik Se-
culum Pülö Asmya a Papsánd es Machmed
nak, elöb Machmed 7. esztendövel a Papát.

XIV. Vod eskedbe K. Cziprer, mi illy
állapotra nem ment a Romai Exspöktség, mind
addig az Evangelio tisztak Talánd, de Jobb gyik
Papais, másbol is meg mutatkozhatta bolondságit,
Kenségit, külömb külomb rész Kezind a Pogá-
nyoktol, rész Kezing a Sidrtol tanult Ceremo-
niáit, Traditiókat tanulánd 608ban. Bo-
nifacius 7tus Mariandt, és több Kentekh
Templomot Kentede 615ben. Theodatus rende-
le, h. Szent Kereszt leányai Tiszteségül a szelen-
ne, a' lelki Attyafiságra nézve 626-ba. He-
garius rendelé, h. a' Kereszt. fés-emeldére
Innepet Kentelnienk 671-be. Theodatus
rendelé, h. a' meg Holt Kentekh tiszteltessék
ékesitenék az 654-be. Eugenius ren-
de

lé, h. a' Papok meg ne házasodnanak, ne-
jáko ugyan nem tsak 22dik h. Calixtus
tiltotta tolna meg a' Papok házasságát, mi-
vel ily Versek tanáltatta Calixtus felol:

O bone Calixte nunc omnis Clerus odit te,
Olim Presbyteri poterant uxoribus uti,
Tu destruxisti, quando tu Papa fuisti,
Ergo tuus festum nunquam celebrat bonestum.

De es Valami Pontificius Ceremoniajai
közöl-bé Vitalianus rendelé 6. a' Templom
ba Cimbalom orgonálnánk, de lehetne
be iveni a' mai Romaiaknál 1000 s. meg tet-
tö Traditiójokat, melyeket a' H. Regiség Irásá-
sem hallott, magok közöl ötött ki Vitalianus
a' Barátai Herczet Cselekedetbe Pálé processio
járását, gyertyá Gyujtás fényes nappal a' Ke-
resztkel tisztuléshire, a' Martyromok Kepe-
sojok Gyüjtés Pálé Pelagius Religionis ego sat.

XV. Sed ad rem: Remlem fel akart,
hogy illy hiú bizodalmu apa Constantinus Csá-
fár jo voltából az Egyház ugy hatal. n. Exemptiói.
Sec. 11. st mely fölöttségre mondtak alatt ne-
mely rettsze Caro Emberek. Horiet ipsa
venena in Cibo.) Mi Emlékezetbe kell
lenünk a' Keresztyének a' Pogány Császárok ide-
jekbe Pálo Vexálásokrol, és a' Pogány Tisz-
tekből álló Törvényekről vagy Törvény Hely
ről, az Ollás ok Keresztyének a' Pogány tol

portá-

prestigua alatt alázatos Instantiajokbá[n] meg
nyerék Constantinus Császártol, hogy ab inde
re æterna az Egyházi dolgok ne a' külső Sze
culares Emberek előtt agicaltassanak, hanem
rij altassák fo[n]d Egyes Prastigus, az Jobb
rend azok a' dolgok dirimaltassanak, hogy
a' Keresztyé[n] Ember az ő Püspöki Tanitoji
Papjai előtt pereskedni, juxta Pauli 6. 1. ad
Cor. 6. Sic scribebat Dei lege és a'
Világi dolgokba a világi ember ítélni meg ötet,
ám mondja Sorimot nyerék a' Keresztyének
az Egyház, e' nagy privilegiom miatis rei
ánk, által Sarot, a' több Keresztyé[n] Császá
rokon keresztül frustra prefragante Sacro
fragor. Crístianos, jó által az Ecclesiam
Istu[n] által reánta ki Istes az Egyház mostan
ba gr[a]gyorlódó Embereket külső tisztek
ségekből a' belső Emberek üstökeit, kiért
áldot légyen az Ur Isten Amen.

XVI. De ő meg a' Szentlélek Isten hoz
kötteretett Egyházunk nincsen oly jó Sza
bályból az Ördög gonoszt ne szőrnyálma, mis
oly mérgek melyből méreget ne szívnának, el ve
tnak az Egyházi perpatvarok, Egyetértésünk
tat ürítek az Püspökök, Prédikátorok, Papok, de
mi lön belőle, ha meg a' Fizetésről, és az Kí
rályoktól egyenlő Excommunicalnak meg utálnak
Excommunicalnak, sőt Tribu
nál

nal Sanctum exigaltatott, az Ital meg a'
Kínzás is meg változtatja, annál inkább a'
régi Párterbe Cat. mint a' most ap li bo
hattatott Rajcsáni Jésuitanak kárcomló
munkája. Szentlelkünk levéjek állítva.

XVII. Minthogy meg értjük az egymás
közt Házasodó főfő Papok, mivelünk Aus
triaból nyilvánvaló légyen, hogy az Egyhá
sából nem appellaltatnak felsőbb való forum
ra, tehát mindenkor, szabad akarat Kerül
dispensatio Pala, sok pénz adomány lé
Ke Pala minden dologtól Gyógyító csalmas
dolgokat is meg Kárhoztató Pala, a' Pia Ma
ter Ecclesia szine alatt Házasságo
kat interdicalnak Pala pénzért meg Házas
illegitimus Matrimoniumokat meg Szab
adítnak Pala.

Immár lett légyen a Királyok és Fejedelmek
között, sőt más Mélységes Bölcsek is attól
tyafiság irtózzanak tőlünk az Házasságra
ritkán ezek Pala, a' melyből minémű ily
Kufárkodások lett légyen? Vagy ez más
nemű Attyafiaink ítéljék meg, ebben segít
tsétek ostrán a' Keresztyénekre ama Pokol
beszédet Religio pepercit, de Filia devorat Matrem.

XVIII. Látják minden Törvénytelenségek felett
való Törvénytelenség uttyáról a Matrimoniak
mostan, hát Isten előtt és gyülölségesebb légyen
a' dolog

á dolog, tévék á Házasságnak Sacramentumokat Sacramentumnak, és á Romai hét Sacramentumok közül ma egyik; és keresztelésnek gyönyörüségü gyümölcsei és jószágtalanságai!

De ő'ly alatt Sákramentumokkal megh fosztatott, más abbal gazdálkodó, magát és szerzésének Sacramentumával megh fosztó s. Sokat á Sacramentom dicsőségre kötelet lenni: és azt tilalmazni, annál inkább el mulatni ódvégi Tudomány, Secundum s. Paulum sic loquuntur: és utolsó jutalmát tanulni tanítók, tőle és bálványságot megtiltják, tsak ódvégi tudományt tanítnak és Rend koronának alatt Papság.

XIX. Időre gyért arra mine á dolog, h. még á Királyoknak és Fejedelmeknek országokat megadta á Fő Papoknak és Prelatusoknak tudtokra, és hatalmokban ne legyen felölök minden engedelmes Tala: Sőt minden Potentatorok, h. jó Örökös Jegyhasábok, egész Gyarmatokat Tartományokat a Szerzetesek és testálto Tala, felnek Tulaj és Excommunicálásnak Mennyörökösök, és hat elsőtől magokat megh hálo Tala, rendelmek tudtokra Tala, mind a mig az a' mit atlak excommunicatio csak tűzörrel szülő tüzes látható s. tartatik a' Eretnekek előtt.

XX

XX. Midőn ezek igy folynának az Romában az Visigothusok Királya Alaricus egész Italiát tüzzel pusztitja, prédálja, rontya, és rabolja Ao xcti 410. Hasonlóképen a Magyarok Királya Attila Nap nyugotról minden felé el lepvén Zsoltattya Ao. 450. Kinek igy az Heruczek Királya Odoacer mint a fellyebb Tálo 410-ben Alaricus cselekedett ötös 47-ben egész Italiát pusztitotta, Róma városát meg Vészi el foglalja, és Fejedelem állapotyában Italiának és más Nap nyugoti országának az Ecclesiának Talaba Tálrosait kezdé; mert a Templomok és pusztittatának, Sebolázy el Hagyaránt, a Tudósok el Sorvadnak a Sok Háborúság és fuves miatt: Midőn ez három Prédálo: Alaricus, Attila, Odoacer egy más után ily Környü pusztitását tőnek a Nap nyugoti Keresztyéneknek, a tudatlanság bé borittá a föld színit, mely lön a bálványozásnak Szülő Anyja.

XXI. E' füst alatt Talaba kufárkodnak vala a Romai Püspökök minden felé kuszkodással és árulókkal, Senki a Szí irásból nem mer a Papok Rábád akaratyát Szerint azt tanitják Tala; Sőt nemis tudja Tala a' nagy barbaricus

mia

miá meg Báfolni, Palamit a Papok v. Pús
pök tanit és Selfzék Pala, és nélkik ámi
haznos Pala, és fonyájzatlo börvegire Palás
tinsel meg varodot Püspöket a Császár Sz
Zabolás Hattya meg, á Sok barbarusolo Szá
liás Való tzborlások miatt.

XXII. Ide néz azis, h. a Romq Váross
sa hires Vala, és ott való Püspötis igy hi
res Vala, hiv ált azután, h. a nagy Constan
tinus Császár, Romát a Püspök laló Hely
lyénk hagyvá, maga Constantinapolyban
méne lakni, minduntalan felett gg. a Romai
Püspök, h. Pyrrástol Papasagot nyere, a'
Keresztyénsé minden felől menek Pala,
Roma látni experientiá ergo, és mikor
haza nemek Pala, igy nagy bersülebb
és tudnivalob tartatok Vala, Tegre meg
tak Emberek Sz tanyálo Pala, Ja Roma
ba jártasok, Tudosok ni Voltanak, sőt a'los
sag a Püspöket nemis bersülli Pala. Ja Hasa
mentibe a' Romai Püspöktől, vagy Papától
palástot ne Vihes Vala, ezt értvé a' Roma
Püspök a' palástot igy alkalmes érron adja
Pala: minth. pénz Halászásáro Pat es haj
uttya Pala Jára: Jes palástot mind teszik
már Romába a' Püspöktse Számára, lásd
Spondanus Historiaust Com. Lib: 13. pag 211.
Scrib. in Temp. Agnetis.

XXIII

XXIII. Mind akkor, s mind ezek után
a 10-dik Seculum Végéig, igen sinálj ment a
Keresztyének dolga, naponként romályosad
vá a sok Traditiókkal a Sz. iras, és egy más
tól ~~[illegible]~~ a' szokasait ex toto
a Papsth nak adták a Császárok, a Romai
Papák is némü némü lepe engedtenek a Cá
sárok, mind az 7-dik Pergelly Papáig, a
ki élt Ao 1085-be, de es meg mere sza
bálni, h. a' Császárokkal ujjat Jusban rendelt
ni czélal, tüs h. nekik nem akarna engedni, ex
communicálá, és magát gondolná a' Papának
suppliczálni kezde a reconciliatiokert. h. rem
legész napon, mezte láb ezes hideg téli nap
son sompordála a' Papa ajtaja, sem ett,
sem Vott addig. Végre be bocsata maga
hoz a' Császárt, de ugy h. egy lo kebibe ollót,
másika Sepröt tudson, be mentibe a Cá
sár, midon a' Papa paputsát meg akarná
tsokolni, a' Papa lábait fejire tészi es mon
dá: Super aspidem & Basiliscum ambulabo. ezt gy
levé ugyan csak nem adja viszsza a' Papa
a' Császárságot 2-dik Henrinek, sem Dzicza
ja Rodolphusnak ujj ezzel: Tuta Petri Petra
Petrus diadema Rodolpho: mellyet dolgot Hen
ric nem Henvedet, hanem haddal megy Rodol
phusra, kit is meg gyözi Henrik és meg el
vesi Császárságát, 7-dik Pergelly Papát
Romab.

Romábol ki üzi, és Salernumba meg halni kénszeriti, Kámkivetésbe így hurtá ki ő az nyalmas és dáczos attya a Holgát Rolgállya Kelid lettit.

XXIV. Ő jollehet így maga tárával merá meg próbálni a Császárokon Pálo uralkodást, de mind azon által, még is nem hímezett a Successor Pápák, hanem ő Császárokon Pálo uralkodáshoz más modját tanálá, jobbat és Kerentsesebbet az elsőnél, mert elsőben is az V-dik Henricus Császárra tamaszkodtak a Pápák az ő fiját 5-dik Henricust lüs az attyát meg ölni 1060-ban Császárra tárevé, mindazáltal Successorjától, mihelyt V-dik Henric erőssé abalmaza, oda Tette a Romai Pápának, úgy h. Palamit alap Pala a Pápa, majd Vesse ő Vizi Pala, hat terés a Hállyal.

XXV. Hogy ő még is barabbal legyenek a Investiendo Papok is a Császárok Jurisdictiojokol, egy ő Kéles világon Emlékezetes Hálót vonni fel a Pápák, h. minden Imperatorokat, Királyokat, Fejedelmeket, mind felsőket, mind alsókat bele keritsenek, t. i. ügyeni és ő Ztatni Kéből a XI-dik Seculumba, a Papok a Potentatorokat, h. lőssenek fegyvert és gyüjtsenek Hadat egész Europábol

és

37

és menyenek el a Kanchás földre, és foglalják el a Kéföldet egész Palestinával Syriát, az hol a Keres Kárvallott, tanitott, Kevedett, és meg holt, ne Hadnak h. a Kutelmes Keg Angyal bérnák. Nescitur quo decepti astu Principes & Reges. Egész Europát fel lázzasztyák, nagy Hadakkal Kiszülnek, hit tábort meg indítsanak, egyik mindgyárást a Törökkel meg ütközik, Magyarország Kelin, ott minden árást ő vele Kás es sok Ember el Kisz a Keresztyének ő közül. A Hadrás magyarok Királya idejébe. de más Hadakkal Godefridus az Lotringia Herceg a Saraconusokra megy, és a Kéföldet el foglalja, Jerusalembe be megyen Jerusalemi Palacsnai, Syriai Királyságra fel Koronáztassa magát tövis koronával ez mondván: Ah Uramis a Christus itt koronáztatott fel, en sem vagyok jobb. Az izjáki h. első András Királyis ez uttyában a Sinai Hegyen, Anna pusztájában a Magyaroknak privilegiumot adott, és publicalta volna, ki is ez uttyából diesőségesen haza jött, Sőt Magyarokat közpolgárokat Palotgat, hit Sido Országba meg bélpolgárnak Pala haza Kivá magával

XXVI.

XXVI. Emlékezhetsz h. bátrabbak legyenek a Keresztyénség és szerencsébbek az Igaz-hitben, a Romai Papa megkezdette apró keresztecskéket sóval és áldással hatalmas Falakra, mely keresztecskék oly erejet állítnak Falak, h. ha Ember a Pogányokkal Falo Emberek-hullanának is, tehetsz bátorságot hozzánk lenne, hát a' K. keresztecske Vitézek lennének; de ne omolnák a nép, nagy Vasárt indítnak Indulgentiás Keresztecskékkel, az országok tömzsökből és népekből ki fordulnak, ma egy a' K. Atya a' sok tömzsel meg rakodik, a Kivéjök és Fejedelmek egyenként Pisztás ereggelnek puszta országokba, így ehtéd lőtsék segétől meg fosztatott Jadzi Vasárok miá Királyok, a' sok tömzsel meg rakodott Papáb ellen nő támadnak, hm mindgyájon a' Romába fütt nutát kicselemiad járni, Semmel látó, füllel hallo dolog más közöttünk, h. egy tudatlan Barát, Péter apostal mér kerekedni, h. niki sem Pisztár, sem Király, sem Ország, se Pisztek nem parancsolnak.

XXVII. Igy ki vázyák nyakokból minden haramasolo jármokat a' Papok ártó Pál tanitása ellen, ki azt irja: Hogy minden Lélek a' felső Hatalmasság alá légyen Vetteve: Eppen diesöcsetlen leg felyebb Palo Papabéli jacai

Vagy polzára ülnének. Azt irjak 3-dik Alexander Papa felöl, h. lovaira ülvén egy felöl a' lovánd Zabolájait az Anghai Király fogta; más felöl a' Francziai Király tartotta, s ugy vezették: de mindég oly hagó, hogy lőtte ne lenne: nem Kétek az Ember egy Kétkéd a' vasából az Egy tetejére, nem is ugrik egy ugrásbán az Egy tetejéről az Vasába, hm lassan lassan Zaj fel s ugy áll le. Nem jutna a' Romai Püspökség két Seculumok alatt mindgyárt a' Papa sajd Méltóságára, hm egy nagy 1200-Esztendők el folyása alatt, így nem áll le diesöségének fényes Viztorlajú tornyából hirtelen, hm Istentől arra rendeltetett, már lüs látzó bizonyos Seculumok szerint.

XXIII. Eddig diesösége szerzésinek Seculorum volcanto a' Papáné, de a' 14-dik Seculumtól fogva a' következendők diesöségének Romája sodásának Seculumi lönek. Leg elsöben is 5-dik Kelemen Papa el-hagyvén Romát 1306-Esztendőbe méne lakni Franciaiándo Avignió Városába a' sz. Atya, mint ma Romába az Aranyas nyoszolyájában, mert Franczok igen nyomták Fiai volcanto a' sz. Atyánál: Innét némely Olvasó az 70-ig való lakását a' Papának hivják Babylo-

niai

viai 70-ektendös rabságnak, lö'sönseges pél-
da beszéd is lött é világon: Pallo Constantie
Patrus sket.

XXIX. Ezek alatt peng az 70. eszt-
dök alatt, mig Avignoba lakik a Curia,
Papáiz Vicleffus Angliában nemis Va-
rossában Professor is Pap lévén elkezdé ta-
nitani, nem csak a Papok feslett életek
mellé, de a képek, Purgatorium, a Szent-
tisztelet ellen, az által vásárolásnak, a bün
bocsánat penzen való adásai, vis Szentsé-
nek, a Feletlen való Christom és Templom
ékességnek, egyebek is ellen mondana, és
Ezek országba menvén a' Valdensekhez az előtt
vött igaz tudományokba meg erősitvén, Ezek
országból ismét meg téve, Huss Jánost is más
sokat az igasság ismeretibe meg tanitvá
is meg erősitvé Anno Christi 1387.

XXX. Ekkor peng az 70-ektendö
6-dik Urbanus Papa, visszá Kentve Romá-
ba Avignió Városából, a' Szent Peter Széke a' Ro-
maiak 6-dik Urbanust Kentelik Papának, a'
Frantzok peng 7-dik Kelement, ebből szüt
antipathia történtek, a' Papák egy mást ex
communicalák, de niha egy Herst. mind 7. Pá-
pák is voltanak, ne tudta soha az egy ágyu
pogolus

populus, melyik az igaz Successora a' Szent-
temek, melyik Kentebb, melyik infallibilisebb,
melyik az Anyaszentegyház igazabb feje a' Chris
tusnak. Ezek az irgalmas Atyák egymást
mérgesen meg ölték, üldözték és átkozták, és sem-
mit el nem halgatának, valamit illett az igaz Hi-
tel Keresztyénségnek, melyből még a' Romaicusok
is igen meg-utálódnek, mert Franciai Ki-
rally Károly Szentséges Papát Scognoscala egretis.

XXXI. Ez Országból Prágába Huss Já-
nos ezen tanittya vala az Evangyeliumot,
mellet dolgot nagy Kenvedéste a' Romai Papa, Hu
Huss Jánost a' Constantiai gyülekezetre Cita-
lá, értte: Prágából Huss János erős hit adá-
sa alatt a' Papánál, el méne Constantinápoly
ba, ott Hite ellen a' Papa arestaltatta, meg é-
geti, melly dologból a' Cseh egy részt Huss
Hussitának, más részt Huss János tanitványi valának, Zizka dől
jöve mellé állának, Vallásokért keppenyen
Németországból Cseh Országból Hussitának: Ez dol-
got halva Julius 2-dik Papa a' Szent Peter a-
ranyos kulcsát a' Tyberis vizbe vetés-ekor
monda: Si non valuit clavis Petri, valebit gla-
dius Pauli. Immár egy Fejházlodtanak a' Pál
kardjához némelly buzgó Atyafiak, mond-
ván: Hic gladius Pauli nos nunc defendit ab hoste.

XXXII.

XXXII. Aõ 1513. 10-dik Leo Papa ülé
Gyetrába, kiis jollehet igẽ jeles elmejü ember
vala, külömbẽ, de az halaszás, Madarászás,
Vadászás sok tájr tött hivataljába. Ez Leo Papa
a' sok kintsnek bõvségit felette igẽ kíványta
vala, azt irjá fellölle, hogy egy gazdag lélmye
volt ẽ Leonak, ki sok arannyal lön segirségé-
gel néki, hogy a' Papaságot elnyerhesse, elér-
vé azért Leo a'mit kívánt vala, mideá
nyt képtelẽ vala az Atyafiai az adósság
rajta, hogy azért mind az adósság megfizes
tésére elégséges leme, mind a maga, bõ-
költése miá el ne fogyjon, illy módot ke-
rese a' pénznek szerzésére: Europának majd
minden részire, tartományaira kereske-
kedõ, Doctorokat, küld ki, kiknek tel-
jes hatalommal bocsátá, hogy akármi-
nemiü bünöknek bünit meg-bocsáthassák, sõt
illendõképpen meg arannyaztassák az Indulgen-
tia-t. Ezeknek Cardinalist Angliába, Arcom-
boldust Daniába, s. Svetiába, Medicilanumi
Sansont, Helvetziába, Tzetzelius Jánost Ger-
maniába küldi, melly Jr hogy hitetlenjére, a'hi-
rást ne tudó, a' Papa traditiojára hallatlan
bõ bõ lõssig lõtt Sergenteit omolta vala, az Indul-
gentiára, az Egek, Dicsõségét, boldogságot kapo-
vásárolhát vala, minden gonoszságra út nyittatik
vala, mivel az Idvesség sok pénz-ért vala.

XXXIII.

XXXIII. Ez hallatlan és utálatos dolgok jó lelkü embereket meg borzánkoztának, kik között Luther Márton Vittembergai Professor a' tudatlan népet, illy vak bolgarságiát, hogy a' bizonytalan üdvességet, bizonyos pénzen szerzé, kezdé õket intteni, hogy jól meg gondolnák mit tselekesznek, mert a' bün bocsánattyára nézve dicsõséges é' világi élet, mivel ne aranyon, sõ bünön, Jesus Christus Jésus drága vérén váltatunk meg mint az Apostol hirdetti, melly dolgot meg értvén Tzetzelius Barátjok, hogy Luther Márton a' Indulgentia vásárát kitsúfába hozta, nagyrészt egy nevetséges mumbásslát botsátt ki Luther ellen, az Indulgentiának oltalmazására, melyet is hirdet ne a' Kereszten, hanem a' Gonoszokon, és a' Papa szalhatatlanságin.

XXXIV. Luther Márton azért, illy veszedelmes tselekedetit látván Tzetzeliusnak, hogy t. i. nem tsak a' rosz Indulgentiákot, hanem még a' mellett mérges irásaival is oltalmazná, akkor Vittembergai Auditoriumban 99 tételeket proponála, melyeket, Vár kapuira, ajtókra, Templomokra, közönséges helyekre ki függesztett, Tartalmok Summája ez: Holott az Istentelen vak ember, valjon hogy kiviil más bocsátást vehet meg a' bünt arahjában, még semmi részt sem ígérvén. E' dologgal vádolkodván Luther Rómában a' Papánál Heretikussel, Luther magát

levele

levele által mentegeti a Papánál, h. t. i. tsak
Discursionis ergo Heidelbe, mivel nem tud-
ja ő ezt a' dolgot Celestinus a' Papa hirével
tsak-hiszi é avagy nem, h. illy Kentelenül ősz-
gatja pénzért a' bün bocsánó Indulgentiát s.
Ideiglen, Sőt téri is a' Papát, h. illy csufos
dolgot ne protegáljon, hanem sorantsohor Ce-
lestinus e' dolog felöl, de a' Papa nem hagy
resolválni, volna Képed erre Luther, Sőt inkáb
keményitöleve által meg fenyegeti.

XXXV. Semmit mindazon által ezzel
meg nem borzadt ő Belo Luther, hanem inkáb annál
meljebbé is keményebbé tette vitsgalodni
a' Papok tudományokról gyakran Kálla kemé-
nyé a' Bargokkal, Szerzetesekkel, Szerzetesekről,
de mindenkor Ki irásokon fundalvá Argumentu-
mot, az Argumentum okat Canonokon, és Papa
infallibilitás fundalo Dekretomokon (: kiknek a'
Ki iráson fundalt Argumentumokhoz kolat
lanok valának :) triumphálé gyakran, ezt
is forgatta Fejébe Luther: Semmit nem
gondolok a' Papa excommunicatiojával,
El az ő Tre Ex. Extus, kit illet minden dirső-
ség: de ugyan tsak nem nyult Hazához Luther, hanem
Romába Galeatius, midőn azért a' Vittenbergai
Academia erdemi s. Luthert Romába kel-
lene menni, ment arra a' dologra, meg más okok is, h.
ne bizná élepit a' Papa hitire, mivel már ekkor
kor a' Papák adott hiteket, meg nem tartották

de

de Luther ezt feledé: Ha a' mennyi tégla Romá-
ba vagyon, mind ördöggi Valmok is, még is el-
mennék, mert az Ur reménségé Zsal. 46.

XXXVI. Sőmit ő tájáb, vagy némelyek
értelmek szerint, még ennek előtte egy tekintet
Ulricus Zwinglius Helvitziába ellene mű-
da az Indulgentiákat, párthjai segitségével a'
Magistratus, valoba tsak protegálni a' S. Ex-
tus érdemi által való igazulást, és idvesség-
et, a' nép is könnyű vitte a' Zwinglius tani-
tását, mivel érti vala, h. könnyebb Jézus Kri-
ber, az idvesség-ez, az igaz Hit, és abból fun-
dálé Ki élet által, mint nagy summa arany
által, Sőt még a' Romai Hierarchiából bőven is
voltanak sokan, kik es dologra nézve Jézus volnának
ellenkezői, midőn Cerimoniákra nézve ennyi elé-
tek Luther, Zwinglius és más ok által felsza-
badíttatik vala tsudára, miként dolog is lön
mely hirtelen, és mellyen sokat kevés idő alatt
meg uralák a' Papa tradicionjait s. indulgentiáit.

XXXVII. Ekkor a' Romai Tsászár va-
la ötödik Károly, kinek tsárvá az országok,
Királyok egész Europába való fel zendülése-
ket, teljes tekintetét kerülé azokat tsendesí-
teni kész vala, de mindenkor illy végetlen kö-
dicional, h. az el tsábult Reformatiot ammi-
lálodjék, a' Királyok és Tsászárok országok-
got a' Papismusra rendeljenek; de Leo

Reforma-

Reformatusok Királyok, Fejedelmek és Városok közzebbek Ország nagyot kenyeretni, hogy a' meg ismért igazságot meg tagadni, és a' Romai Papának subjectumait ismét nyakokra fel venni, s abba a' szörnyűségbe vissza menni sem exemplum vere rarissimum

XXXIII. Látva a' Papa a' Császárnak békeség hire alatt a' Religio dolgában való hajlandóra való fáradozó munkáját, arra biva a' Császárt, hogy kötne fegyvert, és fegyverrel is hajtana vissza a' Papismusra a' Keresztyéneket, s. Ötödik Károly Császár tehon hadat gyüjte a' protestansok ellen, (a' Protestansokon értvén a' Papa traditioi ellen mind a' Tridentinumi Concilíumba, mind más gyülekezetekbe protestáló Királyokat, Fejedelmeket, Városokat:) és kemény persequutiora ötse, vévén részre a' protestánsok a' dolgot, ők is kezdenek böl lenni fogának. Johannes Fridericus a' Saxoniai Elector Palatinus Johannes Longinus az Hessiai Dux a' Császár ellen Hadval meg jövének Smalkaldiaba, Mulberga városokba való: nál; de a' Császártol meg győzetének, és a' Fejedelmek Fridericus az Electori Lantgratius azután Dux Casimir fiának alatt meg fogattatnak és erős fogságban tartatnak a' Császártol.

XXXIX.

XXXIX. Lantgratius Vencemauricius Friderik fejének fiának Palatinusnak a' Császártal, és Mauricius Wilhelmussal az Fogoly Friderik Fiával sokat instálnak a' Császárnak, egyik az Fiáért, egyik az Atyjáért, de hasontalan, mivel kemény fogságból nem akará elbocsátani a' Császár 5-dik Károly, míg Vallásokat el nem hadnák, és a' Papismust recipiálnák; de ezek vallásokban abban állának, hogy kemény fogságban tartatnának, mind addig, míg Mauricius, ki Lantgratius Vejének Wilhelmus a' Friderik Fia, hadat gyüjtvén a' Bavariai Hertzeget Albertet magok mellé vévén, a' Császár ellen indulának nagy Német Országon három Táborral, a' Császárt a' Storcz havasok közt kemény megverék, kit is meg halasztván az Imperiumon kevétül Tót Országra, hol egy Kastélyban a' Drava vize partyán Villagban a' Császár meg alapodék, s ott is lakék, míg az ő testvér Orsz első Ferdinand akkori Austria Király által az ötse az ő Princepsekkel meg békéltetik, melly dolog is igyekezet végben.

XL. Ferdinandus akkori első Austriai Király, illy dolgát látván bátyjának a' Császárnak közbe téve magát, és meg békélteté a' két felet a' Császárt, és a' Fejedelmeket

a' Bavaria

a' Bavariai Albertt aharattya ellé a' Lutheri
hellyénck vandalis a' Duna mellett Passavia
varossát Aõ 1552, és ott illy Transactiot
tõnek a' Cæsar a' fogoly Fejedelmeket actu
mindjárt abortáltatta a Protestansoktt,
a' modo imposterũ liberalist adjon, a' Pro-
testansokat ne h. háborgatna; de sõt inkáb
oltalmaßa, melly dologra meg estlett ő az
maß máig fenn tartó hires, melly Passa-
viának hivattatik az irokrul vett: Sleidan
nus, és Cæsar csak hamar es ua egy Castro-
ba mene lakni, meg hala ott, maga helyébe
első Ferdinandust válaßtvá Cæsarnak ő
után Maximilianust 2. a' Jutá Rodolphus
2. Mathias, Ferdinandus 2. Ferdinandus
3. Ferdinandus 4. Leopoldus, Josephus á
Cæsarsaßa lõvekezvé.

XLI. Mint h. penig Luther és Carol
stadius egy Academiaba: Vittembergaba
Professorok együtt valának, meg egyeßémla,
h. a' Templombol a' képeket ki hordjak. Ca-
rolstadius Luther absentiaja aba ki hor-
datá, a' Templomnak falait tiszta fejérre fes-
tetá, Luther meg jövé a' Carolstadius injun-
tiaja, Luther meg jövé a' Carolstadius injun-
tiaja ellen vissza hordatni akará és mond-
vá: Imagines primum e' cordibus de-
inde e' Templis ejiciendæ. ennek

feletti

feletti a' Sacramentum dolgába sem alkh
hanem vala, mivel Luther Consubstantiatiot
állatja vala, Carolstadius penig a' Pál-
lal's Tragédiának positio Semmiomnak
jegyzés tanittya vala a' Sacramentumnak
nyelvet is bort, Carolstadius pariyán fogák
a' tudósok Oecolampadius, Calvinus, Mado-
ratus, Masculus, Bullingerus, Zanchi-
us, Versinus, Perezinus, Vasa sat. imind
lõn a' különbség a' Lutheranusok és Re-
formatusok között.

XLII. Mint ment mindeá felé, s mind
terjedett fellyel a' Reformatio a' Kereßtyének
között, miképpen fatumokon dölt keresztülé
Reformatio, mint kezdetett, vagy mit szen-
dett, titulo alatt, titól, mikéntz, mikor, hány
hoz, sat. nem egy, s. más kéz könyv papiros-
sat kivánd amaz le irása, de mulolag vagy
három dolgot feljedzek Aõ 1510. 8-dik
Károly, Francziai Király idejibe, egy hi-
res lakadalomba de gyülytenek sok fejé-
delmek, Fõ rendek abból között Romai
Reformatusok erõs hit adás alatt, és pom-
paica egybe gyülytenek, kiknek is Hatal-
Király jóvá tellé, nékik állá. mind le vágat
ta pacis városába 30-ezer emberek Fer
fiak, Leányok, Asszonyokat, Gyermek

ártatla

aitatlanul a' Reformatiojert Vereket ki ontá Michl: Landorpistitot Cmin. Slejd in Aõ 1572.

XLIII. Aõ 1588. Angliaba Elizabeth uralkodik vala, ki ellensmith Reformára vala; a' Spanyol Kiraly kimondhatatlan haddal készüle, hat hajoja a vizen 300 vala, es Spanyol Anglia ellen indula, h. a' Papismusra viszsza hajtsa, sok hajojit hat Baraitokkal es Kerzseredikkel rakja meg, illy veggel mikeljed meg gyözi Eliz. Eliz. Abitsait, minden gyaret Angliaban minden Varossiba a' Templomokat, Scholakot Baratokkal be tölte, s. a' Reformatiot Angliabol egesz radicitus extirpalja, melly Istenes Kandikon ki tettetett hat az hajojira irott Distichiona melly igy Volt irva:

Tu quis Romanas audes contemnere leges,
Romano discas subdere colla jugo.

De es Elizabetha Draco nevü Fo embereit el küldi, h. erös haddal resistalna, ki is Isten ereje altal, a' tenger Spanyolt ugy meg ronta, h. hajojit is mind el süllyeszte, Vice Brel es Baratival a' Vizbe öle, es Elizabetha is meg forditvan a' Spanyol tenger Versit, ezt irattya a' maga Triumphalis hajojara:

Tu

Tu quii Divinas audes Contemnere leges.
Femineo discas subdere Colla jugo.

Egy forditá Isten el az ö gonosz kandikat, s itt is telek a' be hidd el magad ha hegyent akarsz vallani.

XLIV. Ennek utánna olly apertomar te nem merte senki Angliát a' Religioert háborgatni, im meg halvan Elizabetha hagyá maga helyibe 6-dik Jacobust Scotianak Kiralyat, ki titkon hadba meg löjének, a' titkon meg bélt lanok, de ni halálcson. Annak utánna Aõ 1605 egy Paner nevü Jesuita titkon meg rakatja az ország Házát puska porral, az Nova az Angliánale Kiralja, és minden Fö rendek, Urai, Nemesei be Rokcanak vala gyülni, h. fel rakcsa, mikellyed a' Gyülés meg lészen, de az Isten tsudálatcson ki nyilatkoztatá, a' mely dolgáert Paner is juralmát el vötte, mivel meg ölctett a' Páner Jesuita, h. illy nagy gonoszsagáert, meg öletö volt, a' bevett Papistasag a' R. Martyrjonak közi hánalcka, mais emlékezetbe tartya a' puska poros Kentet.

XLV.

XLV. Mine jött perig á Reformatio Magyar országra Pelei István Erdélyi Református Püspök in Praefatione Praecorii partis Hyemalis & Vernalis, igen szépen declarálja, t. i. hogy á felső országokban lévő Reformatio felette igen nagy örömmel fogadtatott le sok jó lelkű de Papistaság forma alatt nyögő Magyar országi Embereknek szivekbe, azért kezdének sokan á felső országokra menni, és ott meg világosítatván az Evangyeliumi igazságnak örömmel hirdetői jönek vala, és sokakat meg világosításának Reformálásának minden módgyokon, vévén á Fő rendek is bátorságot maguknak á sok jószágokat, városokat, Földes helyeket, Szántó földeket, örökadományokat, malmokat &c. mellyeket per fundam-bundam magoknak kaparintottak egy kevés másoknis á sok Erdélyi, Püspökök, Papák, Barátok közül egy más közöttel el osztak, és így naponként Reformálodának.

XLVI. Erdélly Országában miképpen jött á Reformatio, Papai Páriz Ferencz in Libro cujus titulus est, Rudus redivivum meg irja: Hogy 1525. és ezer öt száz

felső országokról meg jövő Erdélybe nemelly keresztyén Szászok ujságban Luther Mártomnak, némelly munkáji it be hozák Szebenbe és Brassóba, mellyet örömmel kapának a' több Szászok a' Reformatio ra készek lőnek, Papot hozának Vitemberga bol, Szebenbe Pen. pli gius Mártó Házának, Brassóba Heltze Jánes Házának nál az Evangyeliumot tanitani kezdik, és így a' Városokban lakó Papista Plebá nusokat, Paterekat, Barátokat, s egyéb szerzetes fel vuguák, az uj Tanitoja tot szalgatáj, sőt gyülekezetekben is eszte d vonák, kik is leszerves papnákló levelet irának az Egri Püspök, melyből sirathák az eddig elé nékik járó buzának, borának, pénznek, nyulhúsoknak elvonattatását.

XLVII. Ezek panaszt értvén az Egri Püspök az akkor Moharcz mezején a Fő ről ellen Táborban lévő Lajos Magyar Királynak meg irja az Erdélyi Szebeni és Brassai dolgot, mint Kalvinusnak el a' Szászok a' Romai hittől, s mint vagyak fel regi Vallásokat, de a' Király Személyen a' Törökkel való harczra lévén csak levéllel consolalja a' Szebeni és Brassai

Plebánu

Plebanusokat és Papokat: a Városok penigeröss
sön meg paranscholja, h-az új Tanitokat oda
küldjék vissza az Romai Postákat, a Luther
Mártop könyveit égessék meg publice, a
Papokat, Plebánusokat pedig jövedelmektől meg
ágják, külömbön miképpen Ö Fölsége
delmet ád a Pogányokon, mindjárt őket
meg büntetni, jószágokat praedára bönnya,
életeket el fogyatja sat.

XLVIII. Melly Romoru levelet meg
olvasvá a' Szebeni és Brassai Szászok
felette igen meg ijedtenek: de a Lajos Ki-
rálly Mohacs mezején esett halála meg vi-
gasztalá őket e' dologbán, mert mikép
meg értik az Ötet fenyegető Királynak
Veszedelmét, el kezdett munkájokat con-
tinualák, a' Papismust Városokból ex
tirpalák, meg más Királyok vonatkodnak
X Ferdinánd János Királyhoz, ki Erdélyi
Vajda vala, és alatt a' Tűst alatt a' Ref.
Statusbán meg erősitették magokat, a'
több Szászok v. Városok, Falúk e' do-
logbán egyet értvén, így öröködik meg a
Reformatio Erdélyben Vid. Breviculum
Valentini Francisci Orig: nat. Transyl.

XLIX.

XLIX. Az Erdélyi és Magyar országi
Magyarok is jöttek, mennek vala a felső
országokra a' meg hallot Reformatio világá
ra és így sok tudósok támadnak, a tudós
Reformatus Anglusok, Belgák, Saxok, Né-
metek és mások mellett, kik is hazájokban
jövék az igasságra sokakat meg tériték
vala a' Magyarok közül kivált emplectá-
lák a' Lutherus tudományát, mint Zinglius
Oecolstadius, Calvinus, és más nagy lélekű
férfiak értelmén rendesitték meg Bibliát,
szintén abban kön a' dolog, mint midőn egy
sereg ember, egy sétét völgyből ki indul a' világ
gosságra fele a' tornáczba marad, a' más
fele a' nap fényre ki megyen, a' Papismus
sötétségiből sokan ki indulának a Protestá-
sok, de fele a' Papistaságban Bak tornáczá-
ban marada Lutherrel a' Papista Gyüleke-
zetekhez és értelmekhez némelly punctu-
mokban ragaszkodván, a' más része ki jöve
a' népnek eppen a' nap fénye alá Zwin-
glius és más Reformatus emberekkel,
az Uj Testamentumi Szabadsághoz ragaszkodván.

L. Attól az időtől fogva, e' mái napig,
mint fogyt, a' dolog ez Országban és más
országokban, hogy has volna dő Számlálunk.

nem is képes embernek azt le irni, mind kem-
vedtenek á kegény Reformatusok, tsak a-
zért, h. á J. Cxtus érdemihez el kakaszhatat-
lanképen ragaszkodtanak igaz hittel, minden
adventicius Mediatorokot post habealtanak
á J. Cxtuson kivül, és á lelki ismeretem való
uralkodást meg vetik S. at. nyelv mincsen,
melly elö kámlálja menyi motskot ki-
áltanak reánk, h. lelkünk esmereti ellen a-
maz Cifra képekk térdet fejet nem hajtunk,
semmi igazat kollanunk nékünk nem
kabad, némelly Atyafiak között penig á
tartatik leg tudosabnak, ha ki nagyobb
tsafságot tud üzni mi rajtunk, kivált az
hol á Reformatus Ember ritka ollyan
helyen, olly emberekk, tanitokk minket len-
ni, mint ha Istent, Cxtust, Idvességet, Menyi
országot, Sz. irást; söt kegyességet, Sz. életet
S. at. nem tudnánk, nem hinnénk, nem tagad
nánk, hm mint valami oktalan állat
tsak bünök é Világot. Irják egy kor Ros
mába (: sub bona Cautela:) egy Reform:
ember bé ment, hir Cutamodik: Hære-
ticus est in Urbe, minden felöl tsudára
gyül az ember, h. láthatnák ez irtoztató
Csudát,

Csudát, mi kerzet lehet az Hæreticus á-
litvan azt valami mirabile monstrum-
nak, ez hirre egy Uri Ember is érkezik,
h. láthassa ez irtoztató Hæreticust, ez Ur
meg látja á bene moratus és Compositus
embert, s. ezt mondja reá: Hæreticus e-
quidem est homo haud dissimilis nobis.
De ámbár igy borult Religionk világa
homályba, háládatlanságinkért ez uttal;
mindazonáltal, Surget post nubila Hæ-
bus. Boldog az hiv és álhatatos, mert
annak adatik az életnek Koronája Amen.

Δώζα detur Domino Dominor. debita Dixi.

Examen de Synodis Oecumenicis habitum Aõ 17 34 die 2 Junii á Clar. Steph. Szigeti, raptim descriptum.

Author noster de Regimine Ecclesiæ tradit Controversiam de Fide & Moribus subinde sub ortam fuisse: Quæ quotiescunqz suborta fuit in Eccla, sopiri per Concilia seu Synodos Oecumenicas debuit. Corruptionis hæresium modi per Synodicas Disputaõnes institutæ.

Sic fuit practicatum jam in ipso Apostolor. tempore, quod observavimus ex Act 15. Ubi Controversia mota ac decisa legitur, hoc observarunt Eccl̃æ Doctores sequentibus temporibus quoqz, qui Controversias per Concilia tentarunt tempore Componere ne serpant.

Tales Sidi innumeræ habitæ vocantur Concilia Ecclastica, Nationalia, Oecunomica, generalia, totius orbis

bis Christiani &c. Multum esset omnia repetere, ex istis quæ cardinalia sunt enumerabimus--

Diversimodè numerant Oecumenica Docti, docti inquam nostrates ac Pontificii - aliis plura, aliis pauciora enumerantibus, & pro Oecumenicis recensentibus.

Quinqz ferè omnes v. ad summum 6. agnoscunt Concilia generalia.

1. Nicenum. 2. Ephesinum. 3 Constantinapol. 4. Calcedonense. 5. Constantinapol 2dum. 6. Constantin. 3tium. Vel secundum quosdam 4t. Sub Copronymo Imperatore.

Dantur plura Concilia, quæ alii volunt Oecumenica, alii ô ut Lugdunense Wiennense, in Gallia, Constaminense, Florentinum, Tridentinum: hæc à solis Papistis generalia habentur.

Primum Concilium Nicææ Asiæ minoris in Bithinia Civitte à Constantino Magno Convocat. à Xto N. 327.

Occasio fuit nata hæresis Arii, qui cum Alexandro Presb. Collisit, Præses Synodi fuit Imperator Paliticus, Ecclesiasticus Hosius, Eppus Cordubensis. Præses summus Sdra Imperatore identidem monente Patres ut secundum Sdras-- Locus fuit ô Templum; sed Cæsaris Palatium.

Acta Synodi: Dnatus Arius & Ariana hæresis. Decisa Controversia Paschatis, Xtiani in memoriam resurrectionis Xti celebrare volebant Pascha, quod Judæi 14 Nisan celebrabant; Xtianor. alii ipsum diem nolentium - quoniam Pascha cor. ô. ect Pascha Judæor. Quæstio erat. An die Dnoco, vel alio, an proximo 14tæ Lunæ celebrandum sit?

Ob hoc Victor Eppus Romanus excommunicaverat Asiaticas Ecclas. Asiatici vocabant. Quartodecimani hic Controversia decisa est.

Q. Tertia erat de Conjugio Sacerdotum

dotum. Quam definisit Cœlebs Phap-
nutius Eppus. Libertas Matri-
monior. relicta cupientibus si
castè vivant.

Quarta Q. erat de
Num sint recipiendi? Hic Nova
thisma ē. repositum Milletiani.

II Conc. Constantinopolim Con-
vocant 380. A Theodosio Magno
Imp. Occasio fuit hæresis Macedo-
nii, Spiritus Sancti Deitatem negan-
tis, Is Πνευματόμαχος dictus
Sequaces Pneumatomachi Hæresis
damnata NB Non ita ē Sæviti. in
illis Conciliis adversum defectores,
ac sub Papam ut ustularent — sed
minori usi sunt pœna — exiliō.

Controversia de primam Romani
et Constantinopolitani Eppor. tractata,
quandoquidem Roma delata erat se-
des Imperii, olim autem orbis caput fue-
rit Romanō primas partes sibi ven-
dicante. Idem hoc Constanō factitante
Si quidem Orbis Caput sit actu Constanti-
nopolis. Decisa est.

DIATRIBE HISTORICA:
de
Conciliis Oecumenis.

Concilia generalia numerant plura
Pontificii (: Bellarminō Numerante:)
XVIII Græci: Prima VII. Lutherani
prima VI. Euthychiam in Asia Prima
III. Nestoriani II. prima probant.
Nos cum Græcis VII numerantus, at
non eadem.

Atqz ista VII vocamus Oecumeni-
ca, h. ē. totius orbis Xtiani hyperbolico
verius Nomine, si non superbo, quod
talia proprie nulla convocari possunt.

Π. Primum talium ē. Nicænum.
ab Urbe Nicæa, quæ ē. in Asia minore
Bythiniæ Prov. ita dictum, quō Convo-
catum, et ubi celebratum est.

Causa potissima Convocandæ hynodi
fuit Hæresis Arij Præsbiteri Alexandri-
ni, et dissidia Eccl. de celebrandi
Paschatis die.

Potissimam dico, quia ō. defuerunt
alia etiam. Novari dogma, et Matrimonii
um Sacerdotum, ut ex Canonibus ejusdem
Concilii liquet.

Arii Hæresis Summa est: Filium Dei esse Creaturam ἐν μὲ οὐτον, verum ante primordia: ne ὁμοούσιον, nec σύναγδιον Patri, Creaturis tm omnibus præstantiorem.

Controversiæ de Celebrãone Paschatis Summa est. Num Pascha cum Judæis celebrandum sit 14tã Luna? An die semper Dnõco, et quo?

Nimirum jam Seculo IIIdo dissidebant in hoc ritu Eccle, quin Victor Romanus Eppus ausus erat Communi Asianis Ecclis propter 14tum diem ab iis observatum renunciare, quem dissensum Componere, operæ pretium erat; et ad unum ritum totam Ecclam reducere.

Convocatio Concilii instituta fuit per ipsum Imperatorem Constantinum. Magnum Eppor. suasu, testibus unõ ore Historiis, certè ô per Papã vel Episcopum Romanum.

Tempus Conc. Annus post N. Xtũ 326

Durão Conc. perhibet Triennium.

Locus particularis Concilii fuit Aula Imperatoris, in qz ea locus amplus in eam rem apparatu Subselliorum instructissimus.

Præses Conc. partim Imperator, partim Eustachius Episcopus Antiochiæ. Assessores 318 Episcopi.

Norma Judicii fuit S. Sra.

Eventus I. Condemnatio Arianismi 2do Conscriptio Symboli, in quo memorabilia sunt isthæc: Credimus in Jesum X. natum ex Patre et Unigenitum Dlum ex Dlo, genitum ô. factum, et Consubstantialem (: ὁμοούσιον:) Patri. 3tiò Subscriptio. 4to Arianor. et ipsius Arii subscribere nolentium Exilium.

Tum Celebrão Paschatis, celebrandi ad diem Dnicum 14tam Lunam proximè sequentẽ. Damnatio Dogmatis Novati et Milletii de lapsis ô. recipiendis.

Declinão Coelibatus Sacerdotum ne lege sanciretur obstante Paphnutio Coelibe imprimis. Denique alior ad ordinem et Regimẽ facientium Conclusiones.

NB. Nulla hic mentio occurrit apud Scriptores Hæresium antecedaneãr. ne Sabellii quidem, unicam Personam in Divinis statuentis; et tria Nomina Patris, Filii et S. Sancti Oeconomicè tt. eidem Personæ tribuentis Dñæ. et Pauli Samosetani, Xtum nudum hõem affirmantis. uti

Uti neque alior. circa Personam Xti errantium, quod illæ jam satis essent repressæ, tum disputaõnibus, tum Synodis. 2. Definitione Concilii Nicæni illis omnibus jugulum ē. tacite petitū.

Confirmaõ actor. Conc. est per Eppos, Assessores, ipsumq̃ Imperatorē.

Exequtio per Arii & Sequatium Subscribere nolentium Exilium, Ario, & Episcopatum Substitutio Gregorii Nazianzeni in Concilio Const. tum per mandata Imperatoria, et intimaõnes ad Eccl̃as quaquaversum.

Consequentia. fuit varia. Imo Orthodoxor. Consolatio. mox verò Arianor. fraudes, molitiones denique etiam furores. Oppressiones Orthodoxor. donec sub Teodosio M. Imperatore meliora senserunt.

Concilium 2dum Oecumenicū fuit Constantinopolitanū Imum ita dictum ab Urbe Constant. (: seu Bizantio:) quō Convocatum fuit.

Causa Convocandi fuit 2plex potissū 1. Hæresis Macedonii. 2do In quæstionem adducta designaõ Nazianzeni in Episcopatū Constantinopolitanum per Imperatorem Teodosium.

Hæresis Macedonij Summa erat S. Santū ō. ēē Dlm, sed Creaturā

Convocator perhibetur constanter ipse Imperator Theodosius M. tum suô ductu, tum Eppor. impulsu; certe nam Damascus Papa Romanus.

Tempus Celebraõis As Xti 381.

Duratio incerta est.

Locus particularis parit. ō. Editur.

Præsides Eccl̃astici plures, np. Nectarius Constantinopolitanus, Thimotheus Alexandrinus, Cyrillus Hyerosolimitanus, & Miletius Antiochenus Episcopi utq̃ primi subscripserunt.

Nullæ assignatæ partes Damaso Papæ Rom. v. legatis ejus legunt. Asses. 150 Epi.

Eventus 1. Confirmaõ fidei Nicænæ. 2. Damnaõ Macedonij. 3. Additio quarundā vocum Symbolo Nicæno contra Macedonium. 4. Tactæ etiam aliæ Hæreses & Ordinati Patriarchæ: Districtūs Eppor. Ubi Constantinopolitano Eppo secundus a Romano Locus assignatus, quod secundæ Romæ præesset Canone tertiô.

NB. Photinianismus, Samosatenianismus cum Macedonianismo conjungens, hic ō. legit. notatus, quod Damnatio ne Arij & Macedonij, Symboloq̃ Nicæno, hæic annexo sat fuerit profligatus.

Author.

Authoritas hujus Conc. non usque adeo integra est Pontificiis, tum quod poss. probari (potius) partes suas, in ea habuisse Romanam Sedem, tum ob Canonem tertium, quem Baronius ob Subjectam rationem disjunctum vellet.

Successus fuit Confirmatio Orthodoxiae inde vero Macedonismi cum Arianismo confusio, ac in eodem praevalitis.

Concilium 3tium Oecum.

Fuit Ephesinum sic dictum ab Urbe Epheso, Urbe Joniae Asiae Minoris Metropoli, quo Convocat. et ubi celebratum est.

Causa potissimum fuit crescens Haeresis Nestorii Eppi Constantinopolitani Synodali judicio jam antea damnati.

Potissima inquam: quia et Pelagii Haeresis, et alia in Causa fuere ut ex actis concilii liquet.

Ex ordine quidem temporis Pelagiana Haeresis prior est, cujus Author Pelagius Monachus, et pietate ipsius Augustino laudatus coepit cum Seculi 5ti Natalibus, et involuit praecipue in Occidente.

Capita Pelagianae Haereseos. 1. Non dari imputationem peccati nec Labem Originalem. 2. Mortem o. ex peccato derivari. Primumque hominem pariter fuisse mortalem. 3. Integras esse vires Liberi Arbitrij, adeoque a Deo esse, quod homines sumus: a nobis vero quod justi sumus. 4. Gentilium opera fuisse vere bona. 5. Dari perfectionem justor. in hac vita vel actualem vel possibilem. 6. Justificari nos propriis meritis. 7. Praedestinari nos ex praevisis operibus, et perseverantia ex bono usu Liberi Arbitrij. – 8. Praedestinationem ad damnationem nullam dari.

Accessere aliae hor. appendices: De peccatis ignorantiae, de incommodis quae ex Doctrinis Orthodoxor. sequerentur et similia.

Capita Nestorianismi sunt: Duas in Xto Personas, vulgo tum Mariam o. ee Θεοτοχον ac Deiparam Κρισοτοκον. Cum hominem Θεοφωρον.

Convocator Concilii fuit Theodosius Junior Imperator, impulsus tum ab Eppis, quorum recta judicia Nestorius improbabat, tum ob hominis turbulentia, et datis motibus, certe non Coelestius Papa Romanus ullo teste.

Tempus

Tempus Celebrationis A. Xti 431.
Praeses Concilii fuit Cyrillus Alexandrinus Eppus.
Assessores amplius 200 Eppi.
Eventus Damnatus Coelestius Pelagianus: Damnatus Nestorius, hor. Sequaces, denique ordinata jura Ecclastica: ac Praesulum tandem Canones adversus Haereses dictas Scripti. Nicaenis repetitis ac confirmatis pro more primorum.
Exequtio fuit Depositio Haereticor. Sacerdotum, Laicis anathema dictum. Relegatio Nestorij Aegyptum in exilium. Jussa excrematio Libror.
Successus confirmatio doctrinae Orthodoxae; at propagatio Nestorianismi in Oriente passim obvia, in hodiernum diem facta est.

Concilium 4tum oecumen.

Fuit Calcedonense ita dictum ab Urbe Bythiniae ejus Nominis.
Causa potissima Convocationis, fuit Haeresis Euthychiana, quae in Ephesina 2da Synodo (vulgo λύστρικη Evaluerat:) factiose et violenter.

Potissimam dico. quia non defuerunt aliae etiam ut ex actis liquet.
Euthych. Haeresis erat: Unam esse post in Carnationem in Xto naturam ex Divinitate et Humanitate Conflatam. Tum corpus Xti a momento incarnationis ejusdem cum nostro aut Mariae Substantiae o. fuisse
Occasio Haereseos fuit Disputatio mascula adversus Nestorium.
Convocator fuit ipse Imperator Martinianus, frustra eam potestatem sibi venditante Romanus Eppus per Literas ad Imperatorem.
Tempus Celebrationis A. C. 451.
Praeses Concilij fuit Leo Romanus Eppus per Legatos, tum et Anatolius, Eppus Constantinopolitanus: Ipso tum Imperatore tanquam Praeside Seculari rem omnem moderante, uti docet alloquium ad Eppos.
Assessores fuerunt Eppi Nro 630.
Eventus 1. Confirmatio fidei trium primor. Concilior. 2. Euthychis damnatio. 3. Quattor verbis Nestorianismo et Euthychianismo obviam itum, pe: Quod unio duar. naar.

in Xto facta sit ἀδιαιρετος, καὶ ἀσύν-
χυτος ∴ hoc est indivisè & inconfusè
contra Nestorium ἀσύνκυτος καὶ ἀ-
τρεπτῶς ∴ inconfusè & invariatè
contra Euthychen.

4tò Definita & alia ad Clerum
& Regimen spectantia, inter quæ
memorabilis est Canon 28. ἰσαπρε-
σβείαν ∴ æqualia privilegia tri-
buunt. Eppo Novæ Romæ ac veteris
invitò Clerò Romano.

Exequtio Depositus Dioscorus
Eppus Antiochenus præcipuus,
& Violentus Euthycis Patronus
cum Euthyce Cliente; tum edictò
Imperatorio cautum de doctrina
ea, librisq̃ non vulgandis, neeq̃
retinendis, observanda ex adversò
Definitione Synodi Chalcedonensis.

Successus fuit partim salutaris ex asserta fide Catholica, partim luctuosus ob furores Euthychianor. & motus diuturnos usque ad cædem etiam nonnullibi progressus, Hæresi hodiedum in Ægypto, Æthyopia, Palestina, Armenia, Syria latè obtinente.

Concilium 5tum Oecumenic.

Fuit Constantinopolitanum Imò 2dum. Cãa Convocandi. 1. Renascentia Origenis quædam Dogmata. 2. Suscitatæ Disputaõnis Nestorianorum, de tribus Canonibus Concilii Chalcedonensis. 3. Orthodoxor. studium statuminandi idem Concilium. 4. Arianæ Hæreseos inita propagatio.

Origenis Dogmatum Exempla sunto: Anima Cxti extitit λωγῶ unita ante incarnaõnem. Dnus J. in futuro seculo crucifigeretur pro Dæmonibus, quemadmodum crucifixus est, pro hominibus. Dæmonum ipsorum damnator. nimir. Deum quondam miseraturum. Corpora hominum non erecta, sed orbicularia resurrectura.

Convocator fuit Justinianus M. Imperator, qui iteratis vicibus, Vigilium etiam Papam invitasse perhibetur.

Tempus celebrationis A. C. 551.

Duratio ferè biennis.

Præses Conc. fuit Non Vigilius Papa Romanus in Orbe præsens; sed qui Concilio restitit, non Vigilio Legati;

Sed —

Sed Euthychius Eppus Constantinop.
Assessores 165 Episcopi, & in
iis tres Patriarchæ.
Eventus damnatio Origenismi,
& ad petendum jugulum Hæresium ex-
ortarum.
Confirmatio fuit primor. 4tuor. concil.
Exequtio fuit per edicta Impe-
ratoria quaquaversum evulgata, qui-
bus prohibebantur hæreses nomi-
natæ, nonnullæ etiam sub Comminatione
pœnæ capitis, & jubebant observatio-
nes Decretor. concilii.
Successus iste fuit: Ut Confir-
mata sit Orthodoxia, respiraverint tam-
tisper Orthodoxi; at hæreses veteres
quasi sub oneribus sustentabantur,
mox in plures, minores à fato
Imperatoris exituræ.
Concilium 6tum Oecumen.
Fuit Constant. 3-tium.
Causa Convocandi potissimum fuit Hæ-
resis Monotelitar. à quibus Imp.
alienus erat. Causa etiam fuit incremen-
tum Hæresium ante damnator.
Monotelitæ erant Eutychiani-
smi propago statuentes ex confusione
naar.

naar. Unicam in Xto Voluntatem.
Patriarchis etiam Patronis Hæreseos,
& inter eos Honorio Papa Romano,
neque parvis motibus de contentione.
Convocator fuit iidem Imp. ipse
Pogonatus Constantinus tum sponte
motus, tum ab Eppis impulsus.
Tempus Annus Cxti 680.
Duratio fere unius Anni.
Locus particularis Trullum in Pa-
latio Imperatoris, inde Concilium
etiam Trullanum dicitur.
Assessores Episcopi 289.
Eventus Damnata est Hæresis
Monotelitar. & duæ in Xto Voluntates
assertæ, pro numero naar. tum pro-
bata 5. Concilia priora Oecumenica.
Exequtio Anathema dictum
Hæreseos Monotelitar. coriphæis, u-
terque eos Honorio Romano Papæ,
quod non Synodi & Imperatores &
Succedanei, sed & ejusdem Successores
confirmarunt, tum etiam submoti ab of-
ficijs, qui eam foverent, successu tamen
isto, ut Orthodoxia quidem statumina-
retur, neque tm hac quoque Hæresi cum
cæteris non radices agente, revoluti
onibus istor. tempor. id juvantibus.

VII Si libet Conc. Oecum:

Itidem Constantinopolitanum erit imo 4tum Si libet inquam; Si quidem hoc est Supplementum Conciliorum ut 5ta et 6ta Unde Graecis cum praecedenti pro uno habet. et vocat. VI. Oecum. Vocat. etiam ΠΕΥΤΕΚΤΗ ~ quini 6ta, quod 5ta et 6ta.

Synodorum Supplementum sit.

Causae convocationis fuerunt neglecti Canones in duobus prioribus Conciliis de Regimine, Disciplina Ritibus, moribus pro illis temporibus Summe necessarii ad coercendum v. gr. Invocationes Romanae Sedis, vagas libidines Clericorum ex Coelibatu introducto rituum Superstitionem et Similia.

Convocator Imp. Justinianus II. Cognomento Rinotmetus p. d. tum Sponte sua, tum ab Episcopis motus

Tempus Conv. A. Cxti 691.

Locus Trullum.

Praesides Concilij Scribunt.

4 Patriarchae: Constantinopolitanus, Alexandrinus Antiochenus et Hyerosolymitanus.

Assessorum numerus incertus, certe Patriarchae 4. interfuerunt ipse quoque Rom per Legatos.

Eventus: Editi sunt Canones 102. inter quos memorabiles sunt, quibus conjugium Sacerdotibus permittit. tum quibus praxis Romanae fidei v. Sedis acerbe notat.

Confirmatio facta est Subscriptione Patrum ipsorum quoque Sergii Episcopi Rom Legatorum. deinde approbatione Synodi 2-dae Nicaenae. Hadriani Episcopi Rom. Trasii Damasceni &c.

NB. Conc. Oecumenicum Latini et Graeci Iconolatrae volunt esse Nicaenum 2-dum Celebratum Sub Const. VII-mo Irenes nisu, in quo Iconolatria stabilita est; Graeci autem Orthodoxi, volunt tale esse Sub Constantino Copronimo celebratum, in quo damnata e. Iconolatria.

Nos pro neutrius authoritate pugnabimus, contenti Sex, aut si Mavis 7. Conciliis Oecumenicis antea recensitis, eo, quod primum eorundem Authoritas in Xtianismo recepta est majorem partem.

2do A Concusso, debilitato et diviso Romani Imperij Corpore, per variar. Gentium invasiones Oecumenicum Concilium non potuit prioribus simile expectari.

3tio Post evectam in summam dignitatem et potentiam Sedem Ecclesiasticam Concilium liberum Desperatum est exemplo postremor. Universalium in Latina Ecclesia.

4to Post Corruptionem Doctrinae et morum tam late in Xtianitate dominantem, Orthodoxor. definitionum nulla potest esse spes.

5to Experientia docuit hominem potentiorum studia praevalere potissimum in Concilijs.

6to In discrimen saepius vocatam veritatem.

7mo Ultimum non apud multitudinem residere.

Orationes pro diebus singulis septimanae: I. D. Lunae.

Mindeneket böltsen, Jnni meg foghatatlan értelemmel teremtö, azokat hatalmas Hirálji karjaid erejével minden gonoszok ellen védelmezö Jehova s. ISTEN!

Tégedet tisztelnek, és tégedet hivnak segitségül minden könyörülettessigek Jnét, te benned, te általad örök idus. ségre el választatott, szenteid seregének száma, és Mús kevés számú sivéid: Kik jollehet nem volnánk arra méltók s. elöd be álvám tégedet tisztátalám ajakainkal s. gonosz szivelinkel és Uj hétnek Napjának reggeli oráján tisztelnénk s. dicsirnénk.

De légyen áldott, á Jehova á Seregekk Nagy Jne! ki nem tekinti mél tatlan szemeljünket, hm érdemünk felettis mi rajtunk könyörülvén az el mult hétnek minden idejét mi ne künk szenvedhetö állapotban engedé el töltenünk, és ez hétnek elsö napjára is fel viraszta minket.

A te Pásztorságod alá bizzuk ma-
gunkat életünkkel minden idejében s.
nevezetesen éjelen való hétnek min-
den részeiben is, te őriz és te oltal-
maz meg minket minden veszedelem-
től, s. kiváltképen valamely Begeres
bünben való eséstől.

Tekints mi reánk (: minden kegye-
lemtel élő kút feje;) ides Atyai könyö-
rületességedtel szemeivel, meljekkel tekin-
tél á sz. Péterre, minekutánna, té-
gedet és sz. Fiadat megtagadta volna.
Es borsázd meg gyakorta szántszán-
dékkal halálos vétkeinkel meg eset
parantsolatidtel által hágását.

Ugyanis Ő gazdag kegyelmü Ur!
te nálad kegyelmesség, irgalmasság és
teljes váltság vagyon, ezért kegyel-
mességedtel gazdagságában bizván esede-
zünk irgalmasságodtel széki elött, ne
szálj pörbe, ne szálj itiletbe mi velünk,
és ne szám láljad egész életünkbéli; az
el mult éjjeli sok büneinketis. M. U.
Oh és Intem, és reménységed, és segedelmed
tsak egy Lélekis meg nem igazulhat te
elötted.

Könyörülj irgalmasságod szerint
mi rajtunk, mutasd meg minékünk
sz. Orszádtel világát, világositsd meg
szivünk és szemeink homálját, és ád.
Extus oldalából ki fojt vérk érdemé-
vel mosd el minden büneinket, és
vesd oly messze azokat mi töllünk
melj messze Nap kelet, Nap Nyu-
gottol, h. Scha emlékezetbe kegyes
szined elött ne ferogjanak, és minket
örökké való kárhozatra ne sententziaszatt.

Evégre áldm. szenteldm. mi né-
künk és hétnek és é mai napt min-
den órájit, meljekre minket (: egészég-
gel, meg ujult indulatokkal:) tűrhető
képpen fel viraszottál, az éjjeli sétét
ségből Atyai jovoltodbol.

Es amiképpen Oh Jehova! ki
bé egyedül igazitatik meg az igazt
Házánk magva, testünket fel töltöt-
ted álmábul, lelkünketis azonké-
pen töltsd fel büneinkből, nevezetesen
p. testi bátorságt, és é világi szeretetb
gondolatibol, h. amiképp. a Napt vi-
lágossága tündöklik testi szemeink elött,
ugy tündököltessed szivünkbe, és lelkünk-
ben

Igednk s. Lelkedk világát, h. lehessünk te elötted világosságk Fiai s. Leányi, és járhassunk és mái Napon, és életünk nek minden napjaiban te elötted alázatos engedelmességgel.

Aldm. ami Keresztyéni mun kámkat, meljeket Jni jovoltodbol tselekessünk és mái napon: Késsits napontent amaz szám adásk napjára minket, h. tégedet mindenkoron kiben várhassunk.

Aldm. Országunkatis hosszas lelki és testi bekessiggel, ebben lévő lakó, helseinket: A te Árva Anyass. egy hiszaddal együtt, meljet é földnk minden rissere ki terjesztettél.

Es ha Flgs Ur elötted kedves ennek virágzó állapotja, Orisdm. és légy kegyelmes Néki, h. az ördögk, é világk, és az Amikristusk minden dühes kodési tölle el távozzanak.

Tartsdm. Uram ennek kezepette Evgliomi szövétnekedet, h. mind azok, kik s. Országod birására tartosnak, az által meg boldogitassank, és az egekben meg koronáztassanak.

Légy

Légy kegyelmes mind azok hoz is, valakik tégedet félnek, és ate nevedet segitségül hivják. Vigasztaldm. azokat, kik vagy lelkekben, vagy testekben betegesek, és vigasztalás nélkül szukolkodk; kiváltképen kik az Evgyéliomk vallásáért üldözést és ártatlan vért szenvedk, engedj nékiek kivánatos meg szabadulást az igasságk kuljebb való ki terjedésére, és videlmezésére.

Légy kegyelmes minékünkis, mi jó Istenünk Sz. Lelked által, é mái Napon, h. semmi vétket ellened ne tselekedjünk, és ha szemeljünk betsületes sz. tekintetet elött, ad meg nékünk az Estvéli orákat tsendességben érnünk, h. Flsgdt, mint irgalms Jnünket nagy háládással könyörgé sünkel áldhassuk ami Urunk J. által.

Pro hora Vespertina diei Lunae.

El alélt bünös Lélekk, és é világi nyughatatlan kisirteri miatt el epedet halando testk egyedül való nyugodalma, kipedre s hasonlatosságodra teremtetet Benteidk gondviselő Pásztora, Menyk, földk hatalmas Birája Sz. Jehova! Te

Te vagy az élet, minden[illegible]ki te nélküled az Atyához nem mehet;
Te vagy az igazság, és te nélküled
tül nincsen Senkiben érdemes Jóság:
Te vagy az Út, kire vakaki lelki Szen-
dességében jut, találd magadat élőtő
tévet, és kárvaigor mendik Teljet.

Emlékezik is Kegyes mérhetlen
Szeretetünk, mi velünk jol tévő édes
Jnnünk, J. te vezérleted mínket az Igaz
Ságra utaira, te Világositottál, te ugyet
tál, te Bentedtől megtérj, és örök idősségünk
felől te persételed d á bünnek örvaglo
elevenségé alá Vetterett lelkünket á te
gyelemnek Szemsége által.

Oh édes Atya! mindenkoron ajte
dtsiretedtt Kegyes bünös Lelkünk sza-
junkon Szerdő33a, M. Daga mi velünk
édesded dajtálkodó á Jehova Jovalta,
linek nevét lelkünk, külső belső érzékeny
ségünk mind örökké felis magasztalja.

Aldot is á Jehova, mi lelkünk
édes, gondviselő Pásztora, m. minket min-
denkoron ugyan, de kiváltképpen é' mái napon
irgalmasságiant és legyelmességeient B. ölé
bé Jotolza, és midőn lelkünk, testünk az
igasságt tövetsibé tévevára, idősségit fe
lelem

med bé nem munkálodá, akkoromis
Bolot irgalmasságra Szerint mi rajtunk
Bánakozzá, minket az Gyréki Országnak
Benvédetőképpé meg ada, lelkünk fol-
dogságának tökmunkálodására. Szaltat-
hasd Lelke által fel buzdita.

De vajon Joman érdemeljük az
Urtó mind ennyi jótétemenyét? Bolot
mi csak porok, Semmik, fétyek, és nem
okos lélek vagyunk. Ugyanis ha az
igazát itélő, Szivünk Séki eleibé ki-
tárnánk, ha a' tőkéllenes Urhoz Jason
litatnánk, ő Bony Semminek alittatnánk,
m. minékünk mintsd Semmi igasságunk,
mind Bonáltt á Jesus irgalmasságiank
Séléből folyamodunk, találjunk tégát
tedvec te előtted Oh Jehova mi igasság
gunk, á' te K. Vezérányod által, és sokakot,
S. minket is meg igazitsat, és örök idves-
ségünk felől ő Bonyolotta tégét.

Légy békessége Oh édes Ur bününk
miatt meg sebzetett lelkünk ő mérsékünk,
légy még bátorítója é' bünnek pusztái
ján idétova félelemmel tétovázó Szive
inenek, légy Nevelője mutatni kiván
bűnöket, légy meg Bentlője testünket
lelkünket, bünös Semiljünket, á te Jesus

mindenkből akaratját az Ígéretnek, Ínségnek az mi Ínségünkből: Légyed Uram Isten murmurásunkból ami Ínségünk tisztelet-ünkre, és ne légyed e' világ szemfényvesztő, lelkek gyötrő jovaiban semmi vigasságunk.

Emlékezzél erre minden napon Könnyűnkre, hogy minden e' bűnnek pusztájában valóságos maradásunk, hanem az Atyánk Jobjánál tétetett le egyedül való fő jovunk, és fő boldogságunk.

Részeltess az Dicsőséges Legyelmüdben Jézusodban is minden Istenfiadat: borsódi ki ate Evangyomod világát a' Szentségben ülő lelkekre. Légy meg világosítója a' Mesés fedele alatt keresztes társa Bennedben. Légy meg tisztítója a' te Szentlelkeddel V. Han éjjel nappal gyötrődő lelkekre. Agy igaz hitet, jó lelki esmeretet, értelmes és erős Szentirásodat megváltozhatatlan tanításodból elől állítatott S. K. ez alsó Mélóságu Magistratusi rendekre, hogy minden. hat, Vitéz vigyék, melyik te előtted kedvetek.

Oltalmadom. ötet az ő Szabadságok alá vitted Keresztyén ainra Szentségeddel együtt; Ne vedd el fejérségét és szövid Életességét ainra Evangyomi Szabadságodból, legyen igazgatásod alol ne szabadítsa ötet, és ne engedjed ob Seregedből utra ama bolond Lázsnak legelésére alá, hogy ne örüljenek az hitetlen Pásztorok legelésében maradjon Szomjúságban és keserűségben élő életében: Sőt inkább kedvtelen és legelőstől idejét ane gyönyörűséges mezőben, hogy minden ab. ó meg Légyenek igyekezetekben, valakik gyülölik életében.

Minden perig oh mi jó Ínségünk az reánk borulandó éltzakais édes Atyai szabadságodból nyugodjon meg minden, mig Bomorodott Evangyomi Házadat bedöltöd, és ha bevégezted te előtted a' mi világi Napjainkat, virrassz fel minden az Jobnapi napra jó egészségből, Szentes lelki esmeretből szabadságodért.

Pro hora matutina die Martio

Bőlcsességedben mint vigyázhatatlan, ellenedből, valóságodban mint változhatatlan, erős és ellened állhatatlan Egyetlen is. Egek alatt valóknak nagy Istenünk Ura Jézus!

Te

Te vagy egedül az á Babadós mun
káju Ur; Ki válo Brott Szentiket sok
nyomorusággal bárgatod es élesben;
Ellensegidet p. ugy Lámpálod h. mg
gyökerieBenek, fel neveltedjenek, gru-
moltseBenek es ki terjedjenek rhessBe-
re, mint a' boroBryán fa.

Te vagy ismet az aszu, ki ülte-
ted Bolat nepedb fejére, h. abon es
annak minden javain uralkodjanek, go-
nosz Bivelk kivansagok Berint: Mind
abonálc olly samar elmulo Bolde
minded pompaisagok, mint a' viz
Szinen levo buborikc, es e' földön át-
bozott azo boldogsigok, m Saralmas
ered altal el Beted obet, es Bemeid
ugy vigyázt azokc uroka, h. hoss Bü
idökig asok ne eljenek, kik Atyai bo-
Busagodra igyekeBnek.

Igy shutasod mg Ob jo Istc!
h. igasagbad ürelec e' vilagot, es vagy
a' meg nyomorodtatt Babadnak, es
idejen korant valo segitsig a nyo-
morusagos idökbe; Ki tereked Uram az
ártatlan, Kezt, es nem feledtedbel el a
Begenyelte kialtasokrul. Áldot

Áldot légy azert Ur Jn, h. hivei
ke gyülölo, azokkal ellenkezo, még em
lékezetcis el törleni igyekezo áld
segiinket Bándékodbad elol menni nd
engedted, sn haragodbad ötet mg fed-
delled: mi Urunk es mi Jnünk könyö
rüly ennekutánnaris mi rajtunk, es
lássm. ami nyomorusagunkat, mel-
jeket Bemedünk, es tapasstalhatóképd
tégy tanubizonysagot arrul, h. el nem
Bervedés, Sót kedvecló Semeiddel mg
tekintesd, es mg ürüly azokra mi rajtunk
való kegyetlenkedésiket.

Oh jo Jn Örök Cgliomodc vesset-
tségébol ki hozó Kiralja, ehrettesd m.
nyilvád keserves epedésünk urad ma-
gadat azokkal, kik Te Sovai tisztelet-
det, es majdon el akiit belünkd Ba-
badsag-bad mg sagyni nem akarjak.

Támasz naponként kozattünk,
kik Ur bizodsagrol sajrol sajra
tegyenek vallást, es sazalmason terjesz-
ték Sz. Orszagodat. Kötözze meg sa-
borgatoimdc es gonosz munkajoc ö
magoc kozdet, h. ne vigyék végbe

tsak

tsak é mái naponis tsakárd igye-
kezeteket; Sőt tselekedjed ezt, h. Anya
B. egy hazad, meg ellenségitölis nyer-
jen bekességet, h. annál nagyobb buz-
gosságal keresheszük B. beszededi: ki ex-
telmet, és á Mennyei tudományk bőltsése-
git.

A miglé p. ezeket B. Ju, meg
engedé nekünk, é mái naponis
melyre ides Anyai tetzisedből fel
viradunk, légy minékünk oltalmunk
paisunk és bizodalmunk; igazgassad
utainkat, h. á te B. paramsolatair
Berint járjunk; Tégy Ur. minket
mint valami petseteket á te szivedre,
és béljegeket á te karodra h. So-
hais mi rollunk el ne felejtkezzel;
Jejelsd meg és ad tudtára mg szomo-
rodot hivelidk, h. mind az el veszk,
kik mg utáljak nevedet: Vigasztaly és
bátoritsm. minket, kik B. Hazadk é
nagy és utolsó szükségibe Bakadlunk
el te tölled és hivelid Seregetöl:

Mind.

Mindé árva Házadk tsélidli p.
ne légyenk elötted feledékenységben,
h. azokk reménségek el ne veszszen,
hm mikor rajtunk erőt láttatik ven-
ni az ember, kely ki mi mellettük,
B. ne mondják ezt az idegenek mini
künk: Nem szabaditya meg Isten a-
zokat, m. el hadta őket s. a. t.

Pro hora Vespertina diej Martis.

Magadtul öröktül fogva, és vál-
tozás nélkül élő, Menyk, Földk, Te-
gerk hatalmason terömtő Jue, Sz.
Jéhova, kink Jéhovai emlékezetd meg
marad mindenha.

Nagy álmélkodással hirdetik ke-
zeidnek munkáji ditsőségedet, és ta-
nitják bőltsesegre amegtérő bünösökd.

Méltánis Oh Jéhova! m. u. bizo-
nyára mintsé oly teremtése, mely
az ő hivatalja szerint ditsőséget ne
tulajdonitson te néked, és hosszú
türésedet s. nagyságos dolgaidat ne
hirdesse á szegény bünös lileknek.

Ditsir

Ditsér az okáért tégedet á
Nap, kinek az egekbe sátort késsit-
tettél szépe, h. mint fris Vö legény
fel jöven az ö Ágyas házából, sie-
ssen mint egy erés ferfiu az ö
Urának el nyerésére.

Ditsír tégedet az Holdis, az
Ögh minden Hillagaival együtt,
meljeket Ur. mint egy meg szá-
láltál, és tulajdon nevekel szollitottál.

Menyivel inkáb méltó, h. á
mi Lelkeink ditsirjék az Urat, h.
légyen mindenkoron az ö ditsireti
á mi szájunkba, mivel kikas Ur
ra néznek, és ö hozzá tiszta szivböl
folyamk, seha azokk ortzájok mg
nem pirulnk, m. az Urk tiszta sze-
mei vadk az ötöt félökön, és az
ö irgalmassága azokon, h. mg sza-
báditsa az halálról lelkeket, könyv
hullatástol szemeket, és á valoságs
örök boldogságk elérésére igazgas-
sa Ösvényeket.

Oh mi Inünkk hazzánk való
jo kedvénk mélységes gazdagsága!

De

De oh mi szivünkk minden na-
pon, s. az máj elmult naponis jol
tivö Inünkdöz való nagy háládat
lansága! melyk minden orában
boszszuságodra járó életünkk szun-
telen veled, és sz. akaratoddal vak-
merökésed tusakodo törvénytelen
tselekedetünk nyilvá való tanubizonsága.

Oh Ur. bizony nem lehetünk
természetünkk veszetsége miatt oly
erőssek, h. ottá ottá meg ne essünk
utainkbá, sem oly szemesek és uta-
inkra figyelmeszök, h. utadbá való tá-
torgásinkat essünkbe vehessük; Erö
sits m. azért minket, és tisztitsm.
á mi titkos bünéinkböl, ama mi szo-
szollonkért, ki te nálad vagyon az i-
gaz J. Extusért.

Tartoztass m. bennünket á vak-
merö utálatos bünöktül, h. á ben-
nünk maradot gonosz kivánság gjö-
gyit hatatlad sebet ne ejtsed ami lel-
künkön, sőt mikor azok miatt el
essünk, végy fel minket kegyelmesed
mi Inünk, h. örüljön ami szivünk te
benned, és örvendessed bünös lelkünk

az

az Urbol, mint mĩg tartó és mĩg
Babaditó édes Atyánkból.

Ugyanis Sz. Lélek mĩg tapasztal-
tak bennĩnket arra: hogy lelkeink az Ur
jó kedvének Zálogait, és Sz. Lélek lát-
tak könyves Bemeinek meg Baba-
dításait: Közelebb tsak é mái nap-
nak eddig való eltelt részében is mel-
lyekből semmit nem vártattunk vol-
na egyebet a' Veszedelmek való jövé-
sénél, mivel ami terhes bĩneink
rajtunk mĩg sokasodtanak, és fáinok
tal ami fajunk Bálainak Bánát
meg Zabáltak.

De áldott ami Urunk, és Sze-
retõ P. Pásztorunk, ki nem nézvén
fertelmes, halálos bĩneinket, vagy
bĩneink miatt mĩg eset nagy sebe-
ket, sõt mĩg tetézõdõ mi rajtunk
videlmes Atyai jó kedvének és gabdá-
sításának kegyelmességit, imé minden
mĩg tartván tántorgó reménységünk
felett és mái elmúlt napok óraiban Sze-
retõ állapotban.

Könyörülmes Szívvel észrevettek tenni
kedves jó Isunk emlékezésünkre vi
rágzó

Virágzó tavasz mi rajtunk á' te jó kedv
vednek világát, és Atyai Szeretetedet
mutasdon. mi hozzánk, m. minéktünk
mi Jónk, te náladnál nintsen tõb
mi Jónk, te náladnál nintsen tõb
Segedelmünk, oltalmunk, bajvivónk,
és erõs várunk.

Szégyenüljenek m. tõled mind
azok, kik te elvülöttedtõl Szeretetedbõl, bol-
dogságodból, ezekbõl, és világi elmulandó él-
etekbõl hozzád mi Sz. Lélek te kemes Is
tenünkhöz hozzád, a te jobbodfe-
vault Sz. Szívedhez hozzád, a te jobbod fe-
vault Sz. Szívedhez hozzád, a te jobbod fe-
lõl mint a' Sion hegye m. álhatatlan
ul mint a' Sion hegye m. álhatatlan
h. az hitetlenekkel meg ne gyalázhas
sanak, és örökkévaló tiszteletre ne ké-
szíttessenek.

Nagy Isten és reánk könyörülendõ
Atyánk minden Szemfülességünkben
is, légyen a te áldásod mi rajtunk, h.
ami fekvésünk, álmadozásunk, al-
vásunk, és felkelésünkis tiszták és
kegyesek legyenek Szemeid Sz. tekinteted elõtt.

Ruházz fel minket életünk mi-
den napjaiba az igaz cselekedetekkel, hol
tsesség, és kegyesség lelkével, h. úgy
járhassunk te elõtted mint világosság

nak

nak Fiai s. Leányi, h. mázokis lát
vá ami jó tselekedétinket tegedet
mint édes Jnünket ditsöithessenek.
Mind ezeket kerjük te tölled
adm. minékünk mi Jnünk a mi
orunk Jesus Cxtusunkért, akiert
Boktad m. halgatni könyörgésünket
Pro h. matutina die Mer. Amen
Angyalokk htlms és grösheter
led erejn Királja, nagy Jn. mi te-
remtésid s. a Jesus Xtsbá válasz-
tod Fiaid és Leányid, áldjuk di-
tsöséges B. Nevedet, és hirdetjük ki
beszélhetetlé ditsöségedet, m. min-
ket, kiket haragodbá miltá bünt
inkért meg büntethettél volna, id-
vezitö szerezetedbe bé fogadtál,
abban táplaltál. Evilágk sokszor
mg háborodott állapotiba Siralmas
vigasztaltál, ellenünk sok izbé ki
költ veszedelmek elle mg tartottál,
és imé ez elmult étszakák setétsé
gibenis mg oltalmaztál.
Hatals

Hatalmas Oh Jn a te kezed,
fel bomolhatatlá szentéiddel tött szö
vetséged, és ebbé élö szerezetéd, mel
jel minket é mai napsonis minde
ellenségünk elle oltalmas és Mrts m.
Bizony keservesé érezzük
oh nagy Jn! h. homályk, setétségk
és keserüségk napja ez, melybé
ma élünk, perszatvark és ver-
sengésk földe, melyböl Flsgdet keressük.
Imé az idegenek azö ijeket
meg vonták, nyilokat idegek ben
hányták mi ellenünk, h. lövöldöz
zék titkon az igazakat és a J Xtus
nak sz. Kázát.
És mi jollehé az Urbá, és
nem é földi hatalmasságokbá bi
zunk, Mégis a földk Királyitul
ottá ott. nyomorgattatunk, mine-
künk ezt kiáltvá tsufságul: Fussa
tok el ati hegyeitekröl mint árva Per
lisze Madár.
Láss hozzánk szokáért irgalmas
ságodbá Oh Jákobk Jne, m. mintsé se-
ki ez földi birodalmok kozzül
kimi

ki mi rollunk mig emlékezzed, és á
te jó akaratodnélkül mig segitsed: A-
tya nélkül árvád maradott a te örök
séged; Te p. az az Jn vagy, ki á szegényt
ügyét fel vesed, és az erősbtől mig mented.

Ne engedjed Oh szentek remény-
sége, h. az idegenek birodalmánk pál-
tzája erőt végyed, és örökezön mig
nyugodjon a te népednek mara-
dékán. Nyilvád vannak ugyan az
mi büneink Oh Vr Jn, és azok
mi Menünk kiáltak a te füleidb;
és le vonnak tégedet lakó helyed-
bül á büntetésre.

Miis mig valjuk, h. vannak
minekünk sok büneink, Egeket és
földet irtoztató sok gonosságink,
meljek mig haladják közel és távol
lévő Népekk büneiket.

Es h. te s. vagy Oh s. Jn!
mi p. illy bünösök vagyunk; azért
el fussunk é te tülled, el rejtezzük
e elölled, hiszed Vr. te á Mennyet és
á földet be töltötted, és mindenütt
be

be érne, elis vesztetne minket
erős kezed. De mivel irgalmasszá-
god erős Jehovai igazságodat m. halad-
ja: Ezért kgtmességedk szikinél le
borulunk elötted álázatosságbá, á
J. Cnus Keresztink vérét és halálát
be mutatjuk, és kérünk tégedet oh
bünösökön könyörülö édes Atya!
Végyenek elöl minket a te irgalmas-
ságid, és büneinkk kiáltó szava fe-
lett, Boljon s. Fiadk vére drágább
dolgokat az Ábelnek vérénél, és ö
benne, ö általa, ö érette légy ir-
galmas nékünk, kik á te örökségedk
Nemzetségéből valok vagyunk.

Hintsm. minket á Báránykk
sz. vérével, és busult ortzádk elölle
ki jött öldöklö fegyvereid mi mellö
lünk muljank el, térits azokat az
Ægyiptombélikk maradékira: Min-
ket p. irgalmasságodk sokszága szerint
tarts m. hatals oltalmadban, és légy
tsudálatos az Emberek szemeik elött
velünk való jóvoltodbá. Nyujts ki
hatalmas és irgalmas kezeidet és e
meg

meg busult veszedelmes tengernek
habjai közzül á kivánt nyugodalomk tsendes rév partyára vigy
ki minket.

A te Nepedk Leánya oh Jn!
éjjel és nappal kezet ki nyujtya, és
segedelmeded szive szakadva ohajtya: Ne szégyenüljünk mg tehát
midön te benned bizunk, és ne tér-
jünk vissza visszontagsággal, mi-
dön hozzád folyamodunk oh mi
Paisunk és szabaditásunkk hatl-
mas Királja mi Jnünk.

Könyörgünk Or Jn Váro-
sunkk (: Falunkk:) akár mely kar-
bad lévö lakosiert, Áldm. öket in
Jnem, és személy szerint mindeni
ket maga hivataljához és tekin
tetihez illendö kegyelmekkel.

Áldm. helyemkk elöl jároit
sz. Nevedk félelmével, az igasságk sze-
retetivel, á könyörülecsségh és hasz
nos értelemk lelkével, h. mind azokat
meljek ditsöségedre, ami jonkra és
meg maradásunkra tartozk lászák,
és kglmed által dis végezhessek.

Ruhász

Ruhász fel minketis kegyelmes
Jnünk, szeretettel, kegyességgel, és
á békességes türésnek lelkével, h.
ö vélek minden jobán egyet értsünk
és nikiek az Jnért, és á lelki esmé-
retért készen engedelmeskedjünk.

Szállitsad mi reánk Jö Jnünk
azt az áldásodat ez mái napon
is, meljet ekediglen tapasztaltunk
mi rajtunk; fogadj bé oltalmadbán;
tarts m. lelki és testi épségben, egés
ségben szemeljünket (: tseledünket:) há-
zunkban, házunkon kivül valo java-
inkat: boldogitsad minden hivata-
losbéli munkáinkat, és adjad, h. mind
ezekert, esmérjük, és hirdessük Atyai
sz. irgalmasságodat, amint h. mostis
azt mondják te néked ami ajaka
ink: Fiad légyen oh Jn! ki vagy A-
tya, Fiu, és sz. Lélek, egy örökké
való Jn á ditsiret ditsöség, tisz-
tesség, hatalom és Felség mind
örökkön örökké Amen.

Vespere die Mercurij recit.

Fényes Zgekbe, Flsgs ditsöség be elö Jn, mínek elötte az hegyek lennének, és formáltatnék á föld és é világ, te voltál, és te vagy mind örökkül fogva erös Jn, és mikor mind ezek, mint á ruha m. avulte, á te Voltod változás nélkül meg áll és m. marad örökké.

Oh Ur Jn! ate életedk napjaiban, mintsé reggel, dél, Estve és étszaka, hm ate ditsöséged minden teremtésekto elötte örökké Vagyon.

Örökké való világesság vagy te Flsgs Jn, kitöl osztán á Napk, Holdk, Tsillagokk világessága szár mazott az emberekk jovokra, h. ö éjjel és Nappal ditsöségedet buzogja.

Asért az mi lelkeink mdulja-tok m. az Urk magasztalasára, aki titeket teremtett és tart az ö ditsö séges Országára, és ameg boldogult Lelkek seregeivel m. szünés nélkül Beresztek és ditsirzitek ötet örvendetes énekléssel mindenekbe elle mondás nélkül igyszolván:

Tegedt

Tegedet ditsérünk oh világ elött, s. világ felett boldogságodbe váltos hatatlan Jn, ki minékünk á termé Beti Napk világa felett lettél vilá gosságunk, és az Eiszakai nyugoda lom felett boldog nyugodalmunk

Te Ur Jn minket az világra te-remtel, és még világ fundamentu-nánk fel vetése elött Berettél, és h. veled az élet után boldogul örökké éljünk ama szerelmesbe, ate örök ké való Fiadba az Ur J. Xtsba el rendeltél.

Világi életünkis ate irgal-masságodbul vagyon, oh életnek kut Eje B. Jn! m. fel irtad ennk napjait, mindenekre gondot tartó gondviselésedk laistromába, es ezek be ate Atyai jóságod adott nékünk ételt, italt, ruhászatott, egésséget, tür hetö tsendességet.

Ezoh B. Jn! mikor vagy szükség, v. betegség, v. haberuság és keserüség minket háborgatott szorongatott, mind ezek elle vigasz taltal

taltál, te táplálttál és tartottál
m. minket, szentek reménysége
kegyelmes Jn.
Kezelebb es mai nápon s.
Jn velünk voltál, hivatalunk sze-
rint való dolgainkban boldogitot
tál, fenn fergó ennyi siralmas iti
letid között épségben és egésségben m.
tartottál, és ennek Estvéli órájára
is türhető tsendességben juttattál:
Tied légyen mind ezekert á Dissö-
ség és tisztesség.
Tudjuk igaz Jn ugyan h. bü-
nösök vagyunk, és ha ami bünein
ket egy be vetted, reánk ki árasztott
jovaiddal, meljekkel az életben, és az
élet után meg áldottál, aragy tsak
ami itélétünk szerint á te irgal
masságidtt morsalékjára magun
kat méltatlanoktt meg itiljük
lenni: Sót Uram, ha á mi bünein
ket meg tartod, kitsoda álhat mg
te elötted.
De te nálad vagyon oh Jn
á kegyelem, h. tisztelteszel és ditsirtes-
sel

sel, azért mi kárhozatott érdemlö
bünösök le borulunk kegyelmes-
ségedtt szikinél, és könyörgünk s. Fi
adnak az Or J. Csuk s. Nevébe a
lázatoson botsásdm. minékünk bü
nösökk ma és egész életünkben elle
ned tött minden Nével nevezendö
büneinket az Or Jesusban, Hi mi é
rettünk azt mondá te néked: Aryán
szabadits m. ötet, h. ne haljon m
találtan engesztelisb: Es á kiröl sze
relmed azt mondá minékünk: Es
az ö szerelmes Fiam, á kiben ö m.
engesztelettem ö benne, is ö érette
légy irglmas, légy kglnis minékünk.
Á mi napjaink Örökki való
Jn multon mulnak, és ennekis elmu-
lásával, Estvéjére való jutásunkal
közelitünk életünkk utolso Estvéjéhez,
á mikor az igasságh kapui mini
künk fel nyilnak, h. é siralomnak
völgyiböl é világbul az Jn nyugo-
dalmánk Örömében az fényes Egek
ben be mégyünk.

De kitso

De kitsoda lakozik ate sátorodbad, is kitsoda nyukszik ate haj lékodbad? á tiszta szivü, az ártatlan kezü, aki tökéllettességbe jár minden dolgába.

Azért Oh Ur In, Napjámk száma teljesedésével, tölts bé minket lelkeinkbe is testeinkbe édvességes kegyelmeiddel, h. légyünk igazak is tisztak, Innek Fiai is Leányi vádolás nélkül valok, é világk gonosz és el fordult Nemzetségi között.

Ate kegyelmedbe bizvá, B. rendelisedbül majdon le hajtyuk sok bút látot fejeinket á nyugodalom ra; Aldm. Azért Ur In Estvénket, áldm. Érzakánkat, m. mi most és mindenkoron tsak ate hüséges oltalmadba ajánlyuk magunkat, édes Házunk Népét, minden érte kinket is. egész heljünketis, fedesz bé azért is végy környül minket édes Atyánk mennyei eröddel, is tarts m. minden gonosz elle, Benteldm. ami álma

álmadozásinkat, álom béli látásunkat, Benteldm. az holnapi napra való felviradásunkatis, h. vigszivel, uj elmével felserkenvén, gyülhessünk fel te elodbe ezé helybe B. Flsgdk ditsiretire Ditsőségére Amen.

Mane die Jovis dicenda.

Tökélletes természetü, Királyi Ditsőségü, Felelemmel is rettegéssel imánd Insig, ki lakozol hozzád járulhatatlan világosságbad, kit az emberek közzül soha senki nem látott.

Örökké való Oh In ate valosá god, is semmi nélkül nem Bükölkö dik a te léted is életed; mégis ehedes Atyánk, olly hajlandó Népeidhez ate Lelked, oly engedelmes á tégedet szeretökhez tiszta szived, h. valakik te hozzád fel kiáltanak azó nyomorusá gokk Napjá, ezt mondvá: Te vagy az'd reménségd, d örökségd az élök nek földé d Inem. Le eresszedel Oh áldott Lélek azokhez, is azokk szivekbe mint mg annyi drága szentségedbe lakozol, Igazság, itilet szokáért Béked funda

fundamentuma. Irgalmasság és valóság á Jéhova minden uta.

M. Ugyanis oh hatalmas In! te á kit akarsz hatalmadbá fel magosztalhatsz, el tehetéd é világi embertöl dítszöségedtl Bekit, és adhatod az alá valokk, az idegenekk, h. ültessed Népeid Serege kőbbi azokat.

Az alázátosokat p. oh In jovol todbol fel magosztalod, á kevéljeket Bégyennel, ortza pirulással itéletedbül bé boritod, azokk házokat idő nap elött ki irtod: M. erősited p. és m. áldod á tégedet félökk, az árvákk, á Sérelmes Özvegyekk határokat, el annyira, h. meg akarátjok ellenis meg alázvád magakat, mg hajtyák Fejeket á tégedet félökk kapuinál est mond. Légyen békesség, öröm áldás á tieudnk kerítésekben.

Oh mely boldog az oly ember tehát, aki tudja az Urban való fő jovát! Oh mely boldog ember! akib. az Ur kegyelmének Békit hely hesztette, akit bé hivott házába, és házáb. való jovainak bireására méltoztatott.

mert

mert ebben kesziti ötet az örökké való boldogságra, meljetis m. ád az ötet félökk igiretinek tökélletessége ben az Egekbe.

Boldogok oh bizony bol. ami Lelkeink! M. imé á nagy In á vesset ségk tömletzébül, az örök halálk erejébül, képére, Inségénk esméretire fel vett, és ami érdemünk kivül életet és örök idvességet kesztitett

Aldot légy tehát oh kegyelemk Jó Ine, h. kegyelmedk ki mutatására heljet kesztitettél te magadk kezöttünk, holotis mindenkor lakozol mi velünk. Ki rakod minden oránkent drága kimse idet, és ugyan bö mértekbenis ki osztogatod a te hozzád folyamodó bünö söknek és ami fajdalmas Lelkeinknek.

Aldott légy azértis B. In, h. minket igaz hitünkben való jo gyümöltsözésünk bé, á szeretetbé, kegyességbé, Ini felelmed bé, és az irgalmasság tételben mg nd háberitottál; Sót Bárnyaid alatt, é vi lágk, á testk és Pokolk hatalmasi ellé takargattál: külső, belső dolgainkbá gyenge erönk Berint boldogitot

tál

fundamentuma. Irgalmasság és valóság á Jéhova minden uta.

M. Ugyanis oh hatalmas In! te á kit akarsz hatalmadbá fel magosztalhatsz, el Jéheted é világi embertöl ditszöségedh Bekit, és adhatod az alá valokh, az idegenekh, h. ültessed Népeid Serege kőbbi azokat.

Az alázátosokat p. oh In jovol todbol fel magosztalod, á kevéljeket Bégyennel, ortza pirulással itéleted bül bé boritod, azokh házokat idő nap elött ki irtod: M. erősited p. és m. áldod á tégedet félökh, az árvákh, á Sérelmes Öszvegyekh határokat, el annyira, h. meg akarátjok ellenis meg alázvá magakat, mg hajtyák Fejeket á tégedet félökh kapuinál est mond. Légyen békesség, öröm áldás á tieudnk keritésekben.

Oh mely boldog az oly ember tehát, aki tudja az Urban való fő jovát! Oh mely boldog ember! akib. az Ur kegyelmének Békit hely hesztette, akit bé hivott házába, és házáb. való jovainak bireására méltoztatott.

mert

mert ebben késsiti őtet az örökki való boldogságra, meljetis m. ád az ő tet félökh igiretinek tökélletessége ben az Egekbe.

Boldogok oh bizony bol. ami Lelkeink! M. imé á nagy In á vesset ségh tömletzébül, az örök halálh erejé bül, képére, Inségénh esméretire fel vett, és ami érdemünk kivül életet és örök idvességet késsitett

Aldot légy tehát oh kegyelemh Jó Ine, h. kegyelmedh ki mutatására heljet késsitettél te magadh kezöttünk, holotis mindenkor lakozol mi velünk: Ki rakod minden oránkent drága kimse idet, és ugyan bő mértekbenis ki osztogatod a te hozzád folyamodó bünö söknek és ami fajdalmas Lelkeinknek.

Aldott légy azértis B. In, h. minket igaz hitünkben való jo gyümöltsözésünk bé, á szeretetbé, kegyességbé, Ini felelmed bé, és az irgalmasság tételben mg nd háboritottál, sőt Bárnyaid alatt, és vi lágh, á testh és Pokolh hatalmasi ellen takargattál: külső, belső dolgainkbá gyenge erőnk Bérint boldogitot

tál

Émái Napk Estvéli Orájna turhe-
tő állapottal által hoztál, és Aryai
irgalmadk mg kőszönésére imé igz
hittel áte nyszteletedk hásába élő
alitottál.

Ez okáért Oh mi szerelmes Ork
váltezhatatlan szövetségednek kezésib.
kegyelmes Pásztorunk, gyermekso-
gunk vétkeiről, Ifjui életünkk é-
retlen gyümölcsérül ne emlikezzelm.

Sőt (emlikezzél) és Orunk J.
Bánakozásáért, ennek keserves halá-
láért bűnös lelkeinket, kglmedk szépen
tisztító Isopjával mosogassad, szerel-
medk harmatjával vigasztaljad. Ad-
meg, Ohadm. édes Jesusunk ami id-
vességünkk örömét hallanunk, az
engedelemk lelkivel szivinket erősi-
tsed m. h. mi tisztak, igazak és kegyes-
sek lehessünk, semmi bűnt ne tehes-
sünk; Sőt tselekedjed azt mi velünk,
h. Lelked gyönyörűségére, Lelkünk
idvességére, másokk szerelmes Fele
inknek tehetségekre s. örömökre
élhessünk.

És

És ha immár oh jó Jn! örök
böltseséged szerint á L. Ægyptiusok
fogságábul, á Moses Setét fe-
dele alol, á Kédaríták Sátorából ki
hoztál és kiszabaditottál; irgalmad
világával mg világositottál; minket
mind ez oráiglad külső s. belső képed
meg áldottál.

Ne vondm. Oh ne vondm. Sőt
inkább nyuktassm. hű szerelmedet mi
benn ünk, ennek utánnais világi éle-
tünket, nem az hijába valoságh, hűn
az Jn szerint való jó életh, á kegyes-
ségh adhassuk: h. igy hitünkbe, te
benned helyhoztetett reménségünbe
jobbad jobbad m. erősödve, lehessünk
é földön vitézkedő Arva házadk, hasz-
nos tselédi, hm erőnkel, külső vilá-
gi tehetségünkel, avagy tsak alázatos
szivbéli esedezésünkel oltalmazoi.

A kiket p. Oh Jn! mostan Há-
zadk erős oszlopul, és bátor oltal-
mul elő álitottál, azokat Oh Jnd
minden helybe, minden időbe élezge
tő Lelkeddel élesszed; bölts és hasznos
értelemmel ékezgessed, h. Házad árva
gyülekе

gyülekezeted, és ami boldogtalan
életünk elle felindult háborúinkat
le tsendezithessék, azokkal erejeket és i
gyekezeteket gyözedelmeskedhessenek.

Vegezetre Oh Kgylus Jn mivel
látásunk határozatjárul, Bejs Egei-
dd világoskodó Napunk majdon le
megyen, és a Setét éj be következik,
melybe a Setétségk Angyali tsapdo-
sásinkra fel kelk; Ne hagy el oh
mi oltalmunk, Ne távozzál ol oh
mi Babadito jó Orunk! hm küld
ki elöttes lévő Bolgaidat Bolgálatunk-
ra, h. a Setétségk Angyali altaladm.
Bégyenitessenek; mi p. ate jovoltod-
bul az holnapi uj Napra, uj el-
mével, egességes testel fel viradvá,
el kezdvén ami dolgainkat ditsösé
gedre Lelkünk iddességére te alta-
lad tökéllettességre vihessük Amen.

Vespere diei Jovis recit.

Seregekk Ora B. Jn! nagy a
Flsged ezegész földön, és a te ditsösé
ged ki terjedt a fenyes Egeket; az
Egek

egek kerekségé ülsz, és onnat vigász
a Menyk, és a földk seregeire, és min
den Napon a te nevedet ditsöséges-
sé tésed a mennyé és a földön hi-
veidnek seregiben.

A Nap ha fel kél ditsiretedröl
énekel, ha el nyukszik, a Setét étza
ka következik, és ezis böltsetégedet
hirdeti. Mind ezek Oh F. Jn a te ke-
zeidbe vannak, és parantsolatodra
Bolgálnak, és mint kész Bolgák te
neked és a te hiveidnek Bolgálnak,
miglen a te választott Benteid amaz
erökké való napra fel viradk, melj
be sza nem lészen étzaka, hm an-
nak élete ditsösége, és világossága
légyé a Barány J. az igasságnak
ama Napja.

Oh Bentek reménsége! mi va-
gynk a Kgylnk Örökös Bentekk
Fiai s. Leányi, M. minket nem
tsak teremtettél, nem tsak a Napk
világosságába s. a földk minden ja-
vaiba részeltettél, hm ami bune
ink felett adtad minékünk a te B.
Fiadat az Or J. Cxrusb. Abért

Azért tsak te benned ditseke-
dünk Oh rajtunk könyörülöß. In!
á mi lelkeink és gyülekezetünk, m.
amit fogadtál hiveidt: Nem távo
zom el te tüled, el sem hagy lak
tégedet: eßen irgalmaßágodban est
tselekedted mi velünk, és mind eß
ideiglen mi Jnünk minket el nem
hagytál, keserves itéletéd közöttis
meljekkel minket mig probaltál,
éjjel és nappal velünk voltál, és
minket eß mái el mulando napn
hatalmaßon m. tartottál.

Imé ß. Or In, mint régenten
válaßtot Israeledben nappal felhöt,
étzaka lángos tüznek fénygeßéget
támaßtottál, és ötet bujdosásának
ißonyu pußtájáen örzötted és vezér
letted: Ugy tselekedtél mi velünk
Oh Lelkeinkh öröme, és eligséges örök
sége jó In, világi eletünkh út és
eletnilkül valo pußtájáen világot
gyujtottál mi nékünk.

Oh világosságh Atya! ate Lel
ked és beßided, meljet örökké való
Bövetsig

Bövetsig ßerint adtál hiveidh volt
mi bennünk, járt mi elöttünk, és
mind eß ideig maradott mi velünk.

El hißßük eßen kegyelmeßégid
vezeth és követh minket eletünk
utolso Estvéjéig, mind addig, mig á
mi keserves bujdosásinkh pußtá
jábul é világbul, á Meny Orßág
ba te Poßád bé jutunk, ate örök
ké való nyugodalmadba és hajlékodb.

Mondjátok azért Oh mi Lel
keink á nagy Jnünk ditsiretire:
Felséges ami Jnünk ditsöséggel,
ditsöséges az ö erejével, teljes ße-
retettel és könyörületeßséggel: m.
a kikkel tselekeßi eßeket, mi velünk
tselekeßi miltatlanokkal.

Meg vatjuk Oh ß. In elötted
vitkeinket, meljekkel Jnünk ditsösé
ges Neve ellen, ami hiratalunk
méltosága, és az Jnünk reánk ki á-
radott ßereteti ellen vetkeßtünk, mig
jelentéd ate idvezitö kegyelmedet
mi nékünk, h. mig tagadjuk az hitet-
lenséget s. eß világi minden gonoß
kivánsagokat.

Eljünk

Ezünk azért é jelő való világban, mértékletes, igazán és Bennül, és így várjuk ama boldog reménységet, és ama nagy Istent, ami mg tartondó a J. Krisztusnak mg jelenését; Mi p. emberek, oh mely sokszor állattuk magunkat a' testnek gonosz kívánságinak, é világi hijábavalóságnak, magunkellő mely sokszor voltunk Istennek, Felebarátinknak ellő irgalmatlanok, és álnokok, Istennellő hálátlanok és tisztátalanok:

Ezért immár is. Ez felett lévő sok undok bűneinkért, miért mg utálhass minket, miért mg fogadtod mi tőlünk ami Vétkeinket vetkedő, ucánnunk Váratlanó bűnöket, miért el rejtszed magadat mi tőlünk, J. mg ne tekints minket é nagy nyomorúságunkban, és mg ne hallgass Bűnbánatunk idején ami Imádságunkra.

De kinnyilatkoztatja B. Isten törvényét, és hol vagyon az az Isten, aki B. igaz, és irgalmas, ki el Vészi a' bűnt és el törli az álnokságot.

Egyedül te vagy Istenünk, hatalmas és irgalmas Isten. kérünk Ezért tégedet ne áltass távol mi tőllünk, és ami bűneinkért ne utálj minket. Tisztíts m. a' Krisztus Vérével; Elevenítsd m. Sz. Lelkeddel; Teremts új Szívet mi bennünk J. légyünk tiszták, fegyelmezettek, és minden jóságos példákkal bővölködők ellőtted mi Istenünk előtt. Der Napjaiban a' te tekinteted előtt.

Közelebb oh jó Isten! hozzád m. é mai napon Fényed elől pottyon mind bűneinket, és hozzád el ne hagyj minket nyughatatlan vigasztalás által; B. hajlíkodjál minket nyugtatásnak, nyugtasd m. mi rajtunk J. Szentlelkeddel, és jó kedvel tégy, J. Szűnjön B. nevedet, és jó kedvel tisztelődjünk minden Paranccsolatidat.

Mutasd el oh irgalmas Isten, mint bűnt pusztító ítéletedet napjai, ne éjjel mi felettünk mind örökké a' te haragodra tűzze, és ne emlékezzél vétkeinkről mindenkor gyülölöttünk örömére.

Sőt hadjuk B. Isten, J. ami álnokságinkat tiszta mi felettünk tartsd bizonyságot: De te vagy tisztaságod mi vétkünk

linek irgalmasságot, és nagy Irgalmadbul könyörüly mi rajtunk.

Viraszsál minket Oh Édes Jnk! é siralmas napok után, melyekbe látunk Sok keserüséget, szállunk Sok Bidalmat, és viselyük bününknek nagy terhit, örömmel teljes időkre.

Viraszsál fel fényes napokra, melyekbe elünk Jit által, és örüljük a te hatalmas velünk tött dolgaidb.

Mostad p. Jnkért gondviselő Jnnek a Nap el nyugvását, és az éjszakinak Setétsége a földet el borittya, és ami ezzel ellenkezik Az álomba el nyugosson, fel támadt p. ami ellenünk a Setétségb Angyala a Sátán és Azok, kik ennek gonosz akaratjából Bolygatnak.

De mivel te Vagy Ur a Napnak és az Éjszakái Teremtője, magoltad vnád őrző Szivedet Fiaidra gondviselésed alá, Testünket, Lelkünket, Világi életünkb táplálásunkra tőled Vett minden javainkat, Családinkat, Varosinkat, Falunkat, Házainkat és tanyán levő minden K. Felebarainkat, és ezzel ennek gonosz akaratjából Bolygatnak.

De mivel te Vagy Ur a Napnak és az Éjszakái Teremtője, magoltad vnád őrző Szivedet Fiaidra gondviselésed alá, Testünket, Lelkünket, Világi életünkb táplálásunkra tőled Vett minden javainkat, Családinkat, Varosinkat, Falunkat, Házainkat és tanyán levő minden K. Felebarainkat, és ezzel ennek gonosz akaratjából Bolygatnak.

Oh Édes Jnk!

m. te vagy az, aki á melly Népet
egyszer szerettél, azt mind örökké
szeretéd, és akiszes egyszer kegyelmes
voltál, mind örökké kegyelmes vagy
azsz, mivel mindén ajándékid ollya
nok mi rajtunk, h. azokat sohais
mg nem bánod, és váltesztatod.

Mindazonáltal el végesztetett
doleg Flsged elött, h. Választott szen-
teidet sok nyomoruságok által vi
szed be s. Országodba.

Azért oh tsudalátos munká
ju Jéhova! Sokszoris vecz minket
á bünért tsufságul az idegenekh,
és szidalomra á kernyülöttünk va-
lókh; mus bizonyára gyakron a-
datunk érettéd az halálra, és annális
keservesebb nyomoruságokra; meg
sokasodk gyakorta ellenünk, ellé
segünk: igen sokan vagyk lelkünk
testünk, és életünk ellen támadok,
kik tsufolják bennd vetett reménsé-
günké, és oljan értelembe vannak
felöllünk; h. mintsé, s. Nemis lészen

Sok

gonoszinktul való ki menekedésünk,
m. ezt kiáltyák nagy örömmel mi
nékünk: El hagyot minket ami jó Inünk.

De te hiveidk szövetséges Ine,
valamiképé mi nékünk világi boldog-
talan el folyt életünkbé, az elmult
éjjeli setétségbé hatalmas s. Angya-
lid által, gonosz ellenségink ellé e-
rösségünk, reménségünk, és védelme-
zö segedelmünk voltál; Légy mini-
künk hátra maradott életünk nap-
jaibá, ez mái Napsonis mindenek
ellé oltalmunk: Vesd ellenek há-
borgatoinkh, ellenünk való prakti-
kájokh titkos beltsesigedet, h. azokk
gonoszságok meg szünvé, erössitessek
mg tántorgó reménségekbé az iga-
zak, és meg alásztatásokbul emeltes-
senek fel az alázatosak.

Minketis irgalmas Inünk, mi
dön könyves supplicationkal irt kö
nyörgésünkel elötted esedezünk, sok
szomoruságink után vigasztály mg.
és mg alásztatásinkbul végy fel; mu-
tasdm. minékünk, h. te vagy lelkeinkh

olyan

oljan dicsősége, fő jova s. tőlélletes
része, h. ha ez élőre tartozó javaink
valamely részből lárt valunk is,
Sőha minden aczéltal lelkünktől drág
javaid el nem vétessenek.

Nevelő Jóc Ür te benned vetett
bizunk evéjet, tegyed állandoui re-
ménségünket, h. ama gonosz életün
ket irigyló Aedito Bel Zsidk mi
att, benned való tendeségünk mi
ne háborittassék, h. Sátorul való mi
háborittatásunk ne vigyed minket
Sz. akaratod ellen való tilalmas dol
gokra, sőt Belsőkig ebe Atyai ótalmaz
zon bennünket, h. ő általok mintsem kívánnók
kívánnt szabadságunkat.

Mely is mi erősitésére szol
gálhat Urunk, Begery Lelkeink Segé-
delmére, alázatos Bizodalmunk ellenségün
ket s. Sátor gyalázatra való lássá
gát, testből mi Sátor erejét romo
gat, Mennek az ártatlan gyakorlat erő
sitsed m. is Sátor életünk ellen való
gonosz tanácsokat fordítsad fejekre,
h. ők mi Végzetünkről, veszedelmünk

felől

felől való reménségekből. Nepeid p.
nig esmérvéd, h. egyedül az Urra bi-
zattás, és lássá mi rajtunk az áldás.

Végezhetnénk Uram, midőn abért
elsőb esedezünk te néked, e mai na-
pon is kézelebb midőn nem ural
ják lelkeink Atyai feddésedet, ateste-
bódításod és áldásod légyed mi raj-
tunk, h. jóvoltodból az Istenfiai Orák
te néked ugy az Isty Lelkeinkel ál
dozhassunk Amen.

Vesperi die Veneris dicenda.

Ó Boros igasságu, igasságos Is-
ten, itiletedből mindenemely válogatás
nélkül gy akarói Jehova erős Isten.

Ki midőn mi haragjából, mi rész-
ből a' Lydiaes az ő Testvérivel együtt,
az Emberekből Birák elrabolták, annyira,
h. a' sérelem miatt le hullanak, és mi
tsen aki az Ur busulásait Trombi
ta szavait értsék nélkül hallanák.

Midőn Ur. te mi. feddéd az
embert az ő nagy gyarlóságáért,
annak el vész Lélek ábrázatja, mint
a' molytul a' Lélek ruha. Igy Vészt ami

lelkeink

lelkünktől, m. Sz. Sz. maradgyunk meg ennek az ezer Ember előtte! Sőt fos Sunk azt ő tekintei előtt? nem tudjuk: ha a' tsapásba bele egyezünk ami á- gyainkat mirsd bántságunkra: ha a' tenger fenekére borsátetünk, pa- rontsol' a' ligyott, és omanis ki maradostatunk, m. ami ünnepünk mer tibe fele ne még papparodtak, és ami gonosságunk ártis modjára ki áradta nak: Es az oka immár, h. ugyan tar gyul tsellünk ki ami ellenségünk, és Bálaimul a' környülöttünk valok nak, és talán ugyan végképpen elkól- tsött mi tőlünk a' Jóllétség, és többé Bobánk nintsen az Urt irgalmasságas.

De az Jaragodt tőspelletis ir galmasságodrul megemlékező Jn. Valjon el Nemil é' rrind erőlkei? és nem lemil é' többi jó akaró mi Jo- bánk? Valjon el feledted é, áte örökségedet, melyet regented magadk Berzétül? Kenyeretünk á' te fényes Jövetségedre, melyet mi Velünk is tör til, és ate eskünésedre emlékezel m. á' te

á' te fogadásodrul, melyet tőled a Mo- ses által ezt mondád: Ti vitézkedj ete ellenem, és p. el Pélesztelek titeket, Neh. és midőn még terendettek Jobbám, 1:8. és az en parantsolatimb. járnátok, Ja Bintsd a' földi uralko Pélire ki ütsete tsetis, omanis ezek gyülöltek, is be Pállielek a' ti örökségetekbe.

Annakokáért Uram, elégedm- immár ennyi sok gyomorságinkt Esztendőtől, tekintsd m. á' te nyá'jadat és árva örökségedet; Jerj m. Uram até Jaragodul, és bodulásodbanis emlékezel ki m. á' te irgalmasságodrul.

Ne emlékezzél. Jaragodd el sok jajjal telhetős kitsin Jembereinket, Jni tekintsd irgalmasságodból Bánakó Jó Bemeivel ő réá, és Babadítsdm- uralkodásodnak kőzelgető gyo- morúságibul: M. és szakte rádna- radott, és Senki nintsen aki pártyát fogná, és ótet még Babadítaná.

Haragodt gerjedező Sebes nü- zet fordítad ami ellenségeinkre, és gonosz akaratinkra, kik tégedet nem esmernek, Sőt tárom ellenségednek nevedet,

és

és igyekezte abon mindenkiben, h. az
nevedről vallást tévő Kivüled kinsin
szegyent el ne vessenek.

Tölts be minket örömmel, és
örvendeztessen Kivüled a' napok u-
tán, melyekben a' keserüség miatt a'
mi Kivünk elpusztult: Vgy amint bá
natal teljesek vagyunk a' Sion he-
gyéért, mivel elpusztult, annyira, h.
Rókáknak vadak lakják mind helyei.

De te Ő Izraelnek környérülő
P. Jn! Azon bánatnak fordítsad ö-
römre, keserüségünket vigasságra:
Építsd fel a' Siont le tört Tornyait:
hijjad ám a Jerusálemnek romladozó
falait, h. B. Neve Felségéd, a' Sion-
nak dicsiretére, és a' Jerusálembe az
Vrad irgalma mind örökké kiterjedjék.

Áldott légy Izraelt Jne, aki mi
reánk tegyelmes Szemeddel emyi bá-
boruságunkban is tekintesz, és nem
vagyunk a' te szyrolo Vessődnek gyalo-
lod; mindazáltal irgalmasságodra je
lelt bi méltóbb mi velünk ládard;
M. Ő Napt is minden reggeil minek
künk

künk meg áldod hivatalunkat végben
vitelére, erőt és egésséget adnál, nagy be
gyelmes Ő Istenünk Krátreis, mivel
reggeli áldozatunkra még felelni egés
ségbe juttatál.

Édes jó Urunk, te légy ami
Pásztorunk, imé az Ellenség elébe tá-
gul, és talám ami életünkre czájás
jelen vagyon; Kérünk alázatosan té
gedet, gonoszságinkat ne tekintsed, sőt
maradj m. mi velünk, h. Ő Szentlelked
Szentségedből együtt, a' nyomorúságos
Sétitésből kiöntsön, és ne boritassunk.

Ha kedves ami Szívünk te
előtted, és ha gyönyörködöl további
é'mi világi életünkbe, adjad holnapi
napod adjad érnünk, kivánatos éjes
Szívbe, h. jó idejét fel serkenni, éjé-
det bevégezhessünk, és azt B. Országod
nak igazságát, h. amint uralma, mi-
dnnek még adatnassék minékünk, va-
mejikét te tőlled a' Szentlélek kérünkestünk.

Clausula: Ezt fűstölgő illatozások-
kal s. Nemis Véres áldozatokkal, hanem

Mane vic Sabbathi recit.

Végére mehettetlen mély tanú
tzu, Babadzó Zakhæus Jehova nagy
Ur! Ki a Bötsöletet titkain, vilá
gosságra hozod, és a Bünöket gonosz
ért jó gondolatid mindenkor előtt ki
nyilatkoztatod.

Te devenisti m. az alázatos
Bünös embernek bánatában lelke, te ör
vendeztetsdm. fájdalmainak nyomoruságok
után a te kedves Bötsöletednek térítésé
Birtokát, mivel örökké való Ob Baba
dito Ur! Babadi tiszteletre példája, és
a te utaidnak járásával el nem hajolt
Szíve annak igasságát el nem tompi
ván által még olly, még elvehetnéz, m.
alázz és fel magosztalz kit kit a sö
érdeme és szeretetre Terint.

Te Tehozád illyen szánalmas
Bünöz járulok immáron Pomo
rusaimnak Bünös lelkemnek, te hoz
zád óvánkozz bánatimnak térítésem
Bűnömnek, mivel te vagy a megkese
redett szívnek, és el alélt lélekhez szánal
mas Vigasztaló Ige, és e világi
mostoha életünknek örömre, ki rsudá
latos

latos képed oltalmazásától jobb kezedt
árnyéka alatt mindenkorion min-
den bajnak, s. es elmúlt élet zabáromis di-
csőségedre fen tartád életünket, és
a' Szentségek Bolgai ellen a' Bárány
élecink Könyvébe be jegyzi ohmeg
kegyelmesed mélóztatnád.

Nosza tehát ohajtsd lelked di-
csőítsed Istenedet, áldjad minden belső
részed Teremtődet, magasztaljátok
minden teremtmények egyhangu Szózat
sal tőrténetet, m. idvesség ruhájába öltöz
tetett fel engemet, igasság palástyá
val környékezte meg fitetmet, és
mint egy Vőlegényt, mint egy Jó
vő Menyasszonyt Ékes gyürüvel, Gyöngy
Perzsellel el jegyzett, Sőt elis szeretett
az ő Jesusom maga Paizára engemet.

Miért ne örülnél hát ő lelked di-
csőségét m. tartó minden gonosztól
m. Szabadító Atyádnak. Az Ur élesztő
gyönyörüsége egyedül; az Ur pohá-
rodi része, és a' Felséges Ur fedez be
tegedte az vesztedet, és ígyekezendő fe-
lelem idejét, ő. Valamikeppen az ő'ji
tettegés

rettegés, az éltzáka tegyet lenkedő
dög nem árthattanak: akiépel, mi-
vel a' F. Úr oltalmad á' nappal
repülő nyilak, és a' délben pusz-
tító halál nem ártand te néked.

De mivel hozzonad, és te
tőled nem élted, nem örömet és még
Babadíró tegyelmet, Sőt mind addig
vesztedelmre vezetdelmet, teserűség
re teserűséget térünk te tőled tő-
nyörgésünkben, mig ki nem töltjük
és Urra pirulással meg nem val-
juk bűneinket:

Azokáért ímé előtted vallást
tesszünk bűneinkről, m. Oh B. Is Jo-
zünk ragadott á' bűn, és nem hatott
vényted szeretetünkel, Sőt á' tege-
lenek arra Fejedelmünk megubál-
Szivel tebelünkből minden napon és
minden órád Nevedet, és Szükségünk
assal Könyörgést tőttünk, mivel idves
Segünk tő Szóltál ehez nem ragasz-
tunk, és te áldod mint Jmd Fiai
t Lelkünk: / nem jártunk: Ezért bi
Jonyára ébred hattál el nyomor

Sagunk

Sajnálnod ennyi időtől fogva; Ébred
Bűnyára ezért nem halgass még
Éjjeli és Nappali imádságinkban,
és ugyan ébred nem feledjen m. Oh. Ju
ni Fiunk tetszetes kívánságinkra,
és kiáltásinkra már egyszer valahe.

De térünk tégedet Oh mi Üdvös
ségünk! Néz mi reánk tegyelmes
Szemeddel; élessen bűnünket meg
tagadó tegyelmeiddel; világosítsdm.
Szánandó Lelkünket hozzánk való
jó kedveddel; és emtesdm. Oh vajha
most bár hat most é' mái Napyat
ragásinkd és tusakodásinkat napjaikd.

Orvoslód még vidámító világát
mutasdm. Oh. Vagy hat most bár hat
Fiedből benünk lakozó gyarlóssá
rendd győzedelmeskedő Sz. gyümöl-
tsöző jó Voltát. F. Lelkünk tegyes
günket dicsőségére neső feldmedt
világosságát, Sz. minden gonoszinkon
erőszakunk még Országodat, Kerest.
hessük ennek boldogságát, Sz. mikoron el
jő á' próbálgatásnk és tusakodásnk
ideje Sem élet, Sőt halál sat. el ne pa-
tasson annak kívánságáról.

Tiszt

Jekims annakokáért Vr Jn irgalmaßagodt Bemeivel, é világon el Beledet hiveidre, kik ami hirunk nek tselidi, reménségünkk rißesi: Tégy jo bezekk vigaßtalás nélkül Bükölködö gyülekezetivel, haldnig ezekk nyegeseket, te reád nézk siralmas ßemekkel, tartsd m. ökd, fordítsad éxetted való keserüségeket örömre, h. ne árthassank nékik ezekk ördögi dühüßégek.

Közelebb Vr. külsö világi boldogságunkbad v. nak iljed nagy m. romlásabad, tartsd m. A. B. Házadat oh bár tsak eddig m. maradot tsendeßégébed: Virágoztasd ebben Ev. gliomodk fényeßégét; Vigaßtald m. ebbed örvendezö hiveidk mg Bomorodott ßíveket. v. Segét.

De kiváltképed azokat vigaßtaldhitekbed, elkezdet munkájokbad bátoritsad, valakik munkálodjak és keresik annak boldogságát, ßeretik és öregbitik Házadk társaságát, ezt mondván á Néhémiás által:

Emlékeßzél meg rollok ein Jnem, és ne engedjed h. el töröltessenk azö jó tétemények. meljeket az Vr Házával, az Vr Scholájival ennek Fiaival és minden Bükölködö tagjaival tselekedtek.

Vespere eiej Sabbathi.

Igaz itiletu, tsudálatos és m. vißgalhatatlan böltseségü, Flsgs Vr mi kegyes Istenünk.

Nem de nem te vagyé egyedül á Mennyben Jn. ki tsuda tételidk s. jo tétemenyidk hirdetésébed gyönyörködöl ott fenn. Senki ö F. Jn á te titkos böltséségedk, és Tudományod mélységes gazdagságánk végét nem vethet s. végére nem mehet: Senki nemis tudhat ja m. meg tudhatatlan itiletedet, és végére mehetetlen utaidban való járásra, Kitsoda ßabhatná gonoßra futó lábait?

Te tüled, és te érettedd vagyk ditsés. Jn mindenek. Nemis perlö dünk

dünk mi te veled; á te titkaid
meljeket töllünk el rejtettél tiéd
légyenek. Sőt inkáb figyelme-
zünk a te beßédedre, h. meg hal-
juk, és mg tanuljuk, mit Bol-
jon minékünk á Jéhova, m.
kétség nélkül Boll békessége azō
nipsénk, h. ne térjenk á gonoß
dolgok gyakorlására.

Igaß vagy Oh Dr Jn min
den utaidbā, és hatlms dolgaidbā:
Kisel vagy mind azokhoz, kik tége-
det tökéllecessséggel Segitségül hivk.
m. te egyedül á tégedet ßerecőtt a-
karatjokat téßed, azokk könyörgése-
ket mg halgatod, nyomuruságok-
bul mg ßabaditod; és valakik tége
det félnek, mindazokat Oh Jnem
mely kgl mesē őrized, ellenbē akik
gyülölnk tégedet hamar ortsád elöl
el veßted.

Mégis Oh boldog Jn! ugy tet
Bik hivlidk, h. mikor á te tüled nem
ßármazott dolgokat tanitó, másó
kat

kat m. bottránkoztató, mindenek fe-
lett magokat fel magoßtaló bünnek
embere kevélységébē Árva Házadk
erőßákot és boßßuságot ßenve-
dő Nipeit haborgatja, h. akkoron
árva Seregitül távol állaß és el
rejted magadat, h. kellecekoránt
ne légy minékünk ßükségünkbē se-
gilytségünk midőn reánk tör é vi
lág. á test á Pokol ami ellenségünk.

Jollehd ß. Jn eßē hatalmas
tselekedeteidbenis ez akaratod egyedül,
h. valaki kivā ditsekedni, egyedül
ditsekedjē, h. tégedet esmérjē annk
ki irgalmaßságot tselekeßel hivliddel:

Itiletedet p. és igaßságot gyülö
löiddel; mindaßonall é világk böl
tsei, böltseségekbē, á gaßdagok, gaß-
dagságokbā, az hitetlenk p. hitet-
lenségekben ditsekednek.

Leselkedk Dr. és vigyázk ezek-
nek köverségek miatt mg hizott és
hómlokokbol ki ülö ßemek az iga-
zaknak életekre; igyekeßk is azon

h. meg romsák hiveidet Oroßlánii
erejével, és átkot ßólnak azokra, kik
a' lélek még áldottái, Melyben az Úr
bú L. J. áldásiddal: és ekképpen
gondolkodik hiveid seregéről, h. el
hagyjad őket, elfelejtkeßtél ő rollok,
és örzádoris elßerdöttad mi röllünk.

De bßonyára Jó as Jú ami J.
nünk, ami meltatlan Lelkeinket, m
iné lábainkat Bövéncskéül; ößvényüt
világánál B. igéjét és Törvényét rendche.

Ob Jn hűséged bßonyára
ha Törvényed nem lett volna L. gyö-
nyörüßégünk, már rég ami küsér-
tetinkben, melyek Sátán modjára
még üldöztek mi rajtunk elrejtünk volna.

Magaßtalmaßál azért Úr as
égre, ki dicsőségedet Bereted emyire,
h. dicsőségedért nyavalyás életünkt
hol kedves, hol gyomorcu is keserü
ízü pokárát napjaiban, hah ebből
lünk el burusználdó mái naponis
legyelmes erönk V. erőd által egyfor
pörnyéid alatt hiünk s. remén[illegible]
felett

gonoß kívánoink, Lelkünket fog
togato ellenségünk ellen tűrhetőképe
ß hitnek minden napjaiban védelme
zél, és ß hited utolßo napjánk estvé
jéreis által tévél, és ß helyre minket
velünk közlött jó teteményidet meg kö
ßönésére egyre gyűjtél, melyeket h.
mi velünk szeretél, áldott légy mind
örökké legyen gondviselő Atyánk

Kedveljed édes Atyánk hívünket
türedelmeßégit, ne utáld m. Lelkünk
nyögését, m. ímé félünk, még rettent
Lelkünk, h. as Úr Nem fogja el könyörgé
sünket: El hádjad bűneink mergé
alatt a' mi hívünk, midőn szaladna-
Son gyakorló ígéretedet, meg emlé
tő ostorodat, és ugyan még örökösödöt
ítéleteidet látyuk másolon, h. mi
velünkis bűnös J. és L. dal akképpen
szeretsél, miképpen szeretted amaz
Sámis Atyjaitokat, kik Sióni sze-
gyedet elhéjjé még Baggattak, mi
kis szeretsséged őket hívéid seregéül.

Nemis vagyunk bßonyára m.
valyuk idegenek édes Jnünk ebből tör
vény tévőségekről, m. mús Bon elnokság
ban

bad fogontattunk, azon bunbe Bulettet
tünk, Buleinktul abbad neveltettünk
is eltünk mind é mai napiglan,
meljbe léledzettenk ami régi Aryáink.

De Oh igasságos Jn, el fogy ha-
tatlad idességü, bünösökön könyörü
lö édes Aryánk. Imé le borulunk ir-
galmasságodt Beki elött, bünéinkel m.
Sebesitetet Lelkünkel, is rajtunk forgó
igasságod terhe alol, Irgalmasságod
Bárnya alá kívánkozunk.

Ne ad ki ezokáirt Boros igassá-
godban érdemünk Berint Lelkünkre
Sentenciádat, m. ha igazságodbad
kezdesz nékünk fizetnünk majdon
ortzád elöl, el hullunk mi egs Orünk.

Söt kelly fel Oh Or Jn! emeld
fel kezeidet, is ne engedjed h. örökki
boszontson az ember tégedet, is igye-
kezze el forditani ditsöségedet.

Egyedül tsak te read Nesz Há-
zadt Bükölködö Begényi; tegedet
ohajtk annak minde lacharo Arya
nélkül való Árvái; tégedet hivnk
vigasztalásra mg kesereidet igaz Ozve

gyi; legy azért Oram ezeket Segi-
tőjök. Romsdm ezek elle fel kelö
világi erőt; fogdm. á böltseket
böltseségekben; alázdm az hatal-
masokat hatalmokbad, h. semmi ál
nok praktikájokkal hüségedtül ne
vonhassák el hiveidet.

Mutasdm. minékünk mosta-
ni mg Borult állapotunkbanis
mint régentis hatalmas is ellene
álhatatlad erödet: Oltalmaz mg
minket, mint mindeneket láró Beme-
idk fényit é világi hatalmasok el-
len, h. tsufságul ne titettessünk ki
azokk kik Bámot akark venni ami
bennünk való igaz hitrül.

Vegezetre Jö Jn, imé á Nap
ami lácasunkk határazatjárul el-
mégyed, is reánk jö á sicetségh o-
raja, mutasdm. ezokáirt nagy
erödet is hatalmadat hiveidhez ebben
is, h. é reánk omlandó etzakában á
Sicetségh Angyali töllünk el távoz
zanth, is te altalad az holnapi B.
Napra ágyainkbul uj elmével fel
virad

viradjunk, melyk jelenül irod fel ágya-
ink felibe ezeket á beszideket: Bikes-
ségbe le fekszé az en agyanibá, élis
alusszom az Urbá is nem lesszen
Semmi bántodásom; m. az Ur az
e erizö pasztorom Amen.

Oratio matutina Communis.

Örök mindenható Jn, mindene-
ken egyedül hltmason uralkodo M.
nagy Felség, aki ellene álhatatlá is
Babados Uraságod szerint adod á Né-
pekh á birodalmakat, mg osztod á
nagy Országokat, le hányod szekekböl
az Országlo Fejedelmeket, és á szükökkö
dőt, az árvát, á boldogtalant á ganéj
bol felvészed, és á Fejedelmeket közi ültetéd.
A te kezedben vagyon az erösség
Bünteled széked elött jár á tökéllet esség,
mivel tied mind á Mennyed, mind á
földön való Birodalmi Felség.
Inné vagyon hlmus Jn, h. miko-
ron valamely Nemzetségh gonosszági
bé telnek, mg mérenk az á Nzetség
Serpenyöjiben itiletedte, mivel elkul
död azt á vesszedelemre, mást állatz an-
nak

annak helyére: El vesztéd á tégedte g
utáló Népk szabadságát, és vetz an-
nak nyakába szabadsága helyit vas
igát, és igy meg alásod itiletedbül,
á kit mg akarsz alászni, fel magosz-
talod p. szerelmedbül, akit fel akarsz
magosztalni.
Igy járt bizonyára igy járt
Oh igaz Jn töled való el pártolása
ért boldogtalá M. Nemzetünk: Igy
járt temérdeki gonosszágáért bünös
szemeljünk, imé régi szabadságunk
bé zároltatott örömünk, vigasságunk
töllünk el távozott ékes ortzánk vig
szivünk és Lelkünk mg Sárgodat.
Jáj azért bizonyára minékünk
m. az idegenek kivánságok szerint u-
ralkodte felettünk, imé utálatbá vagyon
kezöttök Jni tisztelettünk el annyira,
h. mintsé nemis lehet oh Jn igassá-
godte elö menetele ö miattok közöttünk.
De ki tudná elö számlálni ezekh
gonosszágokat, ki tudná oh ki tudná
ellenben mg vallani ami álnokságin
kat, mintsé bizonyára oly torkes száj,
mintsen

viradjunk, melyk jeleül ird fel
ágyaink feliben ezeket á beszédeket:
Békesség bé lefekszem az é ágyá-
bá, elis alusszom az Urbá, és né
lésze Semmi bántodásom, m. az
Ur az é örizö pásztorom, azért
nem lésze Semmi fogyatkezásom.

nintsen oly keseredet szív, és nintsen
oly könyves szem, mely eléggi mg
valhatná, ki gondolhatná és meg
sirathatná Atyánk elle való hálá
datlanságinkat.

Ugyanis Oh Seregekk Ura! el
küldötted á te népeidhez Bolgáidat,
jó réggel felserkentetted a te Profé-
táidat, h. oktassank intsenek és tani
tsank utaidbá való járásra ben-
nünket ezt mondvá: Kérlek ne tsele-
kedjétek ez utálatos dolgokat melje-
ket utálok: De mivel nem engedte-
tek énnékem, sőt utálatbá volt elötte-
tek Törvényem, imé ki öntetett az en
haragom, és az é busulásom fel
gerjedt ezekk Lelkel és életek elle.

Nem

Ne panaszolkodunk azért Ur In
ellened, nemis hamisitunk mg tégedet
é mi meg alásztatásinkk napjaibá.

Sőt azok elle sem zugolodunk,
kik kergetik ami életünket vadásszák
és öröségünket és tsufolják benned
vetett reménségünket, m. bizonyára
igaz vagy te, igazak itiletid, és igas-
ság szerint vannk rajtunk kemény
büntetésid.

Méltá oh bizonyára méltá
szenvedjük oh igaz itiletü s. Isten
mind ezeket: Mindazonáltal alá-
zatoson kérünk tégedet oh te hoz-
zád mg térö juhaidk édes Attya,
mi Atyánk, ne nézzed ami büne-
inket, ne tekintsed Törvénytelensé-
ginket, sőt terjesszed e mi meg a-
lásztatásunkk napjaibá mi reánk
á te irgalmadot, hajtsad á mi
rajtunk uralkodo Nemzetk jó indu-
latra az ö szivét, h. nem á maga
kivánságahoz, hm a te akaratodhoz
szabja az ö akaratját és kivánságát.

Ugyanis e mi Atyáinkk Ine
bé jöttenek hiveid Seregébe á vesze-

delemnek tselidi, káromolják ditsö-
ségedet, teremtett állatra ruházzák
Oh édes Jésus, ß. Jesus drága érde-
medet, és ßentekbe, Angyalokba hely-
heztetik reménységeket.

Mi p. Oh édes Jesusunk tené-
ked tsak te néked tulajdonitunk
minden ditsöséget, nem ruházzuk te-
remtet állatra érdemedet, m. mintsé
nemis volt á te érdemed kivül, mi
nékünk több érdemünk, több Jesu-
sunk és ßabaditonk á nyomoruság-
nak napjaiban.

Nem volt édes Jésunk az elmult
étzakánk fébelmében is aki minket
á Setétségh Angyalitul, ennek vité-
zitül á büntöl, nyavalyáktul és
halálttul minket mg ßabaditott vol-
na, hin egyedül áte L. Oh ß. Jn
azok ellen erösségül és segedelmül.

Ditsirünk ezekáért tégedet, ör-
vendünk Oh hatalmas Jn te ben-
ned, mivel mg halgattad, elis fogad-
tad kőzelebb Estvéli Könyörgesün-
ket, bé fedeztad oltalmadban á

Setétség

Setétségh Angyali ellen árva fejeinked.

Midön ezokáért jó reggel Há-
zádba keresünk, midön hozzád fo-
lyamodván te read bizunk v. ne-
zünk, keress fel töled való el té-
velyedésünkben, az mg á kegyet le-
nektül életünkbe, és ßabadits mg az
Antipási gonoß lelkektül, kik ßün-
telen azon vagyk, abban munkál-
kodnk, h. lábainkrul le taßitsank
és életünktül megis foßßank.

Ha p. m. térendök, teritsdm.
Oh B. Jehova! és hozd bé hiveid sere
giben öket, h. látvá ate Nessed, már
valaha az Izrael, látvá ami lelkünk
is jovoltodat, tudják m. h. te kink
neved Jehova, tsak egyedül vagy Fel-
séges Jn mind az egéß földön.

Az alatt p. mig mg adod ami
kérésünket, munkálkodjad áte Há-
zadk boldogságát, forgaßad te read
nezendö sorzát, és ne engedjed, h. az
hit ßegés Inditoji, hatalmat végye
nek ennek éjjeli nappali siralmán.

Tekintsd m. tégedet ditsérö
Házadk követink az Nazarenusokk

segedelmeket, azokk bikessegeket ke-
resö Ezechiásidatis, kikk válla-
ikra raktad Házadk, ennek Kövé-
tinkk és a' te Népeidk terhét: erö-
sitsdm. az illyeneket, annak el vise-
lésére; adj bölts szivet nékik Né-
peidnek videlmezésére; batorsá-
got és jó L. esmeretet és kegyes-
séget a' jó példa adásra, h. Házadk
és minden hiveidk légyenk hasz-
nos oktató és példa adó Tükörei-
Pro Scholis et pro aliis adde

Oratio matutina Commu-

Izraelnek Pásztora Jákob Há-
zánk örizö s. legeltetö Pásztora
minden népekk, de kiváltképed drá-
ga árron vett szerelmes Népedk,
kivánatos vezérlö Ora, Igasságk
Jnc B. Jehova.

Te vagy az a' Jó és igaz Jn.
áki minth éretted, nevedért s. dissö
segidért, és éretted szenvedö szerel-
mesidk ártatlanságokrul mg emlé
kézel

kezel, azokk könyörgéseket, kezekk
éjjeli nappali hozzád való fel
emelésekt, szivekk keserves esedezése-
ket kedves áldezatul vészed:

Ugy Népedk háborgatoink go-
nosságokrul el nem felejtkezel;
Sót itiletet tészesz, minket reánk
fel vont mergés nyilok ellen rejtik
helyeidben el rejtesz.

Ugy anis ohigaz itiletüsz Jn.
nyilván vagyon kinek kinek szivé-
nek indulatja, lábainak járása, ke-
zeinek munkaja, ülése, fekvése, ár-
tatlansága, és gonosszágat a' tisz-
taságot szerető szemeid elött.

Teis ádtál minékünk változ
hatatlan szövedségedben arra való
Babadságot mi Jnünk, h. te hozzád
mint magát drága jovunkra elegsé-
geskép kötelezö Jnünkhöz bátorság-
gal folyamodjuk, ezt igérted mi-
nékünk, Ami hitbéli Aryánkk
Abrahámk és vagyok erös és min-
denható Jn, járj én elötted m. lészek
néked Jned és áte maradékidnak
te utánnad.

Felis vállaltad, és ugyan
vállaidra raktad Berelmesidnek gon-
gyát, ám bátor viseljenk é mái
mostoha időben Aryai látogatáso-
dat: ám bátor (fel emelkedjenek
Mosesi Bolgaid) fel emeljék Mosesi
Bolgáddal fohászkodásokat, de ekip-
pen vigasztalod Bemély Berint
azokat: Ne fely énnipen, enyim
vagy te, mikor á vizeken által
menéndesz, el nem boritanak té-
gedet á vizek, meg ne rettény a-
zért, M. é vagyok Izraelnek Ine
Josefk Vezérlője, ki tégedet mg erö-
sitlek, inségedk idején mg segitlek
igasságomk jobb karjával támo-
gatlak, és minden gonoszaid ellen, min-
den időben, minden helyben oltalmazlak.
Elis hiszszük azért Oh Dr.
mind ezekbül, h. Berelmesidk hüséged
mellet ügyeket és Benvedeseket maga-
dénak tartod, azoktul mg szabadítod,
és azokért gonosz Kaini uton járó
háborga-

háborgatójokat mg. látogatod, hivei
det p. Assal vigasztalod, h. valaki Há-
zadot, Dissöségedet Berető Seregedet
háborgatja, és valaki minketis áte
Nevedért tsufol, akkoron Bemeidk
Sinyét és Aryai Lelkedet tsufollya.
Hogy engeded tehát Oh mi
igasságunkk Ine, h. é világk hatal-
masi ennek testi böltsei válaszot
hiveidnek B. Fiad keserves halála
által kereset boldogságokat tsufol-
ják: h. engeded h. szárnyad alatt
lévö boldogtalan életünkröl ta-
nátskoszanak, h. engeded h. Bemeljünk
ket régi kedves örökségekbül ki ir
tsák és dissöséged Hazát üldöszik
és pusztitsák.
Ugyanis Oh B. Ine! hiszem mi
vagy unk el oszlot árva Izraelid-
nek mg szomorodott Nemzetségi;
Mi vagyunk Sioni hegyedk, Jeru-
salemi helyedk öleben és kebelibe
fel nött Fiai s. Leányi; Mi vagyunk
az á Nissedis, kiknek ugy keresedis
munkálodod jovunkat, h. boldogitsad
boldog

boldogtalanságunkat, és á kikre ki
öntötted Fiad által L. T. áldásidat.

De oh mi Urunk, és mi Iste
nünk ha a mi szivünket meg pro-
bálod, veszünket és mindén bilsö
részünket nyilaiddal által járod,
imé keszünket ártatlanságban, lába-
inkat utaidban való járásban, lilke-
inket tisztaságban, hitünket, foga-
dás tételünket álhatatosságban nem
nem találod, mivel tégedet á Iu-
dászal el árultunk, á Péterrel
meg tagadtunk, és az Izraelh hi-
tetlen népeivel tetülled elfordul-
tunk.

Mind ezekért mig érdemlenök
v. mig érdemlettük, h. Izraelidh he-
gyeit, Sioni Hásadh hiveit, midön
el jö Amas utolsó idö mig itélnéd
á Pogányokh szemek láttokra, és
szintén kemény itiletéddel.

De oh kemény busulásod-
banis igiretedrül és fogadás té-
teledrül meg emlikezö Jó Atyánk,
avagy el vesztenidé árva Izraele

det

det? ki öntenédé Jerusalemedre
Itiletedet? el hagynádé Sioni B.
hegyedet egy bünért? és idegen
népre, pusztaságra juttadnádé
é mi földünket, s. ebben levö ö-
rökségedet és é mi örökségünketis.

Térj m. haragodbul azért oh
Igaz Ind mi hozzánk, légy minékünk
oltalmazonk, legy nyomoruságinkban
vigasztalonk, mig tántorodásink
ban igazgatonk.

Jelentsdm. hozzánk áte jó kedve-
det, és midön folyamodunk inségünk
ben te hozzád szabadits m. minket.

Mutasdm. továbbá oh mi re-
mensegünkh Inné. tégedet szive szakad-
va váró népeidh, és minékünkis,
mint régentén á te kegyelmes jelenlé
tedbül é világi tsalárd igyekezetekh
elforditásokbul, azokh mindén inség és
ártalom ellen való oltalmazásokbul,
h. mind ezekért személy szerint ditsir
hessünk eképen tégedet: Ditsirem az
Urat az ö életemben, énekleh az én
Inemh á mig élek, m. imé megmu-
tatá

tatá mi rajtunk irgalmánk jó
voltát, midőn minket remensé
günk felett é mai elmult napon
mindé gonoßánk ellen mg tarta;
dolgáinkban boldogita, is imé eß
Estvének idejére juttata.

Oh mi oltalmunk, mi remen
Segünk, is ßabaditásunkk Istene!
ennekut ánnais midőn te benned bi-
zunk, te hoßád livánkeßunk, fedeß
bé minket ßárnyaiddal, is árnyékod
ban nyugoss m. minket, mondjad
eßt minékünk mostani esedeßesünkre:
Mivel Segitsegül hivtál engemet, mg
Babaditlak mindé gonoßtul tégedet
aß éjjeli rettegéstul, is aß etßaka ke
gyetlenkedő dogtul, meg tartlak té-
gedet, el annyira, h. semmi kár té-
gedet nem ér; nem illet tégedet á
veßedelem, is aß ostor nem kösel-
get hajlékodhoß, mivel parantsol-
tam Angyalimnak h. tégedet te-
nyerekben hordoßanak, is mindé
veßedelmektül mg oltalmaßanak

Amen

Oratio Novi Anni.

Végére mehetetlé legye-
lemnek is m. határoßhatatlá ir-
galmaßágk Jnne, mindenknek te-
remtöjel, kit tißtelnek mindé álla
tok, imádk á fényes M. Orßágk min
den hatalmaßági, tißtelnek é föld
kerekségenk lakosi, is aß háborustó
gerk sok féle tsudái, kinek böltsesé
gének is Jni hatalmánk nints ßáma.

De mind eßek felett ditsérünk
Vram tégedet mi hogy nem nésted
ami miltatlan voltunkat, hm ir-
demünk felettis, aß ő eßtendőnek
mindé rißeibé minket mg tar-
tottál, mindé el ßenvenhetetlen
darakas károkat is ßomoruságokat
rollunk el haritottál, is mint ke-
gyes Aryánk haßánkk ennyire
való bekeßégébé aß Uj Eßten-
dore minket fel viraßtál; meljet
Sokakkal nem tselekedtél.

Ugyanis Oh kegs Arya! Oh
mely Sokakat aß el mult Eßtendőb.
aß ellenségk vér omó fegyvere által

az élőkk seregiből ki vágtál!

Oh mely sokakat betegség, éhség, és egyéb veszedelem által az földnek erős zárjával koporsojok ba bé zártál. Oh melly sokakot, sok heljeken az ellenségtől való félelem és rettegés elfogyatott!

Oh melly sokan igasságért vasat és sántzoltatást szenvedtek! minket mindazon által nem illetett a' veszedelem, és az ostor oljan bő mértékben nem közelitett ami hajlékunk hoz, mivel te voltál ami oltalmunk és erős kő várunk. Ez az eka. h. bikességet, tsendességet, és az ő esztendőrül az uj esztendőre való általt menetelt engedtél: napokat adtál ami napjainkhoz, esztendőket esztendeinkhez, és az idéig az élőkk seregiből ki nem vágtál.

Bizony ára meg esmerjük, h. ez kegyelmeidre nem voltunk volna méltok, sőt inkáb mint egyebek, ugy miis szomoru itileteidre és sullyos csapásidra.

De

De valjon mit adjunk az Ornak velünk közlött jó voltáért? valjon mit adjunk hozzánk mg mutatott szerelmének szivlinket éleszto gyönyörüségéért? mivel az egő áldozatok nimsenek kedvé bé, és az bünért valok nem kellők:

Fel vésszük azért az hálá-dásk pohárát, és azt mondjuk: Áld jad oh é Lelkéd az Orat, és el ne feléjtkezzél semminemü jó tétemé-nyiről, m. mg. kegyelmezett büneidk, mg koronázott irgalmasságával, mindé betegségidet mg. gyógyitot ta, és ami szádk kellett bővséggel meg adta.

Alázatoson esedezünk Jmi Flgdk tégy jól ezutánnis mivelünk, h. Flgsnek ugy tetzik juttass minket több uj esztendőkre is hazánkk bé kességibé, á melyre p. jó voltodbol juttattál, áldm. minékünk L. T. ál-dásokkal, tégyed Oram termékenye, és á te áldásiddal számunkra bővöl kődövé.

És á

És á miképen Esztendőnket
míg ujitád, ujits m. bennünkőris
Jni hatalmaddal és erődel; Teremts
uj szivet és uj lelket mi bennünk:
Öldm. az ő embert mely á bün
és elevenitsdm az uj embert,
mely Jn szerint teremtetett az
igasságra, és valoságos sz. életre.
Gyulasdfel bennünk á ke-
gyelemtt világát, h. é világh egy
szem pillantásig tartó gyönyörü
ségét utálhassuk meg, ellenben á
M. Országh tökélletes örömét sze-
ret hessük.
De minth. Vr. te náladnél
kül semmi jót nem tselekedhetünk;
te annakok. váltostass minket más
emberré; Tiritsm. minket te hoz-
zád és m. térünk: Vony utánnad,
és te utánnad futunk: Légyisdm.
Bitünket és sz. Bolgálatodra haj
landók leszünk, te benned vettyük
reménségünket, te tölled várunk jót
és jora igyekező életet.

Cselekedjed

Cselekedjed azért Vr. azt, h.
é bé állott Uj Esztendőben élhessük
szentségben és kegyességben, h. ámi
gyarló életünk pálja futásit el
végezvén, amaz utolsó rettenetes
napra azok kezött, és azokkal ta-
láltassunk, kiket B. F. dirsége v. di
tsö Serege kösse számlál, h. azokkal
egyetemben miis el vehessük amaz
örök életh hervadhatatlan Koroná-
ját meljet szerzett az Vr. meg
világ fundamentumánk fel vette-
tése elött.
Míg p. ezt tselekedned mi ve-
lünk, Vigyáz szélet é világon el ter
jedet, Fiad vérén meg vett, sok keresz
viselisek alatt nyágó A. A. B. Z. Hdra
Ha valaha Vr. szabadításodat, és
jóságodat míg mutattad; mostan ia-
gyon az azidő, h. jöjjel az á Jubile-
usi Esztendő, és légyen jelen az az Ora,
meljen á te sz. Sionodh dolga fordul-
jon jora: Szándm. azért Oh. K. Jne
á te hiveidh keserves nyomorusságat
gyalázat.

gyalásatját, és vére hullását, mel-
jet naponként benvedk á te Neve-
dért, és az igazságrol való val-
lás tételert.

Örvendeztess m. Vr. bennün-
ket, ennyi sok keserves esztende
ink után hatalmas gondviselésed
del, szabadításoddal és békességed-
del, h. ki ki azö szölö töve, és fige
fája alatt lakozzik bátorságban,
és vigon dicsöitse á te Nevedet ke-
gyelmes meg szabadításodért.

És végre é mái napon is
hivatalos dolgainkban boldogits, e-
gésségünket, békességünket tartsd
meg, életünkre tartozó minden
jókat szolgáltass ki, az estvéli
időre örvendetes állapotban vigy
által, akkoronis gyüts egybe, s.
Nendnek háládással való dicsöi
tésére Amen Invocatio.

Idvességünkk gyözedelmes Fejedelme áldott Jésus
jövel el ez orábanis ami gyülekezetünkben
erödl Ládájával együtt, és öltözteszt fel min-
ket az igazság ruháiban, hogy kedvesek le
gyünk Te elötted Amen.

Oratio prop.

Menybéli Felséges In, Kinek dicsö-
sége az Egekben boldog Lelkek seregetül
láttánk véghetetlennel: Ott lakozol Oram
ki mondhatatlan dicsösegben; Ott dicsirteted
véghetetlen éneklésben, és gyonyörködteted
magadat á meg dicsöültekk szakadás nél-
kül való Zengedezésekben, kik szüntelen
ezt mondják: Szent, s. s. á seregekk Ora
Jne, teljes Meny, föld az ö dicsiretivel
és dicsösegivel:

Bé is töl Oh Jehova! á te dicsö-
ségeddel á föld, mely által teremtetett,
és áll az ö fundamentomin meg moz-
dulhatatlanul, h. lenne á te labaidnk
Sámolya, teremtezidk hajlika egy idlig.

Te niked köszönnyük miis ami
valoságunkat, mert ha teremtetésünk
iránt nem gondolkodtál volna; ha Anyá-
inkk mihekben böltsen nem formáltál vol-
na, Soha á Napk fényét meg nem láttuk
volna; de minekutánna születtünk is,
ha á Jéhovának hatalmas karjai min-
ket nem oltalmaztanak volna, már régen

oda lettünk volna, és most Ekkümnek
á sírben, á' minden halgarástól bejön.

De áldott légyen á' Jehova, ki
minket bőlcsen tekintett, és mind ed-
dig oltalmával, mint egy erős tő vár
tal ugy környül vett, h. semmi vesze
lem hozzánk nem közelíthetett; sőt mi-
dőn maitok, ehtsegre, fegyverre, dög ha-
lálra jutottak, akkoris ő ő volt ami
oltalmunk, és nem lett semmiben semmi
Fogyatkozásunk.

Te neked köszönnyük + lételünket + nem csak
s. világi jelen lévő életünket, hanem
ez élet után következendő örök életün-
ket is; mivel h. ha tehozzám ami idvesse-
günkre dolgait ki nem munkálodtad vol-
na, mindnyájon örök kárhozatban ma-
radtunk volna; de midőn látnád veszé-
delmünket, meg sánád boldogtalan ügyün
ket, és á te sz. Fiadat, kinél drágább kincsed
nem vala, mi értünk közbe jároul
rendelid, h. lenne engesztelő áldozat, ami
bűneinkért, és nyitnád meg á' Menyor

szágh be zárlot ajtaját. Oh Ennek hez-
zánk való nagy szeretne! mejel viselte
ték mi hozzánk, Vajon h. h. tudjuk meg
hálálni mind ennyi velünk közlött jó tet-
teményeit? Mert ha á' véres áldozatok kedvé-
ben volnánk, akkor sem sajnallanok tőled;
led; de tudjuk h. ma az igó áldozatokban ned
gyomyorkodik lelked; akért meg nyitjuk
szívünket, és ki tölnyük buzgó szívünkből
származó hálaadásinkat, ezt mondvén: Ál-
dott légyed! áldott légyed á' Jehova, ami
idvességünkte dicsőséges munkássa, és az ő
neve mi nálunk mind örökké maradjon
áldásba. + imádtunk

Adjad édes Jehovánk, h. mi, kik te
tőled ében szeretetedre méltóztattunk, á'
barány Vérével meg mosogattattunk, az
örök életed birásara el hivattattunk, te től-
led el ne szakadjunk, és többé bűneinkel
meg ne szomoritsunk; hm ennek után a
te parantsolatid szerint járjunk, életün-
ked sz. Törvényed szerint folytassuk, mind-
nekben azt dicsőségedre munkálodjunk, és
e világot éretted porondi és gunyjnak alit,

tsunk, ugy élvén é világgal mintha ne-
mis élnénk, tudvén azt, h. el mulik é világ
és oda lesz ennek szemfény vesztő gyö=
nyörüsége.

Adjad é végre minékünk áte
Sz. Lelkedet, ami lelkeinkben bölts tanitó
Mesterét, h. mi, kik valamenyire tudjuk
akaratodat, jobbanis meg tanittassunk,
nem tsak penig meg tanittassunk; hun
egyszeris. mind annak végbe vitelere al-
kalmatosokkáis tétettessünk.

Más közönséges.

Magosságban lakozó ditsőséges Jn!
ki lakozol hozzád mehetetlen fényes
ditsőségben, és vagy minden Jnek fe-
lett való nagy Jn, kinek erős karjan
ugy hely hesztettek á földet, h. azt ö
hellyéből ki ne mozduljon, hun áte
neved magosztalásánk hellyéül mind
örökké meg maradjon, és áte Atyai
irgalmasságodat és jóságodat, annak
lakosi hirdetnék.

Mely igen bövséges áte jovel-
tod Oh Seregekk Jne áte választott
szenteidhez; mely meg kösönhetetlenk
az idvességhe dolgában Való Atyai mun-
kálkodásid, mert felemelted azokat á po-
kolnak fajdalmi közzül, és elszaggat-
tad az halálnk köteleit, megszabaditot-
tad á melységes kopersobol öket, ami lel-
keinket idvességhe palástyával fedeszted
be ami lelki meszitelenségünket, á féle-
lem és rettegés helyet, áte idvesitö

örömeddel erösited meg ami szivlinket;
annakokáért te benned vagyon ami
szivünkk örömé, te vagy ami idvesse-
günkk kösziklája, oh Mennyekk Királja!

Midön mi az elö Innek esmeretin
kivül, Kristus nélkül és reménseg nélkül
bujdosnák a' test kivánságinak vesze-
delemre vezetö utaiban, akkor nevezt el
minket te népedk és örökségedk fel köl-
töttél ami Pünéinkk mélly álmából
felserkentél az halálból, h. eképe meg
világosodk nékünk a' Kristus, és jutat
nánk az Ot J. Xrusk ortzáján fenlö
Jn ditsöségének esmeretire.

A miképe é világk Jne, ami lel-
künkk ellensége, az ö szentség vissrö gyö-
nyörüségével kénszeritett volt minket
ate tölled való elszakadásra, aképe
mint ami lelkünkk hüséges Pásztora
meg intettél minket ate beszéded által,
ezt mondvá: En reám nézzetek földk
minden

minden határi h meg tartassatok; e
vagyok egyedül az Jn, és én bennem
ditsekedik az Izraelnek háza.

Midön elöl vesszk minket ami lá-
bainkk iszamodási, rettent a' Törvényld
kemény Sententiaja; de mi helyen né-
zünk ate kegyelmedre, leg ottan meg
elevenitetünk, és eképe fundáljuk ami
bizodalmunkat: Elég nékünk az Ortk ke-
gyelme, mely kellemetesebb az életnél.

Oh mi idvességünkk Jne! te szültél
minket ujjonnan, a te beszédedk rothadás-
nélkül való magva által, és a te lelkedk
hathatos munkálkodása által, ate ditsösé-
ges kegyelmességedk ditsiretire, melybe
vagyom ma ami fö ditsekedésünk, h.
mi Jntöl születtettünk, és mi már ugyne
vitkeszhetünk, h. a' Jéhovának baratsá-
gától ki zárattassunk, mert az Jnnek
lelke lakozik mi bennünk, ki ami meg-
váltásunkk tsalhatatlan és mindörök-
ké meg maradandó záloga.

Mind ezekert oh mi szabaditásunk
nak Ine, mikor h. be tellyesedjek ami
ami szájunk dissiretteddel, bizony
ollyanis ami lelkeinkk mikor tegi-
det vig ajakinkal dissirhetünk, mint
ha valami drága köverségekkel tel-
jesedneinek be: dissirjetek annako-
káert a' Menyek erős Inét, mert az
Ernál vagyon a' kegyelmesség, és
ö nála a' szabaditás: Hirdessétek
minden mi tétemeink az Ere elött
az ö kegyelmességit, és az ö tsudálatos
dolgait az emberek fiai elött, mert
ö meg elégiti a' szomjuhezó lelket,
és az éhezó lelket be töhi az ö javaival.

Oh mi Urunk és mi Inünk, no-
ha mi igy felvéttettünk is a' te kegyelmed-
re, mindazonáltal az Ö Ember szerint ot-
tan Ottan elmaradunk a' te dissöségedtöl
ami gonosz kivánságunkk után eredünk
el, meljis oh mely nagy keserüségére

vagyon ami lelkeinkk, mely szivalmas
ez minékünk, h. a' jot meljet akarnánk
meg nem tselekedhetjük, a' gonoszt pg.
melyet nem akarnánk azt miveljük.

Vajha meg szabadulhatnánk ez ha-
lálnak testétöl! Oh vajha juthatnánk
ollyan tökélletességre, hogy ami testein-
ket és lelkeinket állithatnok igazságk
fegyvere gyanánt az idvességre, és ami
Inünkk dissöségére:

Annakokáert Ju áte irgalmasságod-
nak sokságа szerint halgas meg minket
a' te szabaditásod felöl való igiretk igaz-
ságában szabadits meg minket a' mely-
séges sárbol, végyki a' bünnek fertöjé-
böl, mert bizony, mikor ezt tselekszed,
ekkoron nagyobb öröme lészet ami szi-
vünkk, mint akikk sok mustyok terem,
buzájokkal rakva sok verem.

Nevellyed Ju áte lelkedk kegyel-
meit mi bennünk, és a' Sz. Lélek Er
Inc ne veddel mi töllünk, ontsed ate sze-
relmedk tüzet ami szivlinkbe, hadd-

mujjék el ami Bereczkéli Kidegségünkt
tele. Kelly fel Gyáki Kel! jöj el Dicsi
Kel! fuvally ámi Kivéintk bünnel
meg undoktatott tertére, hadd fellyandk
annak drága illani Kerstáni, hadd látz-
tassanc szép virágok ami Kivéintk föl-
dén, h. elnyed terem hessünk jó üzü
gyümölcsöket ane lélekdk gyönyörüségire.

Tselekedjed Abr édes Atyánk, h. ami
értelmünk jobbad jobbad bövülködjék az
esmeretben. és minden értelemben, h. meg
esmérhessük Abrat, mejjet különbözt
az igaztól, h. legyünk tiszták, az igazságt
gyümölcsével tellyesek, és botlás nélkül
Krisztus valok, fuvallyal Kitdessünk a rejjt-
tett felöl való Koronánk el nyerésére.

Tselekedjed Oh Uram! h. bövsége-
sek legyünk egymáshoz való Kerestettel,
h. erősödjünk meg az értatlanságban Előt-
tök, és ami Atyánk előtt való Kenségben
ami Urunk J. Xrusunkk éjövetelire, minden
ő Kenreivel egybe.

Végre ok Izraelt meg tartoja!
a' nyomorusságokdk idején, mi Urunk és
mi Istünk alázatosan könyörgünk h. Jel-
segedt; tegy jól ane nevedet nevező néppel
és nemzetséggel, tégy jól e'mi minden em-
beri vigasztalástol meg fosztatott nemze-
tünkel is, és Nemzetségünkből levő Ke-
resztyénekkel, ne Engedjed h. a kevély-
ség Karva diadalmat végyed az igazakt
Sorsokon, és h. az hitetlen győzedelmesked-
jék az ő gonoszságiba; sőt inkább álly,
bosszút Abron Kik tegedte nem esmérik
és ami Urunk J. Xrus Evangyéliumá-
nak nem engedtj, büntessenek meg
azok örök vesztedelemmel, h. elnyed te ra-
gadtatvá az álnokságk titka, nevelkedjék
az Ur Lelke dicsőségből dicsőségbe,
migh elnyed az Ur minden mindenekbe.

Valakik Krisztt ane Karadhoz va-
ló buzgo Kerelem, mind azokon marad-
jon ane áldásidk bettős mértéke, ne fe-
lejtkezzél el mi Istünk az ő munkáss-
retetről, ad meg ő nékik ez életben

á kegyességh hervadhatatlan koronáját.

Ámtessenek meg az Ín félö Házh küßöbeüs az Ín Báránylh vérével, és lakozzék ebben á Felséges Ín békességének ábrázattya, ömse ki erre az ö ßerelmét, és végye környül az ö jóvoltával, mint valami paissal.

Igy tselekedjél mi velünk és ate egeß Izraeleddel á Király Jesusért aki meg sebesitetett ami büneinkért Amen

Invocatio.

Á ki hálá adással áldozik á ditsir Uram teged, és aki meg adja á magosságban lakozó Innek az ö fogadásit az ditsoitti á tenevedet: Ime Egeknek Királja el jöttünk h. hálá dással áldozzunk tenéked, és meg teljesitsük ami fogadás tételünket, jöly el Uram te is mi hozzánk erötelen hiveidhez, és tegy alkalmatosolka ß. neved magoßtalá sára á Jés. neribe

Amen

„ Oratio Communis Vespertina.

Örökké élö, láthatatlan, romolhatatlan Ín! kinek mivel magadban van életed, és változhatatlan dicsöséged, élß és fényesbedel tökélletességekkel, ki oktottad á lelt és az életet, minden teremtett állatk orrában, ki élökké tetted á fákat, és á füveket, h. mind ezekis árnyékozh ki ate életedet, mely van valoságban: Meg karad p. á fü, és á mezönek gyenge virági meg hervadh midön az Erh kele fuvall azokra; meljek annak bizonsági, h. az Uré egyedül á tökélletesség, és á változás nélkül való élet, mely hez hasonló sohul nem lehet, ugymint á kinek napjai amint nem folynak, ugy nemis fogynak.

Te Uram erödbe romolhatatlan vagy, és midön te ellened az Emberek ki kelnek halgatz nem félelmedbe, hin böltseségedben, h. á kevély midön romlik erejében, az ö né ki ugy tetzö gyözedelme Légyenüsse és rontsa meg; M. midön te ki kelß, oljan ate itileted, mint á Sebes Zápor, mely meg nem tártoztathánk, á te haragod oljan mint á

tüz

tüz, mely Senkitöl meg nem oltathatik, mig az
Ur haragjában végre nem hadja el dolgát, a
te bustulásod oljan mint á sebes kél, mely
még á földetis meg rettenti; de még tsak
kodis Ur. ehálaktya á kivet, és meg erőt-
lenni á kevélységet, h. egy testis ne ditsekedjék
ö magában, hm aki ditsekedik az Ur-
ban ditsekedjék.

Aki Uram fél és keret tégedet és an-
nak tzimere, h. gyülölje á gonoszt; mert
inkáb éghet á tüz meg á mélységes visek-
benis, mint ate igasságod á gonoszszal meg
egyezne, mivel meg maradandó állatt
nálad az igasság, mely elpusztit minden
hitetlenséget, meljet az Urh Lelke gyülök
és utál, az igazatt magva p. meg gyöke-
rezik, és azö eintsik meg szaporodnak.

Boldogok azért azok, kik azö utjokb.
ártatlanok, kik megörzik ate tanubizonsá
gidat, kik nem tsekeznek hamisságot, hm jár-
nak ate utaidban: Boldogok kentséges In
azok, m. bátor á porhoz ragadott légyen azö
lelkek

lelkek, meg elevenited öket; bátor á keserüség
elfogta légyen kiveket, ate beszéded szerint meg
vigasztalod; bátor á félelem miatt márkok
ban hordozzák életeket, mindazonáltal arra
nézsz, aki beszédedet rettegi s. a. t.

Vajha Urin! igazgattatnánk ami uta-
ink is ate Parantsolatidh örizésére: Vajha
gondott tartanánk arrol! ami valsággal élö
láthatatlan és meg maradandó, akkor meg nem
kégyenülnénk; hm akinek ditsögével teljes
meny föld, azt ditsiséggel magasztalnók, és
keresnök á meg találásth idején, mig meg talál-
nok, Zörgetnénk á kegyelemth ajtaján, mig
az ajtó meg nyitatnék, és kérnök, mig meg
adatnék az ami fobbjó, és leg fob boldog-
sága ami lelkünkh.

Mert oh Urin! mi kik é világnh
kövevényes pusztáján nem élünk, hm nyo-
morgunk, tökélletes élet nélkül kükölködünk,
meljert kuntelen tégedet keresünk: Mi Uram
é Világon láthato, deigen változó, felette rom-
landó és vizi buborekhoz hasonló dolgok
kezott vagyunk, s. magunkat mulatjuk.
meljekbül

meljekből éjjre vettük, h. minket itt maradando várásunk, és tégedt szüntelen abban keresnünk h. are bészédedbe tett igyrted szerint, es mulandó és változandó földön sárosszó lábásunkat, nálad levő láthatatlan és romolhatatlan élettel öltözzük, melyből fundáloja vagy te vagy.

Ezért keressünk Uram mi mostanis tégedet, és ebben áhitozik minden testünk s. minden lelkünk te hozzád élő Istünk, ebben nézzünk szüntelen tégedet egyedüli orvoságra, melyben fényes-ség minketis lelkünkbe ragyogtat még világosító ő.

Mindazáltal oh mely lassan érkezünk! oh mely lassan szeretünk! mivel sok sok fele akadékokkal telyes ami életünk, által bűne elen elöttünk a' bűn, melyből temérdek szürősége megh omályosította szemeinket, és ugy járunk mint a' vak a' szerencsébe, mely büntetéd fél h. meg akad az halálos tőrben; bűneinkből kolyja el nédbe vitette lelkeinket, és elfegyatta minden erőnket, melyek alatt nyögünk és fohászkodunk teneked az élő Istenhez, mint Izrael a' tégla veremből: vettenéd Uram ügyel mes orvoságodról ami bűneink, és szüntelen forog előttünk

hogy ha színed elől el nem vetettünk, és kérkedtünk, mely állapotunkból ellenségünkről bonyodtunk meg ölettettünk.

Kérünk ebben ő Fiad érdemére, ne tselekedjed mi velünk, m. el tell vesnünk, és mivel mind eddig ate nevedről nevezettünk ne mondják ami ellenségünk Istné abo Isten nem tarthatta el őket, sőt inkáb téríts meg ő minket, és mi meg térünk, Vonj minket te utánad, és tégedet követünk, hints még a' kövér ségyed vérével és te előtted tisztákléssünk; adjad ő Lelkedet világosító erejét, és tégedet szeressed Bennünk; adjad ameg világosítasodott elmétedet Bennünk, adjad ameg világosítasodott elmétedet Bennünk, hogy tégedet tanulunk, hogy hozzád siettessük ami lelkünk abo meg tartó Istenünkbe.

Tselekedjél Atyánk szerint mi velünk szolgáddal, h. mig élünk, meg tartsuk ate szabad igéidet v. Törvényit, és mig e földön bujdosunk ne rejtsed el ate szemed lelkünktől, h. aki minket már egyszer ujjá szült az élő reménységre, a' Jesus Krisus halálból való fel támadásának által, amnak nevét, se ujjá szülte gyülekezetünket meg ne mostoházzuk, hanem fel ébresztvén ami elmúlandó rétünket jósonon és valoba reménségünket vessük

a' tegyelembe

Joember Benkögörgy Joem

á kegyelembe, mely nékünk meg adatik,
h. miképe á szent, aki minket hivott, ugy
miis szentek légyünk teljes életünkben.

Légy kegyelmes Ur. ate népedh, ate
kedves örökségedt, mely te rollad neves-
tetik: Nyisdm. szemeidet, és tekintsdm pusz
tulását, melyből épitsd fel széljel hullott
kő falát, meg erősitvé ast elől járó férj
fiakkal és tanátsosokkal, mint meg annyi
oszlopokkal éles tornyokkal; foljon á ne-
domány ate Házadk kisepette mint egy
bőv folyamotu patak, és tsepegjé illato-
zása annak hiveidre mint az égh harmat
ja; tsepegjen az ég igasságot az hamisság
tól el nyomattatottk mentségére; tsepeg-
jen békességet az háborusságot szenvedőkre;
tsepegjé vigasztalást á nyomorultakra, sza-
badulást á sátá kisirtetit szenvedőkre, áldást
az adakozakra, böltsesége annak kivánoira,
és tsepegjé jót á Sionnk jarat kivánokra.

Áldjon meg minket is az Jn, nyujtsa
k. áldását, adja áldomását, h. é földön lel-
künk békességbé éljé, és ami Jnünkhöz való
tisztünk, s. hivataljánk meg feleljen Amen

Ossenburgslen

107

Hivveti Imádság.

Ditsőség Királja, idvességh szerző Ura,
kegyelemmel teljes Jésus! Kinek aja-
kidra kedvesség öntetett, és nyelved k. Lélek-
kel meg illettetvé szolasz kegény meg térő hi-
veidk békességet, és régé kivánt örömet:

Szollasz; M. nagy ate könyörülő szived,
és éget s. emészt házadhoz való szenelmed, h.
á tökéllettségbe meljet készitettél bé vigyed,
és te veled egyesitsed.

Oh édes Jésusunk! tsudálatosok á te
dolgaid, és annak sokságát senki ki nem mond-
hattya; M. amiket hallunk te felőled h. tselekéd-
tél és szenvedtől el tölt azon való álmélkodás-
sal ami szivünk, kit lelkedig szintén á vizek el
fogtak volt, és verességgel s. fájdalmakkal ter-
heltetvé az halálnak háloja meg tartoztatott
volt; de mind ezekbenis nem fogyott el örö-
med, nem távozott el hatalmadk ereje, nem
távoztál el Urcin el holt testedtől, sem szomo-
rusággal el tölt hiveidtől; hin jobb napolnk
látásával feltámadásodk orajába el töltél,
és á régi vig örömet hiveidbenis meg ujitvá
kedveltettél.

Ohh részt

Oßß rößt szerelmes Jesusunk mine
kunkis ez örömbe, és ate feltámadásodtk haß
naiba, h. miképe te feltámadtál sok ßemede
Seid után, ugy miis az uj életre feltámadhas-
sunk, és meg ujjuljon minde öröm mi ben-
nünk, h. akik eddig bánattal illettettünk,
az ördögtöl kisértettünk, és ami lelkünk
esméretinek mardosó fergeitöl nyukhatat-
lankodtunk, már ßünnyünk meg, és az
kegyelem, mely töled adatik, légye tüz mi
bennünk gonoßságinkk megemeßtésére, lel-
künkk te néked tetzö meg frißelésére.

Hogy á ßabadságban, melybe te tölled,
bé állitattunk, meg maradhaßunk néßvé
Küntelen kegyelmes ortzádat, ate beßéded-
nek mint valami tükörnek világossá-
gában, melybe amint javaival irgalmas-
ságidk ßünteld bé telünk, ugy teis légy
mi bennünk lakozó Jnünk.

Ez orábanis p. adj értelmet lelkünk
nek, békessége lelkünk esméretinek, h. be-
ßédednek hirdetése amint épithet, ugy
Kuljönis ujjá minket egye, egye az örök
életre. Amen.

Halott felett:

Oh változhatatlan életbe változás nélkül
örökké élö Ur J. xts Jnnlk R. Tia! ki vagy
ami árnyék modra elenyészö nyomoru-
ságos életünkk egyetlen egy reménysége.

A kinek életed örök élet, orßáglásodk
mintse határa, di thöségedis sohá változást
nem ßenved, hm vég nélkül tart -- á mi
életünkk p. mértéke tsak egy tenyérni,
á mi hamar elfutó életünk v. idönk mint
á semmi elötted, ugy jár é világon ßorgal-
maskodo Ember, ha meg feddi Jn, mint
á ßemünk elött elfutó árnyék, á mely lát
Bk vala, de már mintse;

Mikor Ur. ami Bámitálad álnokságá-
inkat elödbe veted, és ami titkos vétkénke
á te ortzádk világa eleibe terjeßted, ottad
ami életünket meg emeßtyük mint á beßé-
det; ami életünk el mulik mint az álom.

Boldog Ember azért aki az ö ki-
mulásának oráját mindenkor ßemei elött
viseli, és á xtus eleibe való ki menetelre
ugy elkéßül, mint amaz öt eßes Küßek
hogy

h. mindenkor kéßed tanáltaßék. Oh vaj
ha lehetnénk Ör. mús ollyad boldogok, h.
elkéßetenök ami lámpásinkat ate elöd
be való ki menetelre! Oh vajha olly
boldogok lehetnénk! h. nehalgatnok
ami meg térésünked márol holnapra,
h. mig idönk vagyon gyüjtenénk örökké
állandó gazdagságot, keresvéd aßt ami
az Ine, h. Bereßnénk magunkkal bará-
tokat á Begény Bükölködöket segilvén,
táplálnok á nyomorultakat, h. aßok bé
fogadjanak minked aß örökké való hajlé-
kokban, h. elépéd tartanok magunkat
mint egy bujdosó és jövevény é földön,
akire nem tartoßk é világon keresett
örökségek.

De igéd balgatag mindéd Ember!
m. magának hoßßu életet igér, holott
nem tudja jelen való napjának is éri
é estvéjéd vagy nem; Te Ör. tanits
minked ugy élni é világon mint ha nemis
élnénk, h. mindkéd ami életünkk vége jelé
léßéd örömmel medessünk horrád de--

Halott felett.

Örök idejü Isten! aki öröktöl fogván
vagy, léßeß is mind örökkön örökké:
Napjaid meg ßámlálhatatlanok, és
Eßteindeid el nem fogynak; Ami nap-
jainkat meg röviditetted, és tsak egy
tenyérnivé tetted: Sót aßt tselekeßed, h.
ámbár valamenyire kedves és örvende-
tes napokat láßunk néha néha, de u-
gyan tsak el felejtsük ha mi jotska volt
aßokbá

Praes Concionis Praeludende.

Ni idvesseg ünknek romolhatatlan Kö
Sziklája Messiás Ur Jesusk meg jelensünkez
orában is, a te Sz. kijed és tekinteted elöt
olyan vegyel, hogy Teneked dicsöseged rulaj
donitsunk adjad annakokaert mind ker resz
röl az bölcseségnek es az Ur felelmenek Lel
ket, aki minket renitsen Menyei bölcses
ségre a te beszededből a melly Istennek
haralma minden hivöknek az idvesegre Am
Oh fenyes egekben lakozo, Királyi dicsöségben Te
ner magadot gyönyörködtetö Jehova Jehova
Seregeknek nagy királya Szent Isten.
Nagy Uram ate eröd és haralmad, mert mikor
Te meg indulsz a te bucsulásodnak idején
g indul a föld es a libanus repkes minden
Czedrusaival együt, ki ellhessen hat a teremtes
allatok közzül, a ki illyen haralmasságu király
nak szine elött meg álhasson, holot meg szoványt
keseny volt a miatt is félünk, és ha nigyen va
ló kegyelmyssegének hozzánk nem fordulna soka
röbbe a kegyelemre és idvyssegre fel nem vétetet
rénk, mert mi sár házban mulatozo por hamu
Sereg emberek vagyunk és mi bennünk oh minden
rályoknak királya nincsen annyi erö h szak egy ke
resztnek emlitésére is, mi magunkrol alkalmasok
lehetnénk, mert sok izben sok rendben által hág
tuk és meg veretük a te parancsolatodot, melly ért mél
tán közetkezhetnének reánk a nyavalyák, hogy már
alkalmasok ne lehessünk egyonak nem szakgelkedé
re hm meg gondolására is.

Bizonyára mind ezen méltán sir amiben ürkés kese
rg a mi Lelkünk éjjel és nappal mi bennünk és abánat
tiat meg somorodot ami orczánk ugyh. ha a te világossá
gok hozo világodból szivünkre nem tölteszt mint a virág
ig száradnunk. De Te oh Kegyelemre kész vagy édes Men
nyei Atyánk, annakokáért alázatosson reménkedünk
Teneked édes Jesus a te erdemedért, ne néz ugy minket
mint mi magunkban vagyunk hm a te édes Fiadéerde
mére rekints keiben Teneked minden kedved be völt.
E végre küldelebről oh. Sz. Lr küldjed ki a te Sz. Lelke
det ez orában is mi hozzánk, akinek vezérlése ábul
igazgattassunk a te utaidban való járásra és az örök
boldogságnak el nyerésére Amen. Alia Sone Praem

Invocatio. Meg fogharatlan rermészetü rikoztá
nássu, végére nehezetlen bölcsségnek Sz. Jehova Isten
aki a te teremtmenyeidből minden hibáza nelkül
való Lelki tisztelettet, Sz. Törvényednek igaz jussa se
rint szoktál kivánni; Kérünk h. a te Tisztelteredre
mostan alázatos Lelki indulatbol felgyülekezett
valóstodnak Seregét, Sz. Lelked vezérlö kegyelme
vezérellye a Sz. Tisztelteknek nélyára Amen

Bünösöknek terhe alatt nyögö Szivekt meg könnyebbitse
meg faradot Lelkeknek meg nyugotoja könyörülö Ur
Ur Kegyelmes Atyánk és Istenünk
Te plantálod ültetsz az emberben az igaz tudot h.
a Te kegyelmedet meg fogh hassa, Teggyétod meg a szivek
ben a szeretséget és a te hozzád való szeretet hogy Te
benned való szeretet kedvellye. A Jesus munkáid által
elevenedik meg a bünben meg holt lélek, hogy Tenéled
egyesülhessen és az örök életnek részese lehessen.
A Test és a Vér a Te országodot nem birhatyák, nem is
jutthat Te hozzád, hm ha a kinek tiszta az ö szive és
ártatlan az ö keze. Mi pedig fejünknek haja szálait
fejérre vagy fekereére nem teremtheatyük. Tenálad jó
semmi nincsen lehetetlen dolog, meg világosittod a vakokat, felemel
led az elesetteket, a puszták ot termékenyé téted, a szaraz földön
vizet

vizeket borsárak, hogy oda menjenek a' Szomjuhozok és meg elégedjenek a' Szükölködök.

Tudják Uram hogy nem mehet Te hozzád valaki meg fertőzetetlen, és valaki utálatosságot cselekedik mi pedig álnokságban fogantattunk, és ami Atyánk bünben nemzett minket. Természeti állapotunkban kimeleg ítéd minket. Természeti állapotunkban kimeleg ítéd minket. Természeti állapotunkban kimeleg ítéd

a' jaßolba, oh világ kisded meg Váltoja!
ugyan csak Ura tolsál é világ, kinek senki
semmit nem adhatott, a' mivel nem birtál
volna; meg is tedves volt előtted a' Nap te
lei Böltsek ajándika: Mirs egy kis ajándekot
kát hozunk mostan te néked legyes Jésus?
Es a' mi szivünk, es a' bünös szív, es a' gyes
melségiről fogva gonosz gondolatunkat szív
megegasd meg abt a' te véreddel, es tisz-
itsad meg minden szennyességéből. oh Ur!
tegyed abt oly szerentsésse es boldoggá, h. a'
te szálásod es lakozásodra lehessen.

Meg ölelünk tegedet édes Schwitsünk! a'
mi szivünk karjaival, es szivünkhöz szoritunk,
oh lelkünkéd egedül való nyugalma! es vi
gasztalása elenünkben es halálunkban: a mi
lelkünk szerelme légyen ab a' lantz, mely
nyitet te veled, s' tegedet mi velünk öszve
foglal, h. semmi minket e' szép világon el
te tőled el ne szakaszthasson.

Uram Jésus a te alázatos születésé-
dért, ahoért a' nyomorúságokért, melyeket a'
Bethlemi istállóba mi értünk fel vállaiddal,
Sőt minden keserves kimúlásodért kérünk
hozzád, minden gonoszságainkat.

Ámi

112

Az mi szivünk alázatosságában térdre
esünk te előtted, es mintha látnók jászolban
fekvésedet, meg csokjuk a' te lábaidat, ala-
zatoson kérven tégedet, bocsássad m. minekünk
h. eddig gonosz uton jártanak lábaink: meg
csokjuk kezeidet, alázatoson kérven tégedet,
bocsássad meg mind ezt a' gonoszságot, mel-
jet eddig a' mi kezeink szeretetnek: meg
csokjuk a' te szentséges es idvessítő ajaki-
dat, alázatoson kérven tégedet, bocsássad m.
minekünk, mind addigat, valamelyeket eddig
a' mi bajainkal te ellened vétettünk.

Uram Jésus ha ezen a' napon az Egek
es a' Földe öröme volt (szeretésedel) szüle-
séden; ne engedjed a mi lelkünket ma örön
nélkül tined elöl el menni; töltsd be minket
e' reggel igazulással, vigasztalással, es lelki
örömmel; mivis a' mi szivünkben sz. Kül-
tésedd való ki mondhatatlan idvessítő öröme-
met, hogy ez napot, Sőt ez egész hetet
töltheszsük el egészségedd, békességedd, sz. nevedd
dicsőreidd, es a mi egész bünös lelkeinkt
idvességedd Ámen.

Communis Vesper.

Oh Felséges mindenható nagy Ur Isten! Egetts Királya, is ész egész földt igaz itélö Bírája! Ennek tekintetes előtt magok a' Seraphim es Cherubim K. Angyalok orczájokat befedezik Ennek le Állása miatt regenten a Sinai hegyis fundamentumi meg mozdultanak, es ász Horeb kemény kö Sziklái megreßkettek, Kifogda álhat meg te előtted, mikor te meg haragßol ob erös In! mert füst megyen fel orrodon, is emeßtö tüz jö ki a' te Szajadbol, mely égete mind ász alsó poroig.

Ob Uram ha a Begeny lelkek, kik most a' pokolba tinlodnak, ismet ász élöttö földöre visßa jöhetnének! Oh mely külömbözö uj életet élnének mint ász előtt, is magokat oltalmaznák a' veßedelemtöl, melybe gonoßságokért egyßer be estenek. De kisö Ur! ez mar nekik senki örökké nem segithet, mivel a te kegyelmedtt oráju le folyt ö iránttok, is a pokolbol nintsen váltság.

Minketünk p. Begeny nyomorult emberek fiaimak is Leányinak, kik nem vagyunk kißebb bünösök, mint ászok voltanak, kik meg élünk a' te kegyelmedtt idejébe, vagyon Mosessünk, Prótánk, is Evangeliumunk, kik

Vesper

kik minket világoson tanitnak es intenek ßasonló gonoßélet után, ßasonló büntetis követkeßnek, ha te hozzád nem térünk bünenkből. De oh Ur! ki ßépen ász ö predikallásinak is ki fel a' te haragodtol?

Még vagyunk Uram, orczánk piruláßára, h. mi tégedet bünteld ßámlál hatatlan sokßor meg bántottunk, is tégedet ellenünk haragra indittottunk, a te fel jo voltodrol el feledkeßtünk, tégedet nagy hálátlanul meg vetettünk, inkáb akartunk a' bünnek Szolgálni, s' ász örökké hajlékiva lenni, mintsem eleven Templomod maradni; Tölled vett ßép ajándékidat a' bünnek is tessö ßolgálatjában el tikozlottuk, is ellened akaratod ellen tusakodtunk. Oh gonoß is el forgatt szív! es é hálá adás? h. tégedet a' te Fiad ász örök boldogságh birásira elhivni méltoztatott; igy kißönöd e meg a' te édes Menyei Atyádh sok jo tettemenyit? ki te ezzel sokkal jobban visel, mint a' földi Atya, édes fiaira s' leányira, is te ász ö drága ßeretet hálátlansággal sőt gonoßsagga fizetett visßá? Oh gyalázatos lélek! nem eszmélsz e jobban meg a' Szeretetett? melyre téged édes Jesusod méltoztatott, h. tégedet maga segitségének választott. Ha ö te néked Urad, sol marad ász ö tisztelete, melyel neki tartozol?

Ha

Ha te néked Tsud, hol aß ö tölle való félelem? oh ch én Begény nyavalyás bünös ember kitsoda Babádhat meg engemet e bünnek testébül? melyb tagait én eddig állattam hamissagh fegyvereül. oh Ja a mi fejeink vßekre valtozßatnának! és ámi kit Szeme inkbe könyßkattogtak kut fejeivé, h. ejjel és nappal Siratßatnak a mi Jaßadatlanßágainkat és Sok gonoßßágainkat

Oh Te Ja te igaßßágod Szerint akarnál mi velünk bánni, és a mi bününkért érdemek Szerint fizetnél minékünk, mint lenne dolgunk! igaßán tselekednél Uram, Ja minden ünket el vennéd tőllünk, és másokat adnád, kik abtol jobban élnének mint mi; igaßán tselekednéd Ur. Ja a' te irgalmadat mi rajtunk meg emlékő Jaragra, Szeretetedet gyülölségre, és áldáßadat átokra fordítanád, és ami Begény lelkünket és testünket annak örökké való Siralmas tömlötzbe rekeßtenéd.

De oh irgalmaßágod édes Atyra! ne Bánj perbe és ítéletbe a'te Bolgaidoddal (:s. Bolgáioddal:) mert nem igaßul meg te előtted nyal egy Ember is. Szenvedj Ur. mi nékünk és minden ket meg adunk te néked.

De

De oh mit adhatnánk és mit fizethetnénk tenéked! Jelet Semminek mintsen, a mi vétkünk is adoßágunk nagy, a'mi tehetségünk p. leitsm. Meg vallyuk Uram, és reßtet minden testünk félelmünkben, mikor sok bününkre Gondolunk la tromnát meg tekintyük, azért a' Begény Pokolicamßtul tsak távol állunk, és Szemünket nem merjük fel emelni Sép egeidre, hanem tsak azt mondjuk alázatos Szivel: Isten légy irgalmas nékem bünösnek.

Oh édes Atya! vigyed kedvesd azért mi kéjettünk, adoßágunkért a'mi Kedesünkért a' J. Krusd tökéletes elég tételét, és drága érdemét; elég irgalmas kedves ő, és minket nem vet el magától; elég gazdag ő, és te néked meg fizetnek mi értettünk; elég kedves is előtted, azért azért az ő kedvességéé nem vetsted meg. Néz Ur. az ő drágalátos vérére, melyet mi értettünk ki ontott, néz az ő kitérjedett kezeire, melyeket kéß minket bünnek terhe alatt meg fáradtakat magához fogadni, és Szivében Borítani, kik igaz hit által fohgyadunk ő hozzá, ő annak igaz Oltár, melyre Szerzet megfizet, a' mi kitünte kezeivel, így tudjuk h. meg nem

"ölß minket, aß ö Sebei á'mi menedéke Jeßünk, melyekben magunkat rejtyük míg á'te haragod el mulik, és ismét kegyelmes és könyörülő szemekkel tekinteß mi reánk.

Azt fogadjuk Uram te előtted, h. ámi életünket megjobbityuk, már ez után egéßen más emberekké léßünk, és megőrizzük magunkat a'vétektől, melyek miatt kedvetlenségedbe ejtettünk. Ó Uram! adj kegyelmet é'mi jó igyekezetünkre, és koronázd meg á'mi akaratunkat egy szerencsés és boldog tselekedettel, nem ügyelvén többé felebarátunk a mit te nékünk adtál, hűn örülünk h. te másokhoz is jo és kegyes vagy, minden hazugságot szívünkből ki ütünk, másokkal igazságtalanságot nem tselekßünk, beßédünkben hűségesek és okosok leßünk, á'gonoßokat gyülöljük, de nem aß ö személyeket, hű gonoß tselekedetekéo, á'mi társalkodásunk abból leßed eßután él téged félnek, és á'te parancsolatidat meg őrißék. Ó Uram á'te akaratod, és á'mi akaratunk, és á'te parancsolatod, és á'mi tißtünk; és á'te rendelésed és á'mi igyekezetünk; így akarunk Ur. mi ez napjától fogva élni, á'mig élünk á'te kegyelmed és segedelmed által, valamig mi ez emünk egy tsip lehelet leßen, á'te nagy neved ditsőségére és lelkünk idvességére.

Oh igaz Bíró! engedjed é' végre h. szentelen á'mi szám adásunkat utolsó napjáról emlékezhessünk meg, h. mi minden napon úgy őrizzük magunkat a'bűnöktől, és olly gondosan tsak ne munkálodjuk a'jót, mintha minden napon, vagy leg feljebb 3 o nap á'te Itélő széked elibe kellene állanunk, h. így mikor á'mi életünknek estvéje eljő, és minket é'világ el hagy, akkor mi tőlled el ne hagyattassunk, így talunk meg Ur. boldogul, és úgy nyerjük el á'te örök boldogságodat Ámen.

Imádság.

Szerelmes szívéből származó könyörgésére meg hallgatója nagy Isten mostani fel borzadással te elődbe állunk bűnünk miatt az Ur. J. érdeméért könyörgésünket hallgasd meg hát amaz ő apostolra mint Ur jo válaszszal meg felelni borzadj el minket h. szented előtt meg aldva Ámen.

Clausula

Ezeknek utánna az Atyanak kegyelme, a Fiunak szerelme, a Vigasztalo Sz. Lelek Istennek vigasztalása, és bátoritása, legyen mindnyájon mivelünk és nyugodjék meg mi rajtunk matol fogván mind örökké Amen.

Clausula Alia.

Mind ezeknek utánna meg áldjon tegedet oh Istennek népe az Ur fordítsa amaga kegyelemmel és irgalmassággal tündöklő orczájat te reád és adjon teneked Lelki és testi békességet, mátol fogva mindörökké Amen.

Clausula Alia.

Ezeknek utánna a békességnek Sz. Istene szentellyen meg minket mindenes-ről fogva, hogy ami elmeink épségben, Lelkünk és Testünk sz. árratlanságban tartassanak meg ami Urunk Jesus Jesus Kristus ditsösséges eljövetelének ama nagy napjára Amen

Suplicão Armor Suæ Mattis Successu et Nostra Pace

Oh nagy hatalma gyöz hetetlen erejü mindenekben hábadoson vralkodo Felséges Isten! Seregekk vra! hivag a te nevedröl nevezteteti népednek Követtséges Istene Paissa, oltalma, Annak ellenségeimek pedig meg hegyenitöje, és meg alázoja Kinek a Mény ülö Kéked, és a Föld a te lába idnak Sámolha, hi lahoról a magossági és omran gyakorlod igaz itéletedet a földön az emberek körött, Kitsoda vr az Istenek körött olhan Isten mint te, Kitsoda olhmagossággal, Kentséggel, böltseséggel, hatalommal? Nintsen horrád hasonlo Istensem oda fel az erössekk Fiai körött, Nagyok és tsudálatosok a te dolgaid, Minden ha vr Isten, igarak és töléletesek a te utaid

Ols Kentekk Királha? Fel magasztaltad magadat a Pogányokk minden Istenek felett mind e világnak teremtéséb

és igaz

és igazgatásáb ki tettö hatalmaddal és
böltseségeddel mind e világnak vessettsége
böl külön választott népeden valo vrakko
dásoddal, A ki a bünnek e világra valo be
jövetele után, hatalmasságodnak, és bünt
büntetö igassagodnak, s itéletidnek ki je
lentésére meg engedted hogy az ember: nem
zet körött lemnének ellenkezések, támad
dások, hadakozások, Meg engedted hogy
egy nép más nép ellen fegyvert vonnyon
és az emberek hadakozást tanulhanak
Meg engetted hogy e világnak fiai fel kél
lyek, és háborgassak a te népedet, tsufol
lyák annak benned vetett reménségét
ezt mondván, Hol vagyon a te Istened
Fussel a te hegyeidre, és keress meg ma
radást a te erötelen hajlékidb az hol
nintsen békeség bátorság és megmaradás

De oh mellyeges böltseségü Sz. Jn.
ki meg a gonoss bolis jot tudss ki hozni
mind ezeket forditottad és forditod a te
országodnak terjesztésére, a ki ha eg
ideig el kenvededis, hogy a se

tet

117

setettségnek országa ellenkezik e világon
a Xtusodk országával, de alkalmas idöb
ki kellss a te néped mellett, bossut állass e
rette annak ellenségein, a földkör vered e
rejeket, és azokk vesedelmek által nyujtass
kabadulást a te népedk,

Igy tselekettél vram régen a te követtsé
ges népeddel, az Kraellel. midön néki hel,
yet kerzenél, ki üzted a Pogányokat elötte,
el vesztetted a népeket, hogy öket meg gyökerez
tetnéd a földön, melyet örökségül igértel va
la, Te voltál Királya a te népednek, és
te igértél gyözedelmet a Jákobk. az által
verte meg Kraél az ö ellenségét, és a te
nevedb meg tapotta azokat a kik ellenie tá
madtanak

Mais vram az ö ellenségeinek kö
zepette kellkeztetted a te népedet, sokak ennek
háborgatoi. Jmé fülemkel hallottuk, hogy e mi
idönkbis, a ma te esméreteden kivül lévö
Pogány népek fel támadtanak, a távol valo
idegenek zászlót emeltenek, és egyb gyül
vén háborganak, fejeket fel emeltek, és

a te

a te rolad nevertetett nép, a Keresztyén
ség ellen álnok tanátsokat gondolnak,
tanátskornak a te kárnyad alatt el rej-
tettek ellen, és ert mondották. Jertek és
vesessük el ezeket, hogy ne legyen nemzettség
és ne nevertessék több az Izraelnek neve.
Oh K. Jn. mely igen meg sokasottak a fel
fuvalkottak. és az erőszak tévők, a prae-
dát ekerö oroszlán ki vetette magát
az ö barlangjából, a napkeleti hatal-
masság nagy erövel fel kiszült, és a bi-
kefégnek tanátsát meg utálván, meg ke-
menyitette kivit, fel emelkedett mint a
tengernek habja, és igyekezi pusztitas
vér ontás, rablás és környü vesedelem
által a te népedet el boritani.

O! Seregek vra mi vrunk és mi Iste-
nünk! e világnak ily nagy gonoszszai kö-
zöttis te vagy nekünk egyetlen egy remen-
ségünk kivbeli háládással magasztalhuk
azeit ditsösséges K. neveder, a ki ily hatal-
mas nemzettségek körülöttünk valo
fel

fel haborodasokk idejénis, kövárunk is
oltalmunk voltál, mi nékünk, Gond viselesedk
és öriztedneck gyepüjével környül vetted lako-
földünket, örszágunkat, meg oltalmartad
mind ez ideig édes nemzetünket, Haránkat
a Pogányságnak hegyetlenségetöl, bi ütése-
töl. pusztitásátol, és rablásátol. Midön
más helyeken a te busulásodk türe ront és
pusztit mindent, nem külömben mint a tüz
a fenyö tövisset, Midön sokakat kámkive-
tésre. utolso kükségre halálnalis keserve-
sebb. rabságra. ki adtál. Te minékünk an-
nyira valo. bekefeget porontsoltál, hogy lakoz
hatnánk hájlékimkby, tsendenséget tanál-
nánk nyugodalmunkby és ily komorn
itéletidk pildájáva nem tettél.

Végheteten hegyelmü Felséges vr Isten
miis azeit a te Sionodnak hegyén le telepedet.
örökséged (Te Tanitványi Sereged) meg jelen-
tünk vri tekintetedelött alázatosságby ez
orábby e könyörgésnek és efederésnek oraján
hogy a mi kiveinkk töredelmeböl kárma-
zott imádtságinkkal engesztelnök a te
ortzad

orkádat, és felséged vélünk s. egész nem
zetünkhet körlött kegyelmességét meg ismer
vén, és jo tetemenyidre valo meltatlansá
gunkat. meg valván, bünös fejeinkk és nem
zetünkk kegyelmet kérjünk

Vétkeztünk vram te ellened meg val
lyuk, és meg sokasitottuk a mi bunenket
mert nem jártunk fedhetetlen a te poron tso
latidnak utáb, Vétkezett a te néped mert
nem betsüllötte meg az ö beleségenek ide
jét, napjait, Vétkeztenek a népnek elöl
jároi mert az igasságot és az itéletet nim
denkor nem követték, Vétkezett az egész
kösség sokképpen, mert meg fertértette az ö
utát és az Izraelnek kentét haragra in
gerlette. Minekokáért el forditotad egy keres
se a te orkádnak vidámságát mi tölünk
nekérre tetted a te népednek dolgát, itat
tál minket rettegésnek borával, a beleség
láttatik el távozni mi tölünk a nyomor
ságnak napjai közelgetnek. és a
korongato. fileleinek okai kintén
jelen vagynak.

De

De oh el fogy hatatlan irgalmassága k. Jn
kinek keretet és hüség béli hüséget az embe
rekk hálúdatlansága és törvénytelensége
meg nem valtoztathattza. és hijaby valová
nem tehéti. Ne tekintsed a mi különös, és
nemrettséges vétkeinket. azokk érdeme kérint
ne bánnyál mi vélünk a te busulásodby, forditz
el söt rolunk a te haragodk vás vesszejét
a pusztitó. népekk sokaságát ne küld mi
reánk, kedvez a te népednek. mely a te ne
vedröl nevertetik és ne mondert ö nékie
Nem én népem vagy te. mulhékkel a te bu
sulásodk haragja és változtasd el a gonosz
mellet el gondoltál mi ellennünk. Terj hor
zánk jo kedveddel, vegyenek elöl minket a
te irgalmasságid; Ne tekintsed nemzetünk
nek. k. nevedhez, és ditsösségedhez valo hideg
ségét, és azért ne költörtes ki földünkböl
mely eddig elé volt, a te Anyaszenteg háza
nak nyugodalmas kállása, a te ditsösse
gedet, Söt tekintsed ama nemes áldo
zatott. a követtségnek vérét, annak

érde

amak erdemeit leÿ kegyelmes a te nepedre. Ne Sadÿel vram minket met meg a te
ítéleted vtánis, tegedet várunk, a te neve
det es emlekezetedet kivánnya a mi Lelünk
Laronál es vralkodÿál körötünk ne engedjed
Földünket vagÿadományul. es örölségül az idege
nek, Imé meg felemlettünk mert a tenger,
ner Sabjai elöttünk fel emelkettenek, a fene
termésetü Logáÿok fel támádtanak, eletünk
re v. kerekentsükre fel fegyverkettenek, Sok a
zott ~~Suba~~ Kúma. az ö erejek mint az ö.
roszlámak ereje, Saraggjok mint a tüznek
Lángja, Ezek az ártásra a pusztitasra á
rontásra

Oh erös. bokssü állo Jsten! Sa erös is a
mi ellenségünk de mi te benned reméinykünk,
mert az vrnak karja nem rövidült meg
Sop meg ne Sabadithatna, kellfel azert
mi mellettünk, vesséd a te kredet es Sakal
madat az ellenség dühösségenek ellenébe,
tilts meg a reánk törekedö gonosz népet,
Sop ne ártson mi nekünk, Sándékjava és
eledelek ne tegyen máskét mint a Juds
eak, Kereddel a te Sabadulásságod

nak

nak ereje által, Sáborgatóinkt utát,
ne körülvehessenek Sorainkat es puskáikat ne
tegyenek földünkh. Te vagÿ a földnek
igaz itélö bÿrája Széld meg azért a
Logary népet, Sop tanálhassa nak-
meg gonosz tanácsokh es Sándékokh,
a fel emelkedett Sabolat tsendesitse le
a meg indult kegyetlenekt Sadalorasso.
kat Kálitsad le, törd el az ö ivelet, kopja
jokat rontsd el, es kelevéket tüzvel e
gesd meg Sop meg ésmerjek mindenek
Sop te vagÿ vr. az egesz földön, minket
pedig Sellyesitsen tsendességh Sop Ki ki a
Te néped körül e mi földünkh az ö hö
lö röve es kígye fÿja alatt nyugodvan
Lelki rest Sabadságh Solgálhasson
Kent Felségedt.

Te Sagÿtad meg vram a te bÿsi
dedh minékünk, Sop lépjenek közörgé
sek, kérések, imádkozások, Saladások a
Királyokért es minden méltósághh
Sellyesitsenek, Sop tsendes es nyugo
dalmas életet élhjünk

mind

minden Jni felelemmel, és tisztesség
gel, mert a jo és kedves dalog a mi
meg tarto Istenünk elött

Könyörgés

Ditsösségnek Királlya, menynek és föld-
nek bölts fundáloja mi hitünknek's remény-
segünknek meg mozdulhatatlan fundamen-
tuma idvességnek egyedül valo kö sziklája.
Felséges Jn̄ Kinek uralkodásod el hat a földnek
minden határira, ditsösséged kiterjed minden
Nemzetségekre, Kiket világ teremtetésének e-
lötte te magadnak szerzettel és az idönek
tellyességében a te szövetsegedre fel vöttél, a te
jobb karodnak erejével meg tselekeszel valamit
el végeztél a te örökké valo Decretumodban, és Tené-
ked semmi végezésedben semmi fogyatkozás nem
lészen soha örökké, hm̄ mindenek meg lésznek
és végben mennek, az ö nékiek engedteretett szép
rendek szerint.

Igen hatalmas, igen ditsösséges Jn̄ vagy U-
ram te, Ugy annyira hogy senki a te kezed erejé-
nek ellenne nem álhat, mert meg rontod mint a
pozdorját, és semmivé tészed azokat valaki magát
te ellenned fel emeli, mert ugyan is kitsoda perel-
hetne az ö Teremtöjével, és kitsoda mondja ö néki
miért tselekeszed ezt avagy amazt, ugyan is ha az
ember akarna perleni övéle, ö néki ezer közzül is
egy meg nem felelhetne.

Te vagy egyedül Jn̄ a merryben, és a földön, és te
hozzád hasonlo senki nintsen. Ezokáért ditsérnek te-
gedet mindenek valakiket teremtettel illyen keppek
szolv

szolván: Mélto vagy Uram hogy végy ditséretet dit-
séget és tisztességet, mert te teremtettél mindeneket
és ate akaratodért vagynak mindenek. Ditséretel ál-
dozik tenéked ami Lelkünk, és minden mi belső részün-
tegedet tisztelnek mert meg váltottál minket, ingyen-
lo kegyelmességedből a mi Fejünkben a' I Cs̄ban, ki az o
halálának általa, el rontotta azt a kinél az halálnak
birodalma vala és meg szabaditotta mind azokat, va-
kik az haláltol valo félelemnek miatta tellyes
tekben rabok valának, hogy lennénk ami Jn̄ü
elötte, választott nemzetség Királyi Papság S. h.
az lelki áldozatoknak meg áldoztatásokra.

Aldott légy Flgs Jn̄ mindörökkön örökké, aki
hagytad te magadat tanubizonyság nélkül, hm̄ bö-
tsességgel, és értelemmel meg ajándékoztál mint
hogy tegedet igazán meg esmérvén teveled együtt o-
ké élnénk; mert ez az örök elet, hogy tégedet meg is-
jenek egyedül igaz Jn̄nek lenni, és a kit el bocsat-
tottál a Jesus Cxst, aki egyszer szenvedett igaz lévén
az hamisakért, hogy minket a Törvénynek átkárol
és a' bünnek szolgálattyátol meg szabadittana, hogy
többé ne szolgálnánk a bünnek, hm̄ ami tagainkat
állatnok igazságnak fegyveréül Jn̄nek, mert nem va-
gyunk mi már az Törvény alatt, hanem a kegye-
lem alatt, melly által ezt kiáltyuk, Szerelmes Atyánk
nékünk az Isten.

Aldott légy seregeknek Jn̄e, kinem néztedа
mi sok büneinket, és tölled valo el szakadásun-
kat, hm̄ hozzánk valo irgalmasságbol el engedt-
ted sok ezer Talentumni adosságunkat a Jesusnak
érde

erdeméért, és minket az örökké valo veszedelemre
ki nem taszitottál, hanem amaz örvendetes sententzi-
át hallattad mi velünk. Ne fély én népem mert te Iste-
ned vagyok én, és te meg szabaditod oh Izrael. Söt mi-
dön ez világnak Istentelen fiai, fel fegyverkeztenek
hogy minket mint az kenyeret meg egyenek, és tellyes-
séggel el veszessenek, akkoron is te oltalmaztál minket,
lelki fegyvert adtál kezünkben, és gyözedelmesekké
tél minket minden ellenséginken és az öbosszu-
kra asztalt terítettél minékünk, és a te házadk
gyaival taplaltál minket.

Te benned biztunk Uram mi eleitölfogva, és meg
mostan is te benned bizik ami Lelkünk, noha bünösök
vagyunk, mert kik biznak az Ur Istenben, azok nem
esznek el, hm̄ mint a Sion hegye meg álnak, el
sznek azok a kik nem biznak az Urban, és az ö szi-
ek el fordult az Urrol. Tanits ezokáért minket
böltsen számlálni ami napjainkat, hogy életünkben
és halálunkban egy fö nyereségünk légyen a Cxs.
a' te sz. Lelked vezérellyen minket egyenes uton.
Adjad Uram h. mi magunkat minden világi gyönyö-
rüségtöl el forditván, tsak az oda fel valokra vi-
sellyünk gondot a hol vagyon a mi Fejünk a I.

Adjad Uram Jn̄ hogy ami gonosz indulatainkat
meg öldökölhessük melly meg veszett agonosz kivánu-
ságok miatt, és öltözhessük fel amaz uj embert, melly
Jn̄ szerént teremtetett az igazságra, és a valosagos
sz. életre. hogy mi tenéked szolgálhassunk éle-
tünknek minden napjaiban lélekben és igazságban

Te h.

Te hozzád emelyük fel szemeinket az magos ég
Oh minden áldásoknak kutfeje, mert minden jo ado
mányok és tökéletes ajándékok tőled származn
szabis áldást mi reánk magos mennyből, ej rest
i lelki szükségeinkre tartozo jókkal áldj meg min
ket, áldgad meg ami egész életünket, szűz ej ripra
elevel, Teremts mi bennünk uj szivet, ej uj lelket
és a te sz. Lelkeddel reszerelly minket, ate paran
csolatidnak meg öriziére, mert azokban gyönyö
kodik ami szivünk, oszlassad el ami szivünknek
szeretes felleget, világositsd meg lelki szemeinket a
te Evangeliumodnak világosságával, h. annak
világánál láthassunk olyan világosságot, melly
gyon minékünk örök életünk, ej mennyei dic
ségünk.

Tegy jol ate jo akaratodból a Sionnal, épits
meg a Jerusalemnek kő falait, Szeggyenüllyenek meg
és gyalázat légyen jutalmok a kik gyülölik a Si
onn sokan vannak Uram ennek az ö ellenségi, kir
ate nejed ellen álnok tanátsot gondolnak, ej azt
mondják: Jerek vessük el ezeket, hogy ne légyen
többé nemzetség, ej ne nevezzétsék az Izraelnek ne
ve. De te Izraelnek Istene, tegy szégyent azok orszá
ján és tanátsokban bolonditsd meg, hogy ate ne
ved ki ne irtassék meg ok Uram.

Engedj békességet Sz. Ir ami Társaságunkban
s tartsd meg ebben ate drága beszédednek hirdetéjé
s tanitását adj ennek végben vitelére alkalmas es
közöket hogy a te Evangyiumodnak ripra tudomásonya
ki terjedjen minden helyekre.

Müj U

Müs Uram lik ez orában kiálltunk te hozzád
e reád bizzuk magunkat, légy azért minékünk ke
gyelmes gondviselönk, hogy békességben lakvan ami
földünkben, dicsöjünk regeder Amen.

Alia Devotio. 1777. Die 1 Julii

Sionnak dicsöséges Királlya mi hitbéli Atyánknak
Szövetség Istene, nagy Ur; Ki ate Királyi szekedet
helyheztetted a magos mennyekben és mindeneket
rselekedet bölts akaratod szerint, az mennyen
es a földön

Dicsérettel áldozik uram teneked az menyeje
regeknek sokasága, a Sz. Angyalok, és a választat
lakoknak serege regeder ripszebnek, ej ate tiszta tes
ider hirdetik, meg a Szent Szopok is szájokban viselik
tiszteret, mert tsak egyedül vagy olly Ur kinek di
csöséged földéről rakva mind a meny es a föld.

Mélto is Uram hogy dicsérjen tegeder minden, es
hirdesse tudálatos bölcseségedet, mert ugyan is eleiből
fogvan bölts gondolatokat gondolsz mi felölünk, agyh
mikoron meg nem születtetünk volna, te magadnak
választottal minket, és mint választott népet, minket
ate barátságodra felvettél, ami fejünkben a Jésus
Krisztusban, hogy lennénk öneki meg dicsöitett
Társai örökül.

Mitsoda Uram az ember hogy meg emlékezel ö rola
mitsodák vagyunk mi bünös Adamnak maradéki ki
röl Felségednek vagyon illy gondja; mert ugyan ej mi va
gyunk azok az engedetlen fiák, akik tegeder mint ebyan
kat nem tiszteltünk, mint Urunkat nem feltünk, sőt

a mi

a mi gonosz büneinkel regedet gyakorta meg bántyuk, és a' bosszu állásra felindittyuk, mellyet minket mellán meg emészthetél volna, és az ő-rökké való kárhozatra vethetél volna, te oh irgalmasságnak Ine, nem szétted ami büneinknek erdeme szerint, hanem a te irgyen való kegyelmességedből, minket meg tartottad, és mineknk örök dicsőséget, és élettet ajándékoztad, ama te szerelmes Fiadban az Ur Jesusban.

Ennekokáért regedet áldyunk ami Lelkeink és es orában ate nevedben énekel dicséretet ami nős gyülekezetünk, mert te mi hozzánk emberek nek Fiaihoz kegyelemre indultt, és irgalmasságodnak sokasága szerint, meg bocsátod ate hiveidk ellened vetkezedet bünöket, és te hozzád meg térnek, hogy valoban meg bánvan ellened vetkezedet gonoszságokat és tanállyanak tenálad szendy békességet, és lelket emeretiben meg nyugodjanak tudván, hogy nem hadja el az Ín az ő képét.

Mindazonáltal meg vallyuk uram minden ezen tetteinkre méltatlan voltunkat, mert bünösök vagyunk, és meg mostj tsata faiveret, és artatlanságban meg tsosor kezeket nem nyujthatunk fel te hozzád, mivel mi gyermekségünktől fogva mind ezideig, minden meg utálás nélkül ugy követtük a bünt, mintha egyan tsak a bünnek lekedetire teremtettünk volna, uggan is a mi bünseink méltatlanokká tettenek minket arra, hogy szemeinket fel emelnök az égre. De oh Ín valyon Kihez menyünk ha te be nem fogadsz

benn.

benneket, kivel s mivel vigasztalyuk magunkat, ha te nem könyörülsz rajtunk, keserves igyünkben sak az elmult ejtsakában; ha te nem örizsel volna minket oda lett volna a mi életünk, és mint tekünnénk a sirben, könyörüly azért mi rajtunk, és a te orczádat ne rejtsed el mi tőllünk, mert mi hasznod uram ami vérünkben, ha az halál teper verembe, hiszem a kopporso nem dicsér tegedet, és az holtak nem hirdetik tynda dolgaidat, hanem az elökmint müj mostan.

Emlékezzél meg uram Ín arrol hogy te mi Atyánk vagy, és te Fiaid, és alázatos szolgai Leányid, kik te nevedről nevezetünk, ezért ate haragodban ne kelly ki mi ellenünk, ne engedjed népedet veg képpen meg emésztetni, sőt midőn es világnak, sok gonoszsai, mint sebes ár viz ugyan össze ürtenének mi rajtunk, akkoron ty rejtsed el világi boldogtalan életünket szárnyaidnk arnyékában, hogy mint te benned örvendetes gyünk életünknek megtartojában, lelkünk idvessegének meg adojában.

Mivel gedig es jelen való világban, tsak jóknélkül sem lehetünk, kérünk tegedet Felséges Isten, minden mi szükségeinkre tartozo jókat szolgalatyi kis minéknk, hogy azoknak nem léte miatt, tévelmay dolgoknak követésére el ne vetemedjünk, és annál ty nagyobbunben ne essünk, vétkezvén felséged, és a te szent tetzésed s akaratod ellen.

Tartsd

Tarts minket egességben békességben, e mái napnak minden folyamatiban, és ami szívünkből tisztits ki minden gonosz gondolatokat, hogy ez világnak szemfény vesztő gyönyörüségének fellettéb valo kívánságától el vonván magunkat, csak oda igyekezzünk, a hol vagyon a mi Urunk Jesus Cs az egekben Amen.

Clausula

Ur Jn bánnyál irgalmasságodszerint mi velünk, és borsássd meg ami büneinket, végyed is kegyelmesen ami könyörgésünket, mellyet te elődben fel borsáttottunk, és tégy bizonyosokká minket azokfelöl: igy szolván: meg borsattattak ami bünetek, menyetek el és többé ne vétkezzetek a Kristusért Amen.

Oratio Communis.

Fenyes Egekben ditsőszegésen Uralkodo Ur Jehova erős, irgalmas, és Kegyelmes Jn ki a te kegyelmeddel környül vészed a tegedet felöket, és irgalmassagodat fenn tartod ezer iziglen azokan akik tegedet szeretnek, ki meg engedett az bünt, és az álnakságot, de azt büntetetlen semmiképen nem hagyod, hanem meg látogatod az Atyáknak álnakságokat a Fiaknak Fiaiban harmad, és negyed iziglen.

Igaz vagy Uram te minden tselekedetedben igazak tenéked minden te itéletéid, mert midön teremtéd az embert jová a te kepedre, és hasonlatosságodra teremtéd azt, fel ékésitvén igazsággal és szentséggel, hogy az ö Teremtö Jnét igazán meg esmerné szive szerint szeretné, ditsérné és felmagosztalná, de az ö teremtö Jnétöl el szakada, keresvén önnön magának hijában valtgondolkodasokat, és igy egy ember által bé jöven e világra az bün, az bün által az halál, és ekképen mindenekre ki hattott, kiben mindnyájon vétkeztünk, ugy hogy már ma nem lakik mi bennünk az az ami testünkben semmi jó, mert ugy meg romlott ami természetünk, hogy ajonak meg gondolására, is nem vagyunk alkalmatosok mi magunktol. Ugyan is kitsoda adhatna tisztát a tisztátalanbol, holott mi meg ami Anyainknak méhében bünben fogantattunk, bünben születettünk, életünknek minden napjait bünnel töltöttük el, és meg mostan is mint a vizet ugy isszuk az álnokságot.

Nyilván vagyon az Jnnek haragja mennyből az embereknek minden hitetlensegek és hamisságok ellen, mert nem olly Isten vagy Uram te ki gyönyörködnél az hitetlenségben, és nem lakik tenálad a gonosz, sőt mind az eredet, mind pedig a cselekedet szerint valo bünért meg itéled az embereknek minden fiait, mert ez az Jnnek igaz itéletinek ki mutatása, hogy meg fizessen kinek kinek az ö tselekedeti szerint, amint tselekedet ez életben jót vagy gonoszt.

Innen vagyon oh igazságnak Jne, hogy ami büntetéseink mi ellennünk felkészültenek mint egy

egy Innepnapra, és ami nyomorgattatásainknak napjai igen megh fokasztattanak, mert nintsen kinek kereszné a' Jehovának nevét, nintsen ki jót tselekednék nintsen tsak egy-is.

Ezokáért félünk és retegünk ok Jn szemeinket fel emelni az egekre, mert retenetes dolog az elő Jmnek kezébe esni, midőn az Ur ki jö nagy haraggal mint atüz, ki annyira eg, hogy senki azt meg nem elhatzya. Kitsoda ij volna Uram az, aki meg álltatna azt haragos orczád elöt midőn fel indulsz, De kitsoda rejthetné el magát k te mindeneket látó szemeid elöt, ej azt orczád elöl hová furna, ha az mennyben hágunk ott vagy, ha a koporsóban vetnök ágyainkat ott ij jelen vagy, ha az hajnalnak szárnyait vennök, ej a tengernek utolsó határára mennénk, oda ij azt kezed vinne minket, ej azt jobb kezed meg fogna minket.

Oh Jelleg, Jn minodon állyunk hát meg te elöted ej minodon igazulljunk meg azt tiéd széked elött, tudván hogy egy test is nem igazulhat meg a' Törvénynek tselekedetiből, mert a Törvény Lelki állat de mi Testiek vagyunk, ej rekesztetünk a bün alá, mellyben az egéß Törvényt megtsorbitunk, az elsőtől fogvá az utolsóig, Parantsolatidat által haftuk. sem pedig ami jo tselekedetünkből, mert nékünk leg jobb tselekedetünk ij bünnélkül nintsenek, mindenjájon olyanok vagyunk mint a tisztátalan, ej mint a' vérben megfertéztetett ruha, minden mi igazságunk, aki jobb mi közzülünk olyan mint a Fövj, ej a ki leg jobb mint a tövis bokor, ezokáért nem furunk el tetőlled ha meg ölsz is bennünket, hanem fiui bizodalommal meg álvan a' te segedelmedet vágyunk.

Mint hogy pedig más fundamentumot nem vetheti azon kivül amelly egyszer vettetett ki a Krisztus ezen a Fundamentumon epitsyük ami kötyörgéseinket, ej ekképen keresünk tegedet, mert tudjuk hogy a Krisztus azért jelent meg, hogy ami bünéinket el törlené, ej bün ö benne nintsen, noha az minnyajunknak álnakságát ö'reá vetette, ennek méltóságát, drága vérének érdemét, igaz hitnek álala egyben kaptsolván, azt irgalmasságodnak oltárára fel visszük ej meg áldozzuk ß. házadbeli tsúnk tégedet legy irgalmas, legy kegyelmes minékünk, ellenzed tselekedet gonoszságinkról többé meg ne emlékezzél, hanem vesséd olly messze te tőled, melly messze nap kelettől nap enyészet, bünéinknek nagyságát mondd az Ur Jésusnak drága vérével, mos meg minket izoppal, és mi szépen meg fogsulunk vonj minket ej mi te utánnad furunk.

Oh irgalmasságnak Jte avagy mind örökké el vesse minket, ej azt haragod nem szünik meg ellenünk? Ne perelly mivelünk Jakobnak nagy

Jte

Jnc, mert ha ami büneinket meg tartándod Uram
kitsoda álhat meg te előtted sőt ate irgalmasságod-
vegyenek elől minket, és kegyelmességed fedezzenbé
minket, a Jesusért a te fel-kent Királyodért, a ki
rendeltél örök időknek előtte, hogy leune a bünö-
söknek meg váltoja és szabaditoja, mert illyen
Papi Fejedelem illet vala minket, ki az egeknél ma-
gossságosb, kinek ne leunne szükség minden na-
pon áldozni, a ki egyszer szenvedet igaz lévén
az hamissakért, hogy minket Jnkez vinne, és
minket távol valokat, közel valokká tenne.

Kelly fel, kelly fel oh Irgalmasságk Jnc környö-
rüly a Jsinon, a te Anyaszt. egy házadon kit el vá-
lasztvad te magadnak minden időknek előtte, mer
idejé hogy néki kegyelmes meg, mutasd meg val-
ban hogy te vagy aszon ki a Jákobon környörülsz
és az Jszraelt minden ingyéből ki mented, for-
ditsad haragodat a Pogány népekre, kik tégedet
nem ismérnek és nevedet nem tisztelik

Mi Uram ate nevedről neveztetünk és ate sen-
tséges nevedet ajnisszünkben és Lelkünkben szün-
telen hordozzuk, Környörüly azért mi rajtunk,
és minékünk kik ate kegyelmedet okajtyuk kegyd
mezz meg, ami nyomoruk állapotunkat szánd g,
fonyorgato veszödöt rövid öszve, és vesszed a tüz
ben fordits[illegible] Sz. orczádat hozzánk, és ate szolga-
idat lássad környörülő szemmel, szálits anak bere-
ssegét az hegyek atenyjedre és igazságot az hegyecskeknek

Oly Atyánk Jsteneünk kérünk tégedet hogy ate irgalmasságadat lássad mi rajtunk, hogy meg tudjad minden hogy kegyelmes vagy az haragra és kegyelemmel bővölködő ategedet szerezöknek, a kik igaz penitentiát tartvan bünökből tehozzád meg térnek
Uggyan is mi hasznod volna Uram benne hogy minket teremtettél ha a pokolra vetnéd azu lelkeinket, és hogy láttzanék meg mi hozzánk a te irgalmasságod, ha a te orczád elől el vetnél. szany meg azért Sz. Atyánk ate Atyai szeretedből, és irgalmasságodból melly meg ma rad mind örökké.

Teremts bennünk tiszta szivet és az erös Lelket ujitsd meg mi nálunk, hogy meg törödött szivel, és Lelekkel a mi gonosz életünket sirathassuk meg a bünt és a bünnek veszedelmes vagyát elkerülhessük. szeretkedjed nagyon hogy bereseg ben tényleg mi közöttünk, a te mennyei bölcsességed, az igazság és az irgalmassság tsolgaj ság egymást ami utzáinkan. S te bessédednek hirdetöjéért vidd el azok közibe, a kik a Pogány ságnak és az Anti Krisztusnak seregében vagynak ismérjed meg magadot azokkal hogy tudjanak tégedet Lélekben és igazságban tisztelni

Lásd meg Uram ate Anyaszt. egy házadnak gyét, ate Perlicze galambodnak sovát, nézd meg

az ö nyomoruságát, tapogasd az ö sebeit, ÿ az ö parazsfrait elölled el ne kergesed, szeggyenüsd meg az ö ellenÿeit oh Zebaoth, és gyüred meg annak nyilait hogy a Jákob örüllyen, ÿ az Jerusalem lakozói bátorságban.

Áre Atyja sz. egy Kazadnak ékessegeit abrahámnak kerekeket rattad meg minden hellyeken, és közöttünkis, leg főképpen e mi Társaságunkat, ebben a Tanitókat ruházzad fel böjtös éggel lelkével a Tanulókat kegyességgel ÿ engedelemmel

Adj minékünk olly kegyes Parancsolókat kik ennek szükségének ki porolására, tegyenek illendö jó akarattal.

Mi volluk is kik arc szined elött állunk ne feledkezzél el nagy ur Isten ha már lakó hellyet szerzettél mi közöttünk, ha mi arc nevedtöl nevezetünk ne hagy el minket. Hogy lészen ojtalan áldozatot viszünk te elödbe ÿ ami ajakainkat dicsöitsét be adjuk te néked, hogy lészen ely szünk hogy ite földön tökéletességgel ÿ békességgel, feltekintetvén, meg ismérjük jó tetteidet, hirdetjük e világnak kegyességedet, ÿ arc nevedet örökké fel magosztallyuk Ámen

Figurare he Preez in Schola Rect. Cellae Sudad 1771. 26a Junÿ

Reggeli Könyörgés

127

Felsegez mindenhato Isten ki teremtetted az eget, az egeknek egeit a' földet, es a' mellyek a' földön vannak, az egek seregei tegedet imádnak, mert mind az égig fel magosztalt arczod a te jovoltod, és a' te igaz mondásod a' felhökig vagyon.

Fel magoszczal a mi szivünk tegedet oh igazságnak Istene, mert te valál a mi világossagunk, és szabaditonk az elmult éjczakában, azért nem volt minékünk semmi félelmünk és retegésünk, el rejtetél minket a' te Sátorodban ellenségink elöt, kiáltottunk te hozzád, imé ki hozád a' mi lelkeinket a' koporsobol, midön sokan a' koposoban le szállottanak.

Esmértél oh Isten minket, minek elötte még ingyen sem volnánk, az életnek könyvébe fel jeggyezted neveinket a' mi Atyáinknak méhétöl fogva te tápláltál minket, és a' veszedelemnek örvényéböl, oh melly sokszor meg szabaditottal, te hozzád kiáltottunk ÿ meghallgatál.

Mikep

Miképpen Könyörül az Atya az ő Fiain ugy Könyörültél mi rajtunk Kegyelmes Atyánk, midön a Veszedelemnek sárjában mint a meg holtak fekünnénk, a te szerelmes Fiadot adád érettünk a keserves halálra, hogy az ő halála által fel kelnénk a' bünnek sárjából, és ujj életben járnánk, és tenéked lennénk ditsősségedre szenteltetett edényeid, járván a te parantsolatidnak utaiban.

Oh Istennek hozzánk való nagy szerelme, mellyet közlött a' Jéhova a mi Lelkeinkel, meg vallyuk mi Istenünk ezen jotéteményeidre érdemetlen voltunkat; ellenben boszszu állásodbol minden ítéleteidre erdemes voltunkot; mert nem betsüllöttük meg a te Kegyelmedet, meg tapodtuk a Szövettségnek drága vérét, járván gyermekségünktöl fogva a mi gonoszindulatainknak utaiban.

Esmérjük oh Isten a mi vétkeinket, és a mi büneink szüntelen forognak elöttünk, Te ellenned; tsak Te ellenned vétkez

vétkeztünk és gonoszságot tselekedtünk a te szemeid elött; szégyenlyük és átallyuk fel emelni elödbe szemeinket és ortzainkat, mert a mi álnakságaink a mi fejeinket fellyül haladták, a mi büneink mind az égig nevekedtenek.

Jelen vagyunk azért mostan oh mi Istenünk a mi Ifjuságunktol fogva tselekedet vétkeinkben, és azért nem lehet hogy elötted meg álhassunk. Mit tselekedjünk hát oh embereknek örizöje, és mivel mennyünk Sz. Felséged eleibe: Imé mi meg fertéztetett ajaku emberek vagyunk, és bün vagyon a mi Kebeleinkben. Reménkedünk oh Könyörülö Sz. Atya Felségednek, emlékezzél meg a ma Te edes Atyai igéretedröl, a mellyben azt fogadtad, ha a' bünös Te hozzád meg térend, büneit meg betsátod és többé vétkeiröl meg nem emlékezél.

Utállyuk oh Isten és bánnyuk a' mi sok vétkeinket, mellyeket Te ellenned tselekedtünk, ezoknak véget vetunk és ezután a te akaratod szerint életünket

tünket rendelni igyekezzük.

Térits meg azért Uram minket, és meg térünk, vony minket és te utánnad futunk; mert imé akaratunk vagyon a jóra; de hogy azt tselekedjük nints arra tehettségünk.

Moss meg minket a' mi büneinkböl és meg tisztulunk, forditsd a' mi büneinktöl a te orczádot, és minden mi álnokságainkot töröld el. Teremts bennünk tiszta sziret, és a' Sz. Lelek Ur Istent ne vedd el mi töllünk, ad meg minékünk a te idvezitésednek örömét, és az engedelemnek lelkével erösits meg minket.

Oh édes Jésusunk a ki drágalátos véredett érettünk ki ontottad, noha sok büneinkel tégedett mint jó Istenünket meg bántottunk, mind azonáltal Te hozzád mégyünk, bizván a te bünösöket vigasztalo szovaidban: Mindnyájon kik meg fáradtatok, és meg vagytok terheltetve a ti büneiteknek miatta jöjjetek én hozzám, és én meg könyebbittelek titeket.

Te hoz-

Te hozzád mégyünk oh mi tökéletes Közbenjáronk, mert imé a mi büneink mint egy erönk felett reánk nehezettenek; Szabadits meg minket az halálnak testéböl végy bé meg egyszer a te Kegyelmedbe; esedezzel mi érettünk Sz. Atyád elött, hogy örömmel halhassuk az Atyának a ma vidámitto szovait: Bizzatok fiaim meg botsattattak tinéktek a ti büneitek.

Oh mi mennyei örökségünknek kivánatos zálloga Sz. Lélek Isten! jól-lehet sokszor meg keseritettünk a mi büneinkel Tegedet, és a Te Templomodot meg fertéztettük, mellyre nézve méltok volnánk hogy minden Te Kegyelmeidtöl meg fosztatnank, de oh aldott Sz. Lelek Ur Isten alázatoson könyörgünk Sz. Felségednek jöjj bé meg egyszer mi hozzánk, tisztitsad meg a mi szivünket a' holt

tselek

kedetektöl, hogy ullyujjunk meg fel öltözvén amaz ujj Embert, melly Isten szerént teremtetett az igazságra, és a valoságos Sz. életre.

Uram a ki adsz Sz. böltsességet es a kinek szájából tudomány és értelem származik, kiáltunk Te hozzád a' böltsességért, és az értelemnek meg nyeréséért, meg nyittyuk a mi szájainkat, mert jobbennek kereskedése az ezüstnek kereskedésénél és drágább a Kárbunkulusnál.

Adj minékünk böltsességet, hogy érthessük meg a te félelmedet, és juthassunk a te igaz esméretedre.

Vezérj Uram minket e' mái napon, ij a te parantsolatidnak utaiban, hogy elne révellyedjunk, áld meg valamellyekre elmeinket elmeinket v. kezeinket ki terjesztedjük.

Légy minékünk erös bástyánk hogy minden veszedelmek ellen bát ron meg álhassunk e mái napon. Es ön estvéli orát érvén békességben hálá adassal magosztalhassuk Sz. Felségedet, kegyelmes meg tartásodért, a Jesus Kristusnak Sz. Nevében, 's erdemében halgass meg Amen.

Reggeli Könyörgés.

Nagy irgalmasságu tiszta igazságu, tökéletes Szentségü Isten, a ki ülszkezdettöl fogva mind örökké az egeknek egein; és szemléled az Embereknek fiait, hogy meg fizes kinek kinek az ö tselekedete szerint, hogy irgalmas légy az irgalmashoz, tiszta a tisztához, ellenben pedig a bünösre, és a hitetlenre kit utál a' te Lelked botsátod a te busulásodot, és a' te haragodnak habjaival nyomorgassad azt.

E drágalátos tökéletességeidnek Szemléleseben gyönyörködik a mi szivünk és örül a mi Lelkünk és azok bau

n nyugtatván meg reménységünket
fel emellyük Te hozzád a mi szemeinket
és kezeinket.

Te ugyan is oh Isten a te irgalmasságodbol mi rajtunk bünösökön Sz. Fiadnak érdeméért könyörülvén országot készitettél minékünk öröktöl fogva és annak örökség szerint valo birására el hivtál minket sz. hivatallal adván minékünk a fiuságnak Lelket, hogy annak vezérlését követvén, járjunk a te igazságodban és szentek légyünk hogy a miképen Te szent vagy, hogy mikor az hitetlenek és az Istentelenek a te ortzád elött el üzettetnek; akkoron mi közelithessünk a Te nálad el rejtett kintsnek boldogságára.

Es irgalmasságod és igazságod az oka; hogy világi életünk meg nem emésztetett, és hogy a kisérteteknek terhe alatt el nem fogyatkozott a mi erönk; Te ugyan is nem csak meg tartottad

tartottad a mi életünket; hanem meg erösitettél minket, minden féle kisértetek ellen mint a meg szállott város gyakorta ostromoltatunk, hogy elne fogyatkozzék a mi hitünk és elne tsüggedjen mi bennünk a te benned vetett reménységünk.

Ez elmult ejtzakában is a te rejtékedbe rejtetted el a mi életünket, és a te árnyekodban nyugodott tsendesen a mi fejünk azért áldozunk Tenéked hálá adásnak áldozattyával a te szentségednek Templomában, vigadozunk, és örvendezünk a te jovoltodban.

Meg vallyuk Te elötted oh mi Istenünk hogy mi bünösök vagyunk, és el nem fedezzük elötted a mi hamisságunkat, botsássad meg azért azokat minékünk a te Sz. Fiadért, kinek nevében könyörög minden Sz. a meg halgatásnak idején.

Tarts meg mi bennünk a Fiuságnak Lelkét, hogy tanitson minket a te utaidra és szakaszszon el minket e világtol és irtsa ki belöllünk a Testnek kivánságait, a Szemnek bujálkodásait és e világi életnek kevélységet, ellenbz nevellye

nevellye bennünk az igaz hitet, bövölködtesse a' szeretetett, és erösitsen meg minket minden féle kisérteteknek elviselésére.

Tartsd meg igazságodot, és irgalmasságodott világi életünkben ij, és rejts el minket a te orczádnak rejtékében az Emberek-nek kevéllységek elött és az háborgo nyelvek elött.

Legyen a te irgalmasságod az Anya-Szentegyházon is, végyed fel annak ügyét e nehéz és bajos idökben, a te örökké valo karjaidra, és oltalmazzad azt a te segiltségednek Paissa által, hogy aláztassanak meg annak ellenségei, és tapodtassanak meg annak minden magosságai.

Légy irgalmas az Arvákhoz és az özvegyekhez, és a Te Házadnak minden szegénnyeit vigasztald meg a napokk utánna mellyekben láttanak sokgonosz.

Nefelejtkezzél el a te Házad hüséges Dajkáirol 's gyámolirol, mellyek nagy hüséggel viseltetnek a Te szentidhez

tidhez hanem jutalmaztasd meg azoknak fáradságokat.

Légy irgalmas mi hozzánk is oh mi Istenünk e' mái napon, és hordozzon minket a' te Lelked a te igazságodban hogy el üzvén a Setettségnek munkáit, mint illik nappal ékesen járjunk és mindeneket a te ditsösségedre tselekedjünk, hogy szállyon mi reánk a te áldásod, és láttassék meg a mi kezeinknek munkáin a te jovoltod, hogy az estvének idejére békességben általmenvén akkoron ij tisztelhessünk Tégedet Amen.

Estvéli Könyörgés

Világosságban lakozo; örökké áldando és Imádando Felséges Iñ; Tégedet tisztelnek, mind a' Szentek a' menyegben, mind pedig az igaz Hivekitt a' földön; mert elégséges vagy Te mindenekre, mivel az egeknek egei bé nem foghatnak, Tégedet és bé töltheted

heted á Lelkeknek végheretlen éjséget és Szom-
juságát á te veled valo örömmel, és a te veled
valo egyesülessel, szereted is azokat, és meg
jelented Te magadott azoknak akik Tege-
det Keresnek szorgalmatoson.

Bizonyára boldog Lélek az aki Te veled
jár és veled társalkodik, mert napoknak
hosszasága vagyon annak jobján, gazdag-
ság és ditsösség annak ballyán, az ö utai
gyönyörüségnek utai, az ö ösvénnyei bé-
kességnek ösvénnyei.

Ezokáért imádunk miis Tegedet á mi
Lelkeinknek alázatosságában, mert Jená-
lad vagyon élete, és öröme a mi Lelke-
inknek

Te szerettél minket mikoron ellen-
ségid volnánk Te adtál minékünk örök
vigasztalást és jó reménységet, mikora
bünnek sárjában hevernénk. Te hivtál
el minket Sz. hivatallal, hogy végyük
bé az igazságnak szerelmét ami id-
vességünkre, hogy töltse bé minekünk
a te jóvoltodnak minden akarattyát
és a hit

és á hitnek tselekedeteit a te eröd által jobb
kezed felöl állattál minket, hogy verhessük
viszszá a lövöldözöknek nyilait, hogy e világ-
nak szelveszes habjai meg ne tantoritsa-
nak bennünket.

Szeretted világi életünket, és meg ujjitot-
tad minden napon a te irgalmasságidott,
és a te szárnyaidnak árnyékaban nyugo-
dott tsendesen á mi fejünk azért ditseke-
dünk á te meg tartásodban, hogy el ne
nyomattassunk é világnak szelveses hab-
jai által.

E mái napon is ki terjesztéd mi reánk
a te kezeidet, meg elégittél a te jovoltodbol
és minden veszedelmek ellen meg oltalmazál.

De benn vagyon mi bennünk az álnok-
ság, és ami kebeleinkben az hamisság, oh
egész földnek igazán itélö Birája; bo-
tsássad meg azokat a te Sz. Fiadért, és
á mi hamisságunkat á Szövettségnek vé-
rével töröllyed el; hogy leggen a te Lel-
ked ami vezérünk, és a te igéd ami Lábain
nak szövétneke, hogy tanulyuk meg a te
igazsagod

igazságodnak törvényét, és igazgattassanak a' mi utaink a Te parantsolatidnak görizesére.

Légyen a te jobb Kezednek áldása a mi életünkön, és minket, 's egésségünket, valamellyek az életre szükségesek szolgáltassad ki, hogy hirdessük a Te Kegyelmedet, és beszélhessünk nagy örömmel a te jó voltodról.

Könyörgünk Tenéked a Jerusalemnek békességéért, légyenek szerentsések azok akik a jót szeretik, légyen bekesség annak kerítésében, és tsendesség az ö Tornyaibau hogy Szolgalhassanak a' Szentek Lélekben, és igazságban, és minden nap igazság áldozattyát vihessenek Te elölbe.

Légy irgalmas az árvákhoz, és az özvegyekhez, és a te házadnak minden szégénnyeit vigasztald meg.

Terjeszszed ki mireánk is oh Jn̄ a te szentseges kezeidet, és fedezbé minket a te szárnyaiddal, hogy e reánk jövö felelmes, éjtzakábau a' tsendes és merrekletes álom által meg ujjulváu és felvirradváu az hol

az holnapi napra békességben hala adásnak jó illatu áldozattyával járulhassunk Sz. Felseg eleibe Amen.

Clausula

Szolly örömet, szolly vigasztalast a mi Könyörgéseinkre, és a te jobbod felöll állo Kristusodnak Közbenjárásáért, botsass el minket meg áldva, és meg igazulva a Jesusnak Sz. Nevéért Amen.

Alia Clausula.

Ameg halgatásnak jó reménysége alatt botsáttottuk fel a' mi alázatos Könyörgéseinket, oh Jn̄ mi Jn̄ünk, Kérünk annakokáért tégedet hogy botsássel minket áldással Sz. szined elöl a Jesuséért Amen

Könyörgés Réggeli.

Örökké elö, láthatatlan halhatatlan Isten, kinek egyedül vagyon magadban életed, meg foghatatlan ditsösséged: Jol tudjuk és Felséged elött meg vallyuk mi azt, hogy nem vagyunk méltok arra, hogy szemeinket a te szentseges egeidre fel e melyük

mellyük, és könyörgésünket Te elödbe nyujtyuk hogyha ámi érdemünket 's méltoságunkat tekinted. Mert ugyan ý vádol minket a mi Lelkünk esméréti, á mi büneink tésznekarrol tanubizonyságot mi ellennünk.

Mindazonáltal Kegyes és irgalmas Isten, mivel á te ki mondhatatlan irgalmasságodbol, meg parantsoltad minékünk hogy mi minden némü szükségünk ben egyedül tsak Teged hivjunk segiltségül, meg is igérted hogy meg halgatod a mi sziveinknek hozzád valo fel emelését, de nem á mi érdemünkért, hanem a te Sz. Fiadnak egyszer elégséges áldozattyáért.

Annakokáért a te irgalmasságodhoz follyamodunk oh irgalmassággal gazdagon bővölködö Sz. Isten; azok között a te számtalan jó tétemenyeid között; mellyeket közönségesen minden emberekkel közlöttél és közlesz; mert minket annyi jó tétemenyekkel szerettél, ugy ahira hogy azoknak sok és nagy voltát ki nem mondhattyuk meg elménkel is azoknak sokságát elégge meg

meg nem foghattyuk

Mert ugyan ý ki vöttél minket az ördögnek hatalmából, és á Te Sz. Evangeliomodnak tökéletes esméretére hivtál; ki hoztál minket az Anti Kristusnak dögleletes bálványozásából, mellyben mint valami vakok tévelgünk vala, és á te igazságodnak tsudálatos világosságára által hoztál; mindazonáltal el felejtkeztünk a te jó tétemenyeidröl, és tsak ami kivánságainkat követtük Tégedet á mint kellett volna mélto képpen nem tiszteltünk, mint urunkot nem féltünk.

Annakokáért ha á mi érdemünk szerint akarnál mivelünk tselekedni, mit érdemlenénk egyebet a veszedelemnél, és mit várhatnánk egyebet a meg vettetésnél.

De mivel hogy tsak Te vagy minékünk Istenünk és Atyánk, mi pedig tsak földböl formáltatott tserepek vagyunk; Te vagy á mi Teremtönk; mi a Te kezeidnek tsuda tsinálmánnyi, és alkotmannyi vagyunk. Te vagy a mi Pásztorunk, mi a Te mezödön lévö nyájad legeltetésének juhai vagyunk.

vagyunk; Te vagy a mi Meg váltonk, mi pedig á ta meg váltott nepeid vagyunk; Te vagy a mi Atyánk mi pedig a te örökséged vagyunk.

Ne büntéss azért minket a Te nagy haragodba, és ne ostorozz busulásodban, hm̄ fegy meg minket engedelmesen, és az mely jó dolgot bennünk el kezdettél, azt a te kegyelmed által vid tökéletességre mi bennünk, meg mutatván azt mind é világ elött, hogy csak Te vagy a mi meg tartó jó Istenünk.

Jol lehet Uram a te saját Neped az Izrael is gyakorta sok és nagy bünökkel meg keseritett Tegedett; Te is Uram méltó büntetésekkel meg büntetted öket; mind azonáltal valamenyiszer hozzád meg tértenek; mind annyiszor kegyelmedbeu vetted, és haragodott azért á Szövettségért mellyet régen kötöttél volt, á te szolgaiddal az Abrahámmal, Isákkal a Jakobbal rollok el forditottad.

Miis Uram ezen te frigyes Neped vagyunk; annakokáért ne tekintsed ami büneinknek ruttságát; hanem ami keze sünknek

sünknek az Ur Jésus Kristusnak esedezésére nézvén; ö benne á te szined örömünkre vilagoskodjék; hogy lehessünk mi Uram másoknak példái és a te utaidra tanit hassuk a bünösöket.

Emlékezzél meg Uram á Te házadrol, és a Te Lábaidnak Sámolyárol; az egész földön mutasd országlásodat, és az egész világ elött terjeszszed birodalmadott uralkodjál ellenségid közzött, hogy minden nepek félelemmel szolgállyanak Tegedet, és rettegéssel ditsöittsek Sz. nevedet.

Emlékezzél meg Uram sok gonoszokkal régentén küszködö Nemzetünkröl végsö pusztulásra jutott, 's hanyorlott boldogtalan hazánkrol, ebben a te Sz. Fiad vérén váltott örökségedröl, forgassad ennek ügyét mint a Te ügyedet, erösitsed meg ebben Királyi Szekedet zabolázd meg ennek romlására vágyakodo minden ellenségeit.

Emlékezzél meg Uram a te ditsössége-det szeretö, 's annak elömenetelét munkálodo

kálodo nagy Rendekröl, mint a Te há-
zadnak oszlopirol, táplálo dajkáirol
és mindazokrol valakik békességet ki-
vánnak a' Sionnak.

Emlékezzél meg mi rollunk is egyen
egyen, és e' mái napon is adjad miné-
künk a te Kegyelmedet, melly által tar-
toztass meg, hogy e Napnak világossá-
gát, a Setetségnek munkáival meg ne
homályositsuk.

Adjad böltsességre tanitó Sz. Lelke-
dett minékünk; epits az igazságnak
esméretében, nevelly az igaz hitben 's
szeretetben, hogy mind végig meg ál-
hassunk a te hozzád valo hüségben
és e mai napon ý legyünk a tedi-
tsösségedre szenteltettek Amen

Poenitentialis Oratio.

Ellenne álhatatlan nagy erejü, el-
lenne mondhatatlan nagy igazságu,
's ellenne álhatatlan nagy itéletü erös
boszszu-álló nagy Isten, ki tiszta
vagy természetedben, és tsak a' tiszta-
ságban gyönyörködöl: Szent vagy te, és
azt kivánod, hogy valakik te hozzád
járulnak, magokat meg szentellyék,
mert a' bünre a' te szemeid nem néz-
hetnek, és a' bünösök elötted meg
nem álhatnak. Mint a' tüz sebes láng-
ja gerjedez haragod busulásodban,
és a vakmerőség ellen olthatatlan tü-
zet készitettel azoknak, valakik meg
nem térnek. Az elsö Világot Uram a'
bünért el vesztéd viz özönnel, Kóre Dá-
tán Abirámot el nyeletéd a földel. So-
domát és Gomorát el sülyesztéd. Ana-
niást és Safirát hirtelen meg öléd. Oh
átkozott bünnek keserü és mérges gyü-
mölcse, meg is mely nagy gyönyörüseg-
gel

Oh uram, mindenható Isten, a mi büneinkeit az égnek ablakait meg nyitottad, hogy az esső meg szünés nélkül öntözze a földet. De méltán büntetz Uram büneinkeit ezzel á bö nedvesseggel és vizzel, mivel mi naponkent a hámisságot és az igazságtalanságot nem külömben mint a vizet ugy isszuk bé. Méltán engeded hogy az ég maga Sirjon á mi büneinken, mivel mi magunk nem ákartuk meg Siratni a mi hamisságainkat és bolondságinkat. Tudod pedig szelid Atya, hogy nékünk á mindennapi kenyerre; és a földnek áldására igen nagy szük segünk vagyon; azeit szenvedj el

él bennünket meg egyszer, ne törvény kezzel mivelünk büneink szerint, és ne fizess minekünk a mi álnakságaink érdemek szerint; mert ugyan is te mi Atyánk vagy, és nem adsz minékünk szegény gyermekidnek, kenyér hellyet követ. Azért a mint elkezdettel bennünket meg áldani, határainkat szép gyümöltseivel e földnek meg ékesitteni, és gazdag áldásidat meg mutatni. Könyörül mi rajtunk a Jesus Kristus kedvéért; adj nékünk alkalmatos időt, és kívánatos szép nap fényt, hogy meg mutatott szép áldásid illyen károson el ne romolyanak; hanem inkább mindkerteinkben, me

mezeinkben, és hegyeinkben
kimutatott minden némű ál-
dásid meg oltalmaztatván épen
meg érhessenek, és magok ide-
jekben haszonnal be gyüjtetvén
azokat édes Atyai kezedből el
vehessük, és nagy háláadással
szükségünkre fordithassuk.
Uram te az imádságot meg dal
gatod, és azért mégyen minden
test tehozzád, halgasd meg most
ami imádságunkat is, és fogadd
el kiáltásunkat; szüntesd meg az
essőt, adj kívánatos meleg napo-
kat; hogy a földnek minden gyü-
möltsei meg ujulván, azokat jol
meg érve, és száradva bé raka-
karithassuk, és abbol is édes
Atyai szivédet, meg esmérhessük
és jo tétemény idért valamig é-
lünk szentseges nevedet ditsér-
hüssük.

omenesse

Minden dolgai mat meg Bemlelter

Paulus Paulus

I mi erös Köszalunk kinc
igen ki merithetetlenek ate böl-
tsessegid tsudálva Bemleljük
tsudálatos munkaidot, azen
ate házadhoz valo buzgo, se-
relem szerentet.

NB. Ha valakit meg lönek és a
selét és fojtás testében ben marad
annak orvassága ez: vegy egy kevés
jó kovászt mint egy Div. emellé a to-
jásnak sárgáját egy onkalánné fac-
lait és egy garas arru safrány eze-
ket egy kevervén mint az iret ez-
zal napjában [illegible] omszor kell be
kötni szépen meg [illegible] gyittya proba-
batum [illegible] hm balahány hellye van
a selétnek [illegible] tsillel [illegible] ruhát kell vagy
sarra kell kenni az irat s nyt kell
be kötni.

Melior

Mondvan Isten e[illegible]

Laus non tua fraus virtus non copia rerum
Scandere te fecit hoc Decus eximium.
Conditio tua sit fortis nec tempore parvo
vivere te faciat hic Deus omnipotens.

Mitto tibi Prodromum Veneris ventremque Diane
Anteriora Lupi, posteriora Capræ.

Alpes

Sunt ~~Montes~~ Celsæ quibus unum demitur L. si
Virunt mellificant qui possunt solvere solvunt

Mitto tibi Petulas caniros imi-
tare legendo

Curior meli[illegible]

Curios var es

Curius var

Curius var

magamnak
el smentem
es meg mondo